การนำเสนอโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

นายอัสรี สะอีดี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2554
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย
The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository(CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

A PROPOSE OF THE ELEMENTARY SCHOOL PHYSICAL EDUCATION PROGRAMS IN THREE SOUTHERN BORDER PROVINCES

Mr. Asri Saidi

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Education Program in Health and Physical Education

Department of Curriculum and Instruction

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2011

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ผลของการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาโดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่มีต่อความคิดเชิงวิจารณญาณและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6
โดย	นายเกษม ชูรัตน์
สาขาวิชา	สุขศึกษาและพลศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สรายุทธพิทักษ์

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

…….. คณบดีคณะครุศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร. ศิริชัย กาญจนวาสี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

……. ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.เอมอัชฌา วัฒนบุรานนท์)

…….. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สรายุทธพิทักษ์)

……. กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิลปชัย สุวรรณธาดา)

……. กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.เทพวาณี หอมสนิท)

อัสรี สะอีดี : การนำเสนอโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้. (A PROPOSE OF THE ELEMENTARY SCHOOLS PHYSICAL EDUCATION PROGRAMS IN THREE SOUTHERN BORDER PROVINCES) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รศ.ดร.รัชนี ขวัญบุญจัน , 149 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ นำเสนอโปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษาของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยใช้เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย กลุ่มตัวอย่าง มีผู้เชี่ยวชาญ จำนวนทั้งสิ้น 17 คน การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม 3 รอบ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และพิสัยระหว่างควอไทล์ ผลการวิจัยพบว่า

1) ด้านการสอนพลศึกษาควรมี ดังนี้ หลักสูตรที่กำหนดไว้มีความเหมาะสมกับพัฒนาการนักเรียนแต่ละช่วงวัย กิจกรรมพลศึกษามีความหลากหลายและเหมาะสมต่อนักเรียน กิจกรรมทางพลศึกษาที่กำหนดไว้ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนด้านระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬา และมีคุณธรรมจริยธรรม มีครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา ปลูกฝังให้นักเรียนเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา ครูผู้สอนอธิบายการสอนด้วยภาษามลายูเสริมเป็นบางครั้ง เพื่อช่วยให้นักเรียนบางคนเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น ประเมินผลให้ครบทุกด้าน ทั้งด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะ และด้านคุณธรรมจริยธรรม

2) ด้านการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนควรมี ดังนี้ โรงเรียนต้องจัดให้มีการจัดการแข่งขันภายในโรงเรียน โดยให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน กิจกรรมที่จัดมีความสอดคล้องกับกิจกรรมพลศึกษาที่จัดสอนในชั้นเรียน กิจกรรมที่จัดตรงกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน การจัดสถานที่และอุปกรณ์ต้องมีความปลอดภัยและเหมาะสมกับการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

3) ด้านการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนควรมี ดังนี้ ผู้บริหารเห็นความสำคัญและสนับสนุนการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน มีผู้ฝึกสอนตามชนิดกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน และมีความพร้อมในการเข้าร่วมการแข่งขัน ช่วงเวลาในการฝึกซ้อมและจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนมีความเหมาะสม ไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน

4) ด้านการจัดบรรดิการทางพลศึกษาควรมี ดังนี้ โรงเรียนต้องจัดให้มีการจัดบรรดิการทางพลศึกษาในโรงเรียน และมีผู้เชี่ยวชาญด้านบรรดิการทางพลศึกษา

5) ด้านการจัดกิจกรรมนันทนาการควรมี ดังนี้ ผู้บริหารเห็นความสำคัญและสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียน การจัดกิจกรรมนันทนาการมีความหลากหลาย

ภาควิชา....หลักสูตรและการสอน ลายมือชื่อนิสิต.....

สาขาวิชา...สุขศึกษาและพลศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....

ปีการศึกษา..2554

5383468427 : MAJOR HEALTH AND PHYSICAL EDUCATION

KEYWORDS : PROPOSE / ELEMENTARY SCHOOL / PHYSICAL EDUCATION PROGRAMS / THREE SOUTHERN BORDER PROVINCES

ASRI SAIDI : A PROPOSE OF THE ELEMENTARY SCHOOL PHYSICAL EDUCATION PROGRAMS IN THREE SOUTHERN BORDER PROVINCES. ADVISOR : ASSOC.PROF. RAJANEE QUANBOONCHAN, Ph.D, 149 pp.

This study aims to a propose of the elementary school physical education programs in three southern border provinces using the Delphi technique. The sample consisted of 17 panelists. The data was collected three times through questionnaires. The median, the mode, the absolute value of the difference between the median and the mode and the interquartile range were used to analyzed the data.

The findings are as follows:

1) Physical education : The curriculum should be consistent with the development level of students. Physical education activities should be diverse and promote students' discipline, sportsmanship and ethics. Teachers should be qualified to teach physical education, and the importance of physical education should be instilled into students. The teaching in Melayu is sometimes required for better understanding of the subject matter. Teachers should evaluate all aspects of the student performances including the physical fitness, knowledge, attitudes, skills and ethics.

2) Intramural sports programs : Intramural sports programs should be offered in schools with the participation of all students. The program activities must be in line with the activities in physical education classes. Moreover, the activities should meet the needs and interests of the students. The program facilities and devices must be appropriate and safe.

3) Interscholastic programs : Administrators should be aware of the importance of interscholastic programs and should promote the students' participation in these programs. Coaches in accordance with the types of sports competed are needed. The training and competition time should be appropriate and should not be a barrier for students' learning at school.

4) Adapted physical education programs : The adapted physical education programs should be provided in schools. The programs requires professionals in the field.

5) Recreational activities : Administrators should value and support recreational activities in schools. These activities should vary.

Department:..Curriculum and Instruction Student's Signature…….....

Field of Study:..Health and Physical Education Advisor's Signature……

Academic Year: ..2011

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องมาจากความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.รัชนี ขวัญบุญจัน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในการให้คำปรึกษา อบรม สั่งสอน ดูแลเอาใจใส่ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นจากการทำวิจัยในครั้งนี้ด้วยดี ตลอดจนคำแนะนำและข้อคิดต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์และมีคุณค่ายิ่งต่อการวิจัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งอย่างยิ่งในความกรุณาของท่านอาจารย์ จึงขอขอบคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.เอมอัชฌา วัฒนบุรานนท์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลาวัณย์ สุกกรี กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำในการปรับปรุงวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิลปชัย สุวรรณธาดา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ อินทร์ถมยา รองศาสตราจารย์ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอด และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์ ที่ได้เสียสละเวลาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย ทั้งในการให้สัมภาษณ์และตอบแบบสอบถาม ซึ่งข้อมูลที่ได้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณในบุญคุณของบิดามารดา ซึ่งเป็นผู้อุปการคุณที่มีพระคุณอย่างใหญ่หลวง และขอขอบคุณสมาชิกในครอบครัว ตลอดจนเพื่อนๆ รุ่นพี่ รุ่นน้อง ทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือ ห่วงใย และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา

สุดท้ายนี้คุณประโยชน์ที่ได้จากงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้แก่ครู อาจารย์ที่ได้ให้ความรู้ บิดามารดาผู้ให้กำเนิด คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้ให้วิชาความรู้ซึ่งก่อให้เกิดวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ขึ้น

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย..... ง

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ..... จ

กิตติกรรมประกาศ..... ฉ

สารบัญ..... ช

สารบัญตาราง..... ฌ

สารบัญภาพ..... ญ

บทที่

1 บทนำ..... 1

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา..... 1

คำถามการวิจัย..... 5

วัตถุประสงค์การวิจัย..... 5

ขอบเขตของการวิจัย..... 5

ข้อตกลงเบื้องต้น..... 6

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย..... 6

ประโยชน์ที่ได้รับจาการวิจัย..... 7

2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 8

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับโปรแกรมพลศึกษา..... 8

พลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา..... 12

อุปกรณ์ สนามและสถานที่สำหรับการเรียนการสอนพลศึกษา..... 15

การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา..... 17

จังหวัดชายแดนภาคใต้และสภาพการณ์ของพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้..... 19

การวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย..... 21

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 28

กรอบแนวคิดในการวิจัย..... 42

บทที่		หน้า
3	วิธีดำเนินงานวิจัย.....	43
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	43
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	44
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	44
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	45
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	65
	สรุปผลการวิจัย.....	65
	อภิปรายผล.....	67
	ข้อเสนอแนะ	74
	รายการอ้างอิง.....	75
	ภาคผนวก.....	81
	ภาคผนวก ก	82
	รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย.....	83
	รายนามผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามในการวิจัย.....	84
	ภาคผนวก ข	86
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยรอบที่ 1.....	87
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยรอบที่ 2.....	97
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยรอบที่ 3.....	105
	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	118
	ภาคผนวก ค	119
	ความถี่ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และ รอบที่ 3.....	120
	ภาคผนวก ง	130
	ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามรอบที่ 2.....	131
	ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามรอบที่ 3.....	140
	ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	149

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	การลดลงของความคลาดเคลื่อนและจำนวนผู้เชี่ยวชาญ.....	24
2	แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของแนวทางการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในด้านการสอนพลศึกษาในโรงเรียน.....	50
3	แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของแนวทางการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในด้านการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน.....	55
4	แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของแนวทางการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในด้านการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน.....	58
5	แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของแนวทางการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในด้านบรรดิการทางพลศึกษา.....	61
6	แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของแนวทางการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในด้านกิจกรรมนันทนาการ.....	63
7	แสดงการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ.....	120
8	แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 2.....	131
9	แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 3.....	140

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดพื้นฐานในการวิจัย.....	42

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ในฐานะที่เป็นกระบวนการหนึ่งที่มีบทบาทโดยตรงต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้มีคุณภาพเหมาะสมและมีคุณสมบัติสอดคล้องกับความต้องการในการใช้กำลังคนของประเทศ การศึกษาจึงหมายถึง การเจริญงอกงาม เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาบุคคลให้มีความเจริญงอกงามทุกด้าน คือ สติปัญญา อารมณ์และสังคม ถ้าประเทศใดประชากรมีการศึกษาสูง ประเทศนั้นก็จะมีกำลังคนที่มีประสิทธิภาพ สามารถเพิ่มรายได้ต่อบุคคลให้สูงขึ้น(นรินทร์ สังข์รักษา,2552)

ดังที่พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน "การศึกษาเป็นเครื่องมืออันสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทัศนคติ ค่านิยม และคุณธรรมของบุคคล เพื่อให้เป็นพลเมืองดีมีคุณภาพและประสิทธิภาพ การพัฒนาประเทศก็ย่อมทำได้สะดวกราบรื่น ได้ผลที่แน่นอนและรวดเร็ว" (พระราชดำรัส พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๒๐)

การศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตให้พร้อมที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคม ตามบทบาทและหน้าที่ของตนในฐานะพลเมืองดีตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิต ทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ทำงานเป็นและครองชีวิตอย่างสงบสุข(กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2535)

จากเหตุผลข้างต้น ได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการเรียนระดับประถมศึกษา ที่มุ่งเน้นการปูพื้นฐานสำคัญให้แก่ผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับการที่จะพัฒนาสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สำคัญที่สุด คือสิ่งนั้นจะต้องมีพื้นฐานที่แข็งแกร่งเสียก่อน

วิชาพลศึกษาเป็นวิชาหนึ่งที่บรรจุอยู่ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) เป็นวิชาบังคับที่อยู่ในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ซึ่งโรงเรียนจะต้องจัดให้มีการเรียนการสอนขึ้นเพื่อให้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาอย่างเท่าเทียมและทั่วถึงกันตามความต้องการความสามารถและความสนใจของนักเรียนแต่ละคน

การจัดการศึกษาในปัจจุบันนี้ พลศึกษาเป็นวิชาหนึ่งที่มีความจำเป็นที่จะต้องสอนในโรงเรียนทุกระดับ ตั้งแต่ชั้นอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา ตลอดจนระดับอุดมศึกษา เพราะ

เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในกระบวนการศึกษาที่จะช่วยในการพัฒนาส่วนต่างๆ อันจะนำไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างแท้จริงกิจกรรมพลศึกษาไม่เป็นแต่เพียงเครื่องช่วยสร้างพัฒนาการทางกล้ามเนื้อและอวัยวะต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพเท่านั้นยังช่วยกระตุ้นความเจริญงอกงามเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลให้เป็นที่ยอมรับของสังคมและผลพลอยได้ทางด้านอารมณ์ สุขภาพจิต ดังนั้นการศึกษาและพลศึกษาเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกัน มีบทบาทสำคัญมากในชีวิตประจำวัน (ไพวัลย์ ตัณลาพุฒ, 2530)

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527 อ้างถึงใน สุวรรณา แดงเวียง, 2539) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพลศึกษาว่า“ พลศึกษาเป็นกระบวนการศึกษาอย่างหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีความเจริญงอกงามและมีการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษาเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้ ”

นอกจากนี้บุชเชอร์(Buchur, 1975 อ้างถึงใน สุวพร แสงรักษา, 2543)ก็ได้กล่าวถึงความสำคัญของพลศึกษาอีกด้วยว่า “การพลศึกษาจะช่วยให้มีความสัมฤทธิ์ผลทางวิชาการ สติปัญญา การหาเหตุผล มีความรู้เรื่องการออกกำลังกาย การป้องกันโรค สร้างความร่วมมือซึ่งกันและกัน ช่วยให้คนทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีน้ำใจ รักความยุติธรรม มีความซาบซึ้งในสุนทรียภาพ รับผิดชอบต่อหน้าที่ เคารพกฎหมาย และสนับสนุนประชาธิปไตย

การสอนพลศึกษาเป็นกิจกรรมหนึ่ง ที่มุ่งส่งเสริมเพื่อให้นักเรียนได้มีพื้นฐานด้านต่าง ๆ ที่มีความสำคัญและจำเป็นในการที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันต่อไปอีก เช่น ในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 จัดให้มีการเรียนในกิจกรรมการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน การเล่นสมมุติ เกมเบ็ดเตล็ด กิจกรรมเข้าจังหวะ ฯลฯ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 ได้จัดให้มีการเรียนยืดหยุ่นขั้นพื้นฐาน กีฬา กรีฑาขั้นพื้นฐาน ฯลฯ และสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 จัดให้มีการเรียนในกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับ ยืดหยุ่น กรีฑา กิจกรรมทดสอบสมรรถภาพทางกาย กิจกรรมแบบผลัดที่ยากขึ้น และกิจกรรมนันทนาการต่างๆทั้งนี้ก็เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาบุคลิกภาพ ทักษะ และเจตคติ มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรงและสง่าผ่าเผย ได้รับความสนุกสนานจากการเรียนและการเล่น มีทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน ตลอดจนทักษะที่จะนำไปสู่กิจกรรมกีฬา ทั้งประเภทบุคคลและทีม เห็นความสำคัญและสนใจในกิจกรรมนันทนาการ (สุวพร แสงรักษา, 2543)

อย่างไรก็ตาม การที่จะให้โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน ได้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการพลศึกษา จำเป็นต้องอาศัยปัยจัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ (สุวรรณา แดงเวียง, 2539)

1.มีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเหมาะสม และเพียงพอกับโครงการพลศึกษาของโรงเรียน นับตั้งแต่สถานที่ทำงาน ห้องพัสดุ โรงฝึกพลศึกษาทั้งในร่มและสนามกีฬากลางแจ้ง สระว่ายน้ำ

ตลอดจนสนามเด็กเล่น เพื่อให้เด็กได้เล่นในชั่วโมงพลศึกษาและใช้ฝึกฝนในเวลาว่างนอกเวลาเรียน

2.มีอุปกรณ์พลศึกษาและกีฬา ที่ได้ขนาดถูกต้องและมีคุณภาพ พร้อมทั้งมีจำนวนเพียงพอ อีกทั้งอุปกรณ์เหล่านี้อยู่ในลักษณะที่ใช้การได้และปลอดภัย

3.บุคลากรทางพลศึกษาได้แก่ ครูพลศึกษา ควรมีจำนวนให้เพียงพอและได้สัดส่วนกับจำนวนนักเรียน ครูพลศึกษาที่ทำการสอนนักเรียนนั้นควรเป็นผู้ที่จบทางพลศึกษาโดยตรงหรือมีวุฒิทางพลศึกษา เพราะเป็นผู้ที่รู้หลักการสอนและการถ่ายทอดทักษะทางกีฬาให้กับเด็กนักเรียนได้อย่างถูกต้อง

4.มีการจัดแบ่งเวลาเรียนให้เหมาะสม และเพียงพอกับการเรียนพลศึกษาตามที่กำหนดไว้ในตารางสอน และอาจจะเพิ่มกิจกรรมพิเศษหลังจากเลิกเรียนแล้ว และโรงเรียนไม่ควรนำชั่วโมงพลศึกษา ไปสอนวิชาอื่นที่คิดว่าสำคัญกว่า เพราะจะเป็นการทำให้ขาดชั่วโมงพลศึกษา ซึ่งหมายถึง การขาดกิจกรรมอันจำเป็นที่ร่างกายต้องการประจำสัปดาห์

5.มีงบประมาณเพียงพอแก่การดำเนินโครงการพลศึกษา ซึ่งนอกเหนือจากงบประมาณแผ่นดินแล้ว ก็อาจได้มาจากงบบำรุงการศึกษาหรือเงินจากส่วนอื่น ๆ งบประมาณถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะขาดไม่ได้ เพราะโครงการพลศึกษาในโรงเรียนจะสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีจะต้องมีเงินสนับสนุน

6.โครงการพลศึกษาต้องวางไว้ให้ชัดว่า ในแต่ละภาคเรียนจะมีโครงการอะไรบ้าง

ปัจจุบันการสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษายังมีปัญหาอยู่หลายประการ เช่น ยังขาดครูที่มีวุฒิทางด้านพลศึกษา นอกจากนี้การสอนพลศึกษายังทำการสอนโดยครูประจำชั้นซึ่งไม่ได้จบทางพลศึกษาโดยตรง ขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์การสอนพลศึกษาไม่ได้มาตรฐาน ครูผู้สอนมีประสบการณ์ในการวัดผลน้อย จัดกิจกรรมในการเสริมหลักสูตรไม่กว้างขวาง ขาดความรู้และทักษะในการสร้างสื่อ นอกจากนี้ยังขาดงบประสนับสนุนในด้านต่างๆ (พรพรรณ คำเพ็ง, 2533 ; กุลยา อนันตวงศ์, 2539 ; สุวรรณา แดงเวียง, 2539 ; การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2542และสุวพร แสงรักษา, 2543)

ในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้มีการจัดการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ และการศึกษานอกระบบ ระดับการศึกษาที่จัดมีตั้งแต่ก่อนประถมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษา และมีการจัดการศึกษาทั้งประเภทสามัญและอาชีวศึกษา โดยมีสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน(สพฐ.) 921 แห่ง ศูนย์การศึกษาพิเศษ 1 แห่ง โรงเรียนเอกชนสามัญ และอาชีวศึกษา 52 แห่ง โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม 125 แห่ง ปอเนาะ 232 แห่ง วิทยาลัย

อาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา(สอศ.) 15 แห่ง สถานศึกษาในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน(กศน.) 33 แห่ง สถาบันอุดมศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา(สกอ.) 4 แห่ง นอกจากนี้ ยังมีโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน 10 แห่ง โรงเรียนเทศบาล 33 แห่ง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและศูนย์เด็กก่อนเกณฑ์ในวัด 441 แห่ง และศูนย์อบรมศาสนาอิสลามและจริยธรรมประจำมัสยิด(ตาดีกา) 791 แห่ง

ปัญหาการจัดการศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ยังมีปัญหาสำคัญคือ การจัดการศึกษายังไม่ทั่วถึง และไม่สอดคล้องกับความต้องการและวิถีชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น และคุณภาพการศึกษาก็ยังอยู่ในระดับต่ำ อันเนื่องมาจากการขาดเอกภาพในการบริหารจัดการศึกษา และขาดการประสานงานในแนวราบระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบจัดการศึกษาที่อยู่ในระดับพื้นที่ ขาดแคลนครู และครูขาดขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน รวมทั้งไม่สามารถระดมทรัพยากรมาใช้เพื่อการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (จิรพงศ์ สุขติ,2550)

ส่วนปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ก็ประสบกับปัญหาไม่แพ้พื้นที่อื่น ๆ ทั้งในเรื่องของหลักสูตร ขาดแคลนครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกมีไม่เพียงพอ และไม่ได้มาตรฐาน ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา และการศึกษานิเทศก์ที่ยังไม่ครอบคลุมทั่วถึงทุกโรงเรียน (สามารถ ศรีจันทร์งาม, 2540 ; วันชัย ประไพเมือง, 2545 ; พงศา แสงเกื้อหนุน, 2546 และถนอม แสวงบุญ, 2547)

ด้วยผู้วิจัยมีภูมิลำเนาอยู่ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ถือเป็นบุคคลในพื้นที่ ที่ต้องการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาของท้องถิ่น สอดคล้องกับนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ให้ความสำคัญกับเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยมุ่งพัฒนาการศึกษา นักเรียน ครู และสถานศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ให้ได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ ซึ่งต้องยอมรับว่าพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ถือเป็นพื้นที่พิเศษที่มีความแตกต่างจากพื้นที่อื่น ๆ ทั้งในเรื่องขนบธรรมเนียม ประเพณี ศาสนาและวัฒนธรรม รวมไปถึงสิ่งแวดล้อม ยิ่งไปกว่านั้นยังมีเหตุการณ์ความไม่สงบจากกลุ่มผู้ไม่หวังดี และจากการลงพื้นที่สัมภาษณ์ถึงปัญหาของการเรียนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ก็มีอยู่พอสมควร ทั้งเรื่องการเลือกกิจกรรมพลศึกษา ที่จะต้องคำนึงถึงนักเรียนส่วนใหญ่ที่นับถือศาสนาอิสลาม เพื่อที่กิจกรรมนั้นจะไม่ขัดต่อหลักศาสนาในเรื่องการแต่งกายของนักเรียนหญิงมุสลิมที่ทำให้การเรียนพลศึกษาทำได้ไม่เต็มที่ ปัญหาของตัวนักเรียนบางคนที่ถนัดใช้ภาษามลายูท้องถิ่นมากกว่าภาษาไทย ปัญหาของข้อจำกัดในเรื่องของสภาพพื้นที่โรงเรียนเป็นเขตที่ต้องรับน้ำท่วมทุกปี ทำให้สนามหรือสถานที่การเรียนพล

ศึกษาอยู่ในสภาพที่ไม่พร้อมใช้งาน และปัญหาที่เกี่ยวเนื่องมาจากเหตุการณ์ความไม่สงบ ที่ในบางวันโรงเรียนจำต้องทำการปล่อยนักเรียนกลับบ้านก่อนเวลา เพื่อความปลอดภัยของตัวนักเรียนและครูผู้สอน ทำให้เวลาในการเรียนวิชาพลศึกษา ซึ่งส่วนใหญ่มักจะอยู่ในคาบท้าย ๆ ของแต่ละวันลดน้อยลงไป

จากสภาพการณ์ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาและนำเสนอโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปนำเสนอเป็นโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งการศึกษานี้จะเป็นแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุงการจัดโปรแกรมพลศึกษา เพื่อให้มีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ของการพลศึกษาได้ดียิ่งขึ้น

คำถามการวิจัย

โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ควรเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อนำเสนอโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

ขอบเขตของการวิจัย

1. การศึกษาการนำเสนอโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ครั้งนี้ เป็นการสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษาพลศึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

2. การวิจัยนี้มุ่งศึกษาการนำเสนอโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้โดยแบ่งออกเป็น 5 โครงการ ได้แก่ การสอนพลศึกษาในโรงเรียน การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน การจัดบรรดิการทางพลศึกษา การจัดกิจกรรมนันทนาการ

3. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เทคนิควิธีวิจัยแบบเดลฟาย (Delphi Technique) จำนวน 3 รอบ สอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 ท่าน

ข้อตกลงเบื้องต้น

การตอบแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างเป็นคำตอบที่เชื่อถือได้ และผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนแสดงความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริง

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

โปรแกรมพลศึกษา หมายถึง โครงการต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดให้แก่นักเรียน ประกอบด้วย โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน โครงการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน โครงการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน โครงการจัดบรรดิการทางพลศึกษา และโครงการจัดกิจกรรมนันทนาการ

โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการที่กำหนดไว้ โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคน ได้เรียนรู้ทักษะของกิจกรรมต่าง ๆ ทางพลศึกษา

โครงการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน หมายถึง การจัดกิจกรรมทางพลศึกษาเพื่อแข่งขันในโรงเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสนำทักษะต่าง ๆ ทางพลศึกษาที่ได้เรียน มาใช้ในสภาพการแข่งขัน เป็นการส่งเสริมและเพื่อความสอดคล้องกับการเรียนการสอนทางพลศึกษา

โครงการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน หมายถึง การเข้าร่วมกิจกรรมแข่งขันกีฬากับโรงเรียนอื่น ๆ กีฬาระหว่างกลุ่มโรงเรียน กีฬาประจำจังหวัด

โครงการบรรดิการทางพลศึกษา หมายถึง การจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนพิเศษ ที่ไม่สามารถเข้าร่วมในกิจกรรมกับนักเรียนปกติได้ หรือดัดแปลง กิจกรรม สถานที่ อุปกรณ์ และวิธีการสอนต่างให้เหมาะสมกับความสามารถ และสภาพร่างกายของนักเรียนพิเศษ

โครงการจัดกิจกรรมนันทนาการ หมายถึง การจัดกิจกรรมพลศึกษา เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถตามความถนัดและความสนใจของตนเอง เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

โรงเรียนประถมศึกษาในเขตพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

ผู้บริหารการศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวข้องกับพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

นักวิชาการพลศึกษา หมายถึง อาจารย์ภาควิชาพลศึกษาประจำมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษา ที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวข้องกับพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

ครูประถมศึกษา หมายถึง ครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้
2. ได้ทราบถึงปัญหาในเรื่องการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎี

ในการวิจัยเรื่อง “การนำเสนอโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้” ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับโปรแกรมพลศึกษา
2. พลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา
3. อุปกรณ์ สนามและสถานที่สำหรับการเรียนการสอนพลศึกษา
4. การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา
5. จังหวัดชายแดนภาคใต้และสภาพการณ์ของพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้
6. การวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
8. กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับโปรแกรมพลศึกษา

ความหมายของโปรแกรมพลศึกษา

วรศักดิ์ เพียรชอบ 2527 กล่าวถึงโปรแกรมพลศึกษาว่า โรงเรียนควรจัดโปรแกรมพลศึกษาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การจัดโครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน เป็นการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้

2. การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน คือ การจัดการแข่งขันกีฬาซึ่งจัดให้มีการแข่งขันในระหว่างพวกเดียวกันเอง ภายในโรงเรียนเดียวกัน

3. การจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จะส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ และประสบการณ์กว้างขวางยิ่งขึ้น ด้วยการแข่งขันกับนักเรียนโรงเรียนอื่น ๆ ที่มีความสามารถเท่าเทียมกันหรือใกล้เคียงกัน

4. การจัดโครงการพลศึกษาพิเศษ คือ การจัดพลศึกษาเพื่อให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างจากคนอื่น อันเนื่องมาจากความไม่พร้อมทางด้านสมรรถภาพและทักษะ หรือเนื่องมาจากความผิดปกติทางร่างกาย ให้ได้รับประโยชน์จากการพลศึกษาของโรงเรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะ

มากได้ ด้วยการจัดสถานที่ อุปกรณ์ กิจกรรม และวิธีการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถหรือสภาพร่างกายของนักเรียน

บุชเชอร์ (Bucher, 1975) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบพื้นฐานของโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนและวิทยาลัย ประกอบด้วย

1. โปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน เป็นการสอนพลศึกษาให้กับนักเรียนทุกคน

2. โปรแกรมบรรดิการทางพลศึกษา เป็นการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนที่ไม่สามารถจะเข้าร่วมโปรแกรมพลศึกษาปกติได้

3. โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในและภายนอกโรงเรียน เป็นการจัดให้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสเข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาภายในและภายนอกโรงเรียน ซึ่งมีความสอดคล้องกับโปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน

4. โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนหรือวิทยาลัย เป็นการแข่งขันกีฬาที่คัดเลือกเฉพาะนักกีฬาที่ดีไปร่วมการแข่งขันกับนักเรียนโรงเรียนอื่น

การจัดพลศึกษาในโรงเรียน

การจัดโปรแกรมพลศึกษานั้น ก็เพื่อให้นักเรียนทุกคนในโรงเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาอย่างทั่วถึงกัน จึงเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นและสำคัญมาก ที่จะส่งเสริมให้การพลศึกษาในโรงเรียน ตลอดจนการเรียนการสอนได้บรรลุตามความมุ่งหมาย โดยโรงเรียนควรจะจัดโปรแกรมพลศึกษาให้มี การสอนพลศึกษา การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน การจัดกิจกรรมนันทนาการ การจัดกิจกรรมพิเศษทางพลศึกษา เพื่อให้นักเรียนได้มีการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และทางสังคม และเพื่อให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ นั้น ตามความสามารถ ความสนใจ และความต้องการ

ดังจะเห็นได้ว่าโปรแกรมพลศึกษานั้นมีประโยชน์อย่างมากในการพัฒนาคุณภาพของคนในสังคม โรงเรียนทุกโรงเรียนจึงจำเป็นต้องมีการจัดโปรแกรมพลศึกษาขึ้นภายในโรงเรียนและถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียน

โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนที่จะกล่าวถึงประกอบด้วย

1. โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน
2. โครงการแข่งขันกีฬาภายใน
3. โครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
4. โครงการพลศึกษาพิเศษ
5. โครงการนันทนาการ

โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน

โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาตามหลักสูตรที่กำหนดขึ้น เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในทักษะกิจกรรมต่าง ๆ ทางพลศึกษา โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียนนั้น ต้องคำนึงถึงความแตกต่างในทุก ๆ ด้านของกิจกรรมที่จัดขึ้นสำหรับนักเรียน โดยจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน ทั้งในด้านทักษะ ความแข็งแรงสมบูรณ์ของสภาพร่างกาย รวมไปถึงความสามารถในการรับรู้ การเข้าใจ กิจกรรมที่จัดขึ้นเหล่านี้จะเป็นการเตรียมให้นักเรียนได้ประสบการณ์ในการใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขต่อไป

โครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

โครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน หมายถึง การจัดกิจกรรมทางพลศึกษาเพื่อแข่งขันขึ้นภายในโรงเรียน การแข่งขันอาจจะจัดตามกลุ่ม ตามสี ตามระดับชั้น หรือระหว่างห้อง เพื่อส่งเสริมและสอดคล้องกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา การจัดโครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียนนั้น ถือว่าเป็นโครงการหลักที่สร้างเสริมให้นักเรียน ได้มีการพัฒนาการในด้านต่าง ๆ และการจัดโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนก็จะเป็นศูนย์ปฏิบัติการต่อเนื่องจากโครงการสอนในชั้นเรียน เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคน มีประสบการณ์จากการแข่งขันกีฬา และนำประสบการณ์มาใช้ในชีวิตประจำวันได้ดีขึ้น นอกจากนั้น การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนจะเป็นแรงจูงใจที่ทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนพลศึกษามากยิ่งขึ้น และยังเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่า การจัดโครงการพลศึกษาในโรงเรียนนั้นดีหรือไม่เพียงใด

โครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

โครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน หมายถึง การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนเป็นการสนับสนุน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้พบปะการแข่งขันกับนักเรียนโรงเรียนอื่น ๆ ที่มีความสามารถทางการกีฬาทัดเทียมกันและจัดได้ว่า การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนเป็นองค์ประกอบอันหนึ่งของแผนการเรียนพลศึกษาในโรงเรียน โครงการที่จะสำเร็จลุล่วงได้นั้นจะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย ครูทุกคนในโรงเรียนจะต้องชี้แจงนโยบายของการแข่งขัน ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาและอื่น ๆ เพื่อให้การแข่งขันเป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามวัตถุประสงค์

การจัดโครงการพลศึกษาพิเศษ

การจัดโครงการพลศึกษาพิเศษ หมายถึง การจัดพลศึกษาเพื่อให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างจากคนอื่น อันอาจจะเนื่องมาจาก ความไม่พร้อมทางด้านสมรรถภาพหรือทักษะหรือเนื่องจากความผิดปกติของร่างกาย ได้รับประโยชน์จากการพลศึกษาของโรงเรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อให้เกิดการพัฒนาตามความเหมาะสม

สมคิด ชิดประสงค์ (2517 อ้างถึงใน สุวรรณา แดงเวียง, 2539) ได้แบ่งเด็กอปกติออกเป็น 4 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. พวกที่พิการทางร่างกาย ความพิการของเด้กพวกนี้ได้แก่ เป็นง่อยเปลี้ย เสียแขนขา มือเท้าลีบ ขาโก่ง มือแป ขาแป ไหล่เอียง ตาบอด หูหนวก พุดติดอ่าง เป็นใบ้ ใบหน้าขรุขระแต่กำเนิด คอเอียง ฯลฯ

2. พวกที่พิการหรือบกพร่องทางสมอง ได้แก่ พวกปัญญาอ่อน ซึ่งพวกนี้ยากต่อการให้การศึกษา ตามปกติแล้ว พวกนี้จะมี I.Q. ต่ำกว่า 70 นอกจากความบกพร่องทางสมองยังรวมถึงพวกเด็กที่มีพรสวรรค์หรือปัญญาเลิศ อีกด้วย เพราะพวกนี้ยากแก่การปรับตัวเข้ากับคนอื่น ๆ ซึ่งจะมี I.Q. ไม่ต่ำกว่า 160

3. พวกพิการหรือความบกพร่องทางอารมณ์ เด็กพวกนี้ จะมีปัญหาทางพฤติกรรมมาก จะเป็นเด็กที่พาลเกเร มีอารมณ์รุนแรงผิดปกติ ชอบก้าวร้าว มีจิตใจเลื่อนลอย ชอบสร้างวิมานในอากาศ เด็กพวกนี้อาจจะมีสภาพจิตใจดีมาก่อน หรืออยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี

4. ความพิการหรือความบกพร่องทางสังคม คือ พวกที่ปรับตัวเข้ากับคนอื่นไม่ได้ ชอบอยู่โดดเดี่ยว ไม่ยอมคบเพื่อนฝูง มีปมด้อยอันเนื่องมาจากสาเหตุต่าง ๆ เช่น บิดามารดายากจน บิดามารดาหย่าร้าง เด็กที่อยู่กับบิดาที่มีภรรยาใหม่ หรืออยู่กับมารดาที่มีสามีใหม่ เด็กไปอาศัยอยู่กับคนอื่นซึ่งมิใช่บิดามารดา

โครงการจัดกิจกรรมนันทนาการ

โครงการจัดกิจกรรมนันทนาการ หมายถึง การจัดกิจกรรมในรูปแบบอื่น ๆ เพื่อสนองความต้องการหรือความสนใจของนักเรียน หรือเพื่อชดเชยให้แก่นักเรียนที่มีความต้องการทั้งในด้านการออกกำลังกาย และต้องการหาความสนุกสนานร่าเริง หลังจากเวลาเรียนตามปกติ ในโรงเรียนจึงขาดโครงการนี้ไม่ได้เลย เพราะตามธรรมชาติของนักเรียนแล้ว มีความต้องการในการเคลื่อนไหว การตอบสนองความต้องการและความสนใจและที่สำคัญที่สุดคือ ต้องการปุพื้นฐานความสนุกสนานร่าเริง รู้จักหาความบันเทิงเพื่อให้มีสุขภาพจิตที่ดีต่อไป แต่การจัดนั้น จะต้องขึ้นอยู่กับนโยบายของการบริหารของโรงเรียนและนักเรียนเป็นส่วนสำคัญ

ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมนันทนาการ

1. ช่วยเสริมสร้างสุขภาพทางกายและสุขภาพทางจิตของนักเรียน โดยการเล่นสนุกสนานให้อารมณ์คลายความตึงเครียด

2. ฝึกหัดให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

3. ช่วยเสริมสร้างอุปนิสัยของนักเรียนให้เป็นคนใจกว้าง ไม่เห็นแก่ตัว

4. ช่วยให้นักเรียนขวัญดี มั่นใจในตนเอง อันจะเสริมบุคลิกภาพกับประสิทธิภาพของการงานต่อไป

5. วางรากฐานความเข้าใจอันดีระหว่างสมาชิกของชุมชนไว้ให้นักเรียนแต่เยาว์วัย

6. เป็นส่วนช่วยป้องกันและแก้ปัญหาเยาวชนของชุมชนทางหนึ่ง คือ ปลูกฝังนิสัยให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ให้แก่นักเรียน ไม่ใช้เวลาว่างในทางประพฤติพาลเกเร หรือถึงกับก่ออาชญากรรมขึ้น

ลักษณะโปรแกรมพลศึกษาที่ดี

เกณฑ์ในการพิจารณาตัดสินลักษณะของโปรแกรมพลศึกษาที่ดี 9 ประการคือ

1. ได้รับการยอมรับว่าเป็นการศึกษาทั้งหมดของโรงเรียน

2. มีการจัดประสบการณ์ที่สมดุลเป็นอย่างดีที่จะกระตุ้นการเจริญเติบโตและพัฒนาการที่เหมาะสมด้านสังคมและจิตใจ เช่นเดียวกับทางด้านร่างกายและทักษะทางประสาทกล้ามเนื้อ

3. ช่วยทำให้เกิดจิตสำนึกในระบบประชาธิปไตยเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

4. อยู่บนพื้นฐานของความสนใจ ความต้องการ จุดมุ่งหมาย และความสามารถที่จะสนับสนุนได้

5. มีการจัดประสบการณ์ที่มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและเหมาะสมกับวุฒิภาวะของนักเรียน

6. เป็นส่วนหนึ่งที่สังคมจะเข้ามาช่วยเหลือได้

7. มีสิ่งอำนวยความสะดวก การจัดแบ่งเวลา อุปกรณ์และผู้นำที่เพียงพอสามารถที่จะจัดกิจกรรม ตามที่นักเรียนต้องการได้อย่างกว้างขวาง

8. ต้องมีความสอดคล้องกับสุขภาพทั่วไปของนักเรียน และโปรแกรมของโรงเรียน

9. มีการสนับสนุนการพัฒนาทางด้านวิชาชีพ และสวัสดิการให้แก่ครูพลศึกษา

2. การจัดพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา

โรงเรียนทุกโรงเรียนในระดับประถมศึกษาต้องจัดโครงการพลศึกษาสำหรับเด็กทุกคนให้ได้มีโอกาสเข้าร่วมในกิจกรรมพลศึกษาโดยทั่วถึงกัน โดยการจัดสอนพลศึกษาในชั่วโมงเรียนตามปกติ การจัดให้มีการแข่งขันภายในโรงเรียน การจัดการแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ และการจัดกิจกรรมที่ช่วยแก้ไขและส่งเสริมความบกพร่องทางร่างกาย เป็นต้น โดยยึดหลักว่า โรงเรียนมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในเรื่องพลศึกษาของโรงเรียน ดังนี้

1. ต้องพยายามให้เด็กทุกคนได้เข้าร่วมในกิจกรรมพลศึกษาของโรงเรียน

2. เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายควรได้รับความเอาใจใส่และจัดกิจกรรมที่เหมาะสมให้

3. ต้องพยายามจัดประเภทกิจกรรมพลศึกษาสนองความต้องการของเด็กให้ทั่วถึง

4. ต้องพยายามจัดโครงการทางพลศึกษาให้ครบทุกด้าน (จรินทร์ ธานีรัตน์ ,ม.ป.ป.)

จุดประสงค์และเนื้อหาพลศึกษาในระดับประถมศึกษา

วิชาพลศึกษาเป็นวิชาหนึ่งที่บรรจุอยู่ในกลุ่มประสบการณ์สร้างเสริมลักษณะนิสัยของหลักสูตรประถมศึกษา ซึ่งเป็นวิชาที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาควบคู่กันไป จุดประสงค์ของกลุ่มวิชาประสบการณ์สร้างเสริมลักษณะนิสัยระบุไว้ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ดังนี้ เพื่อให้นักเรียนเกิดการพัฒนาค่านิยม เจตคติ พฤติกรรม และบุคลิกภาพ เน้นการเป็นคนช่างคิด ช่างทำ และปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้ โดยใช้กิจกรรม จริยศึกษา ศิลปศึกษา พลศึกษา ดนตรีและนาฏศิลป์ ลูกเสือ - เนตรนารี ยุวกาชาด และผู้บำเพ็ญประโยชน์ จึงต้องปลูกฝังให้มีคุณลักษณะ ดังนี้

1. มีความรู้ ความเข้าใจ ในหลักการเกี่ยวกับความดีความงาม การรักษาสุขภาพกายและจิต

2. มีความสามารถในการวิเคราะห์ วิจารณ์ แก้ปัญหา มีความสามารถในการแสดงออกและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

3. มีความเสียสละ สามัคคี มีวินัย ประหยัด ซื่อสัตย์ กตัญญูกตเวที รักการทำงานเห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย

4. มีความสนใจแสวงหาความรู้ และรูปแบบการทำงานใหม่ ๆ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ใช้ความรู้ในการตัดสินใจ และแก้ปัญหาเพื่อการทำงาน และการดำรงชีวิต

5. ปรับปรุงตนเองให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สามารถนำความรู้ไปแก้ปัญหาและพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองได้

กิจกรรมพลศึกษาในระดับประถมศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2534) พลศึกษา เป็นการศึกษาที่สำคัญยิ่งสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา เพราะพลศึกษาเป็นเครื่องช่วยพัฒนาลักษณะนิสัย และความสามารถต่างๆของเด็กแต่ละคนระหว่างที่ ผู้เรียนฝึกพลศึกษาและเล่นกีฬาต่างๆ ครูย่อมมีโอกาสศึกษาและรู้ถึงนิสัยใจคอพฤติกรรมของเด็กและความต้องการของเด็กได้เป็นอย่างดี การได้สังเกตเห็นพฤติกรรมจะทำให้รู้ว่าเด็กบกพร่อง เรื่องใด สนใจเรื่องอะไร และมีความสามารถ ความถนัดทางด้านใด ซึ่งจะเป็นข้อมูลให้ครูได้หาทางแก้ไขได้ถูกต้อง และเด็กจะได้ปรับปรุงตนเองให้เหมาะกับสังคมและเข้ากับ

เพื่อนฝูงได้ กิจกรรมทางพลศึกษาส่วนใหญ่ให้มีการเล่นเป็นกลุ่ม เป็นทีม ซึ่งจะช่วยให้เด็กได้รู้จักการเล่น ร่วมกัน เล่นเพื่อส่วนรวม เกิดความรับผิดชอบต่อส่วนรวมการเล่นบางอย่างช่วยฝึกให้เด็กรู้จักใช้อวัยวะให้สัมพันธ์กัน รู้จักบังคับการเคลื่อนไหวของร่างกาย เช่น การโยนลูกบอลขึ้นเตะ เด็กต้องใช้ตา มือ เท้า ให้สัมพันธ์กันและต้องรู้จักการบังคับการเคลื่อนไหวของมือและขา เพื่อให้เตะลูกบอลได้ถูกต้อง การบังคับด้วยวิธีการเช่นนี้จะทำให้เด็กเกิดความมั่นใจในตนเอง

การเล่นกิจกรรมเข้าจังหวะเป็นการตอบสนองความต้องการทางธรรมชาติของเด็ก เพราะเด็กเล็กๆจะชอบเสียงเพลง และชอบทำท่าทางตามจังหวะอย่างอิสระตามความต้องการของตน และเมื่อเด็กมีโอกาสได้ทำ จะทำให้เด็กเกิดความร่าเริงแจ่มใส การเล่นชนิดนี้จะช่วยให้เด็กได้แสดงออกในลักษณะสร้างสรรค์เป็นอย่างมาก เพราะเด็กจะได้แสดงหลายสิ่งหลายอย่างตามความนึกคิดและจินตนาการของตนเอง การเล่นกิจกรรมเข้าจังหวะ เช่น การเล่นประกอบดนตรีการทำท่าทางตามจังหวะพื้นเมือง การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ จะต้องไม่ให้เด็กฝืนตัว ต้องพยายามให้เด็กได้คุ้นกับจังหวะเสียก่อนโดยปกติเด็กระดับ ป.1-2 ชอบวิ่ง ซอยเท้า กระโดด ถ้าจะฝึกเด็กให้ก้าวเท้าให้เข้ากับจังหวะเพลง จะต้องให้เด็กฝึกใช้อวัยวะส่วนนั้นให้ทำงานสัมพันธ์กันอย่างถูกต้องเสียก่อน แล้วเด็กจะเกิดความมั่นใจ และสามารถเรียนกิจกรรมพลศึกษาได้

การเล่นเกมเบ็ดเตล็ดและเกมนำไปสู่กีฬาเป็นการเล่นที่ให้เด็กได้ระบายอารมณ์ เกิดความพึงพอใจ เกิดความสนุกสนาน เวลาเล่นเด็กบางคนจะแสดงบทบาทเป็นผู้นำ และมีเด็กคนอื่นๆเป็นผู้ตาม ซึ่งเป็นการเล่นเพื่ออยู่ในสังคม เด็กจะเริ่มเข้าใจระเบียบกฎเกณฑ์ของสังคมที่ตนเองอยู่ และจะค่อยๆพัฒนาไปสู่การเล่นที่ถูกกติกาในที่สุด ก่อนเล่นเด็กจะวางแผน และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองในระหว่างเล่น การจัดกิจกรรมการเล่นต่างๆในระดับประถมศึกษานี้ จึงจัดขึ้นเพื่อพัฒนาลักษณะนิสัยต่างๆให้แก่เด็กเป็นสำคัญกีฬาเป็นกิจกรรมที่สำคัญของพลศึกษาที่ส่งเสริมให้เด็กได้แสดงออกทางด้านความมีน้ำใจนักกีฬา ความสามัคคี

การจัดกีฬาจะต้องจัดให้ส่งเสริมเพื่อให้เกิดคุณลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ของสังคม ผลของการเล่นกีฬาจะมีมากน้อยเพียงไรขึ้นอยู่กับการเล่นอย่างตรงไปตรงมา หรือเล่นกันอย่างยุติธรรม ที่เกิดขึ้นด้วยความพร้อมเพรียง ความร่วมมือและความมีน้ำใจนักกีฬา ครูจะต้องเลือกการเล่นที่ก่อให้เกิดความว่องไว เหมาะสมกับเด็กส่งเสริมความเจริญทางกาย อารมณ์ สังคม และความสนุกสนาน ไม่ว่าจะเป็นการเล่นกีฬาชนิดใด ครูจะต้องอบรมความประพฤติของเด็กไปด้วย เพราะกีฬาจะสอนให้เด็กเกิดความคิด เกิดอารมณ์มุ่งประโยชน์ทางสังคม คือ ให้รู้จักยอมเสียเปรียบ ด้วยน้ำใจนักกีฬากีฬาที่จัดขึ้นสำหรับเด็กในระดับประถมศึกษานั้น กำหนดให้เลือกเรียนได้ตามสภาพของโรงเรียนและท้องถิ่น และจัดให้เหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียน กีฬาบาง

ชนิด เช่น ฟุตบอล เป็นกีฬาที่คนสนใจมาก เด็กเห็นผู้ใหญ่เล่นก็ชอบ อยากจะเล่นบ้างถึงแม้ว่าจะเล่นไม่ได้ดีเท่าผู้ใหญ่ ก็ต้องสนับสนุนโดยการปรับอุปกรณ์การเล่น สนาม ให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก การเรียนในระยะเริ่มต้นไม่จำเป็นต้องฝึกทักษะให้เป็นขั้นตอน เพราะเด็กจะเบื่อเสียก่อน ควรจะให้เด็กได้ลงสนาม ได้สัมผัสกับลูกบอล จนเกิดความคุ้นเคยแล้วจึงค่อยๆให้เรียนรู้กฎ กติกา และฝึกทักษะไปพร้อมๆ ในขณะที่เล่น

การสอนกีฬาที่ดีควรให้เด็กได้ใช้ความคิดเรื่อง กฎ กติกา เช่น เปิดโอกาสให้เด็กซักถามตลอดจนมีการโต้แย้งถึงวิธีการเล่นได้ด้วยการเล่นกิจกรรมเข้าจังหวะ เป็นการตอบสนองความต้องการทางธรรมชาติของผู้เรียน เพราะธรรมชาติของเด็กเล็กๆ ชอบเสียงเพลงและชอบแสดงท่าทางประกอบให้เข้ากับจังหวะอย่างอิสระ ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน เกิดความมั่นใจในตนเองและเป็นการส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การเล่นเกมเบ็ดเตล็ดและเกมนำไปสู่กีฬา เป็นการเล่นที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน ขณะที่เล่นบางคนจะแสดงบทบาทเป็นผู้นำหรือผู้ตาม ทำให้ผู้เรียนเริ่มเข้าใจระเบียบและกฎเกณฑ์ของสังคม รู้จักปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น รู้จักการวางแผนและการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ การเล่นยืดหยุ่น ผู้เรียนชอบเล่นโดยไม่มีใครสอน โดยเฉพาะเด็กชนบทชอบเล่นม้วนหน้าม้วนหลังบนกองฟาง บนที่นอน บนเบาะนุ่ม ๆ ฯลฯ

การฝึกยืดหยุ่นเป็นการนำทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานมาฝึกให้ดีขึ้น ถ้าทำให้ถูกท่าจะไม่เป็นอันตราย ข้อควรคำนึงคือ ครูผู้สอนจะต้องแสดงตัวอย่างให้ผู้เรียนดูก่อน แล้วให้ผู้เรียนปฏิบัติตามโดยครูผู้สอนคอยควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด การเล่นยืดหยุ่นเป็นการฝึกการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อให้สัมพันธ์กัน ฝึกความอดทน โดยให้ผู้เรียนรู้จักสำรวจข้อบกพร่องในการปฏิบัติและปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติของตนเองให้ดีขึ้น

3. อุปกรณ์ สนามและสถานที่สำหรับการเรียนการสอนพลศึกษา

การสอนพลศึกษา เป็นการสอนที่ใช้กิจกรรมทางร่างกายเป็นสื่อ ดังนั้น การสอนพลศึกษาที่ดีครูผู้สอนจะต้องสามารถเลือกใช้สถานที่ต่างๆ ให้เหมาะสมกับกิจกรรมที่จะสอน เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังจะช่วยป้องกันอันตรายจากการเรียนการสอนอีกด้วย และอีกสิ่งหนึ่งจะขาดไม่ได้ คือ อุปกรณ์การสอน หมายถึง อุปกรณ์การสอนทุกชนิดที่ครูผู้สอนนำมาช่วยในการสอนเพื่อให้การสอนได้ผลที่สุด เป็นเครื่องมือของครูผู้สอนที่ใช้สำหรับช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีและรวดเร็วขึ้น

วิจิตร ศรีสอ้าน (2518 อ้างถึงใน สุวรรณา แดงเวียง, 2539) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนจะประสบผลสัมฤทธิ์สูงสุดถ้าผู้สอนรู้จักนำเอาอุปกรณ์มาช่วยในการสอน ดังนั้น จึงควรนำเอาเทคโนโลยีทางการศึกษาและวัสดุอุปกรณ์ใหม่ๆ มาใช้ประกอบการเรียนการสอน

สมคิด ชิตประสงค์ (2518 อ้างถึงใน สุวรรณา แดงเวียง, 2539) ได้จำแนกอุปกรณ์พลศึกษาไว้ สามประเภทใหญ่ ๆ คือเครื่องอำนวยความสะดวก อุปกรณ์กีฬา และโสตทัศนูปกรณ์ และได้กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้อุปกรณ์การสอนในการเรียนการสอนพลศึกษา ดังนี้

1. ทำให้นักเรียนได้เรียนโดยทั่วถึง

2. ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียนที่ครูสอน

3. ช่วยให้การอธิบายและสาธิตของครูชัดเจนยิ่งขึ้น

4. ทำให้นักเรียนไม่หลบเลี่ยงการเรียน

5. ทำให้นักเรียนอยากเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น

6. ช่วยทำให้บทเรียนที่ยากกลับง่าย

นอกจากนี้ได้กล่าวถึงสิ่งที่ควรคำนึงถึงในการจัดอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษาไว้ คือ

1. ขนาดของสถานที่ อุปกรณ์ต้องมีความเหมาะสมกับสภาพ และขนาดของผู้เรียนเพื่อช่วยให้การฝึกสัมฤทธิ์ผล

2. สถานที่และสภาพแวดล้อม มีความสะอาดเรียบร้อยและสวยงาม จะช่วยจูงใจให้นักเรียนมีความอยากเรียนอยากเล่น

3. จำนวนของอุปกรณ์ ควรมีมากพอที่จะทำให้นักเรียนได้ฝึกหัดอย่างทั่วถึง เพื่อมิให้เกิดความเบื่อหน่ายในการรอคอย

4. สถานที่ต้องส่งเสริมการเรียนรู้และมีสิ่งรบกวนน้อยที่สุด

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523) กล่าวว่า อุปกรณ์และวัสดุทางพลศึกษาหลายอย่าง ถ้าหากเป็นไปได้ควรจะดัดแปลงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น มาใช้ประกอบการสอนให้มากที่สุด แต่อย่างไรก็ดี อุปกรณ์และวัสดุหลายอย่าง จะต้องซื้อจากร้านเครื่องกีฬา ถ้าในกรณีเช่นนี้ ครูหรือผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบในการจัดซื้อ ควรคำนึงถึงประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับจากวัสดุหรืออุปกรณ์เหล่านั้นเป็นสำคัญ

4. การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) กล่าวว่า การวัดผลเป็นกระบวนการหาปริมาณของการพัฒนาหรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง และการประเมินผลนั้นเป็นการนำผลหรือปริมาณที่เราวัดได้มา เปรียบเทียบเกณฑ์ หรือมาตรฐานอย่างอื่นที่มีลักษณะเดียวกัน หรืออีกนัยหนึ่งเป็นการหาคุณภาพของผลหรือปริมาณที่ได้จากการวัดด้วยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์

หรือมาตรฐานที่มีอยู่แล้ว ซึ่งอาจจะได้มาจากค่านิยมของสังคม หรือความเห็นของบุคคลส่วนมากก็ได้

วิริยา บุญชัย (2529) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการประเมินผลทางพลศึกษาไว้ คือ

1. การพัฒนาด้านการเคลื่อนไหว การทำงานของกล้ามเนื้อ ทักษะในการใช้มือ ครูควรทดสอบเกี่ยวกับความสัมฤทธิผลในการเรียนทักษะของกิจกรรมประเภทต่าง ๆ สมรรถภาพทางกาย ความสามารถด้านกลไก และความสามารถในการเล่น ความสัมฤทธิผลด้านกลไกกล่าวได้ว่าเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพิจารณาการประเมินผล ซึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของหน่วยการสอน ในบางครั้งผู้สอนเน้นเรื่องนี้มากที่สุด การสอน วิชาทักษะในระยะเริ่มต้นจะเน้นการพัฒนาด้านนี้มาก แต่สำหรับผู้ที่มีความสามารถในระดับกลาง เน้นการพัฒนาด้านทักษะต่าง ๆ เท่า ๆกับความสามารถในการเล่น วัตถุประสงค์ที่สำคัญอย่างหนึ่งของโครงการพลศึกษา คือ การพัฒนาด้านสมรรถภาพทางกาย ครูผู้สอนต้องประเมินระดับของสมรรถภาพทางกายของผู้เรียน การประเมินผลด้านนี้ควรมีมาตรฐานหลายๆอย่าง เพราะนักเรียนมีโครงสร้างของร่างกาย (รูปร่าง) แตกต่างกัน เกณฑ์ปกติที่นำมาใช้ควรคำนึงถึงอายุ ความสูง และน้ำหนักของผู้เรียนด้วย

2. การพัฒนาด้านสติปัญญา การระลึกได้ การจำได้หรือการรู้จัก การวัดด้านนี้ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกลไกและหลักของการเคลื่อนไหว กฎ กติกา ความปลอดภัย การเสริมสร้างสมรรถภาพ ประวัติของกิจกรรมประเภทต่างๆ ตลอดจนการรู้จักนำความรู้ดังกล่าวไปใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ ได้

3. การพัฒนาด้านสังคม การพัฒนาด้านนี้เกี่ยวกับความสนใจ ทัศนคติ เวลาเรียน ความมีน้ำใจนักกีฬา ความพยายาม การแต่งกาย และการทำความสะอาดหลังจากการออกกำลังกาย

แม็ททิวส์ (1968 อ้างถึงใน วิริยา บุญชัย, 2529) พบว่า ร้อยละ 80 ของการประเมินของครูฝึกสอนจำนวน 50 คน พิจารณาระดับคะแนนขึ้นอยู่กับเวลาเรียนและการแต่งกายเป็นสำคัญ การประเมินผลดังกล่าวนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของวิชาหรือขึ้นอยู่กับนโยบายของโรงเรียนโรงเรียนส่วนใหญ่ถือเวลาเรียนเป็นนโยบายที่สำคัญ การพิจารณาเพื่อประเมินผลโดยวิธีนี้ยังได้รับการสนับสนุน เพราะเชื่อว่านักเรียนไม่สามารถปฏิบัติหรือทำได้ถ้าไม่เข้าชั้นเรียน อย่างไรก็ตามเมื่อนักเรียนไม่เข้าชั้นเรียนครูผู้สอนควรทำโทษด้วยวิธีอื่นแทนที่จะนำมาพิจารณาร่วมกับความสัมฤทธิผลทางการเรียน นักการศึกษาส่วนใหญ่ยกย่องบุคคลที่มีความเพียรพยายาม มีความขยัน การประเมินผลด้านนี้มีความยากลำบาก นักเรียนที่มีทักษะดีใช้ความพยายามในการทำงานน้อยกว่านักเรียนที่มีทักษะน้อย ซึ่งต้องใช้ความพยายามในการทำงานมาก ครูสามารถตัดสินความพยายามของนักเรียน โดยใช้การสังเกตการแสดงออกของนักเรียน หรือใช้วิธีที่มีความเที่ยงตรงและ

มีความเป็นปรนัยมากที่สุด และการที่ครูผู้สอนประเมินผลความสะอาดได้ องค์ประกอบนี้ถือว่าเป็นสุขปฏิบัติได้เป็นอย่างดี

การวัดลักษณะทางสังคมนี้ วิธีที่ดีที่สุดคือการสังเกตของครูและของผู้เรียนเอง โดยให้ผู้เรียนประเมินคุณค่าของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นด้วย วิธีดังกล่าวสามารถวัดเกี่ยวกับความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา การเป็นผู้นำและผู้ตามได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้วิริยา บุญชัย (2529) ได้กล่าวถึงการให้คะแนนในวิชาพลศึกษาควรมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

1. ต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการศึกษาเป็นสำคัญ
2. ควรสอดคล้องกับวิชาอื่น
3. ควรสอดคล้องกับนโยบายการบริหารในโรงเรียน
4. ควรคำนึงถึงวัตถุประสงค์หลาย ๆ ข้อ
5. ควรสัมพันธ์โดยใกล้ชิดกับประสบการณ์ที่ได้รับอย่างแท้จริงในชีวิต

วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่แตกต่างไปจากรายวิชาอื่น ๆ ในหลักสูตร พลศึกษาเป็นวิชาที่มีการจัดการ การเรียนการสอนทั้งในและนอกชั้นเรียน มีกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นของตนเอง มีการวัด และประเมินผลทั้งในด้านปริมาณ และด้านคุณภาพ มีการส่งเสริม และพัฒนาผู้เรียนในหลาย ๆ ด้าน เช่น ความรู้ ทักษะ อารมณ์ สังคม เจตคติ คุณธรรม จริยธรรม ฯลฯ และมีวิธีการวัดผลและประเมินผลที่มากมายหลายวิธี ขึ้นอยู่กับกิจกรรมกีฬาที่นำมาจัดการเรียนการสอน เช่น ใช้วิธีการทดสอบวิ่ง 50 เมตร ในวิชากรีฑา และใช้ข้อสอบ แบบปรนัยหรืออัตนัยในการวัดความรู้ด้านประวัติความเป็นมา กฎ กติกา มารยาทต่าง ๆ เป็นต้น

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดผล และประเมินผลในวิชาพลศึกษาไม่ใช่เพียงเพื่อจะตอบว่าใครเก่ง ใครอ่อน ใครสอบได้ระดับคะแนนอะไร ใครสอบได้หรือตกเท่านั้น แต่ผลของการวัดเหล่านั้นจะถูกนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่มีคุณภาพ ดังนั้นความมุ่งหมายที่แท้จริง คือ

1. การจัดตำแหน่ง การวัดผลจะใช้การจัดตำแหน่งของนักเรียนในชั้น หรือในกลุ่มตามความสามารถหรือคะแนนที่ได้จากการวัดผล เช่น การวัดส่วนสูง และการชั่งน้ำหนัก สามารถนำไปใช้ในการแบ่งกลุ่มนักเรียนได้โดยเกณฑ์มาตรฐาน

2. การวินิจฉัย การวัดผลใช้ในการวินิจฉัยความอ่อนแอของนักเรียน จุดมุ่งหมายของ การวินิจฉัยก็เพื่อตรวจสอบความอ่อนแอเพื่อให้การบำบัดรักษาด้วยกิจกรรมเฉพาะราย ในการแบ่งกลุ่มนักเรียนอาจทำตามการวินิจฉัยความแข็งแรงหรือความอ่อนแอก็ได้ การวินิจฉัยจึงเป็น

ความพยายามอย่างยิ่ง ที่จะแยกแยะลักษณะเฉพาะของความอ่อนแอของนักเรียนออกมา โดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน

3. การประเมินผลการเรียน เป้าหมายหลักของการวัดผลนักเรียนก็เพื่อตัดสินว่านักเรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายของการสอนหรือไม่ โดยทำการเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน ในการจัดตำแหน่งตามการวินิจฉัย และการประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งจะนำมาประกอบกัน เพื่อสรุปผลที่จะนำไปใช้ประโยชน์ต่อการสอนของครูต่อไป

4. การทำนาย ครูอาจนำผลที่ได้จากการวัดและประเมินผลไปทำนายระดับสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนในกิจกรรมพลศึกษาต่อ ๆ ไป ในภายภาคหน้าได้

5. การประเมินผลโปรแกรม การวัดผลจะนำไปใช้ประเมินโปรแกรมหรือหลักสูตรพลศึกษาที่จัดตั้งขึ้นในโรงเรียน

6. การสร้างแรงจูงใจ การวัดและประเมินผลความสามารถในการเคลื่อนไหว

สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อการสร้างแรงจูงใจให้แก่นักเรียนได้ เพราะการประสบความสำเร็จ ในการเรียนหรือสัมฤทธิผลจะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนที่มีความสามารถต่ำต้องการพัฒนา และปรับปรุงตนเองให้มีความสามารถสูงขึ้นไป

5. จังหวัดชายแดนภาคใต้

จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีเขตแดนติดต่อกับประเทศมาเลเซียนี้ประกอบไปด้วย จังหวัดสงขลา จังหวัดสตูล จังหวัดยะลา จังหวัดนราธิวาส และ จังหวัดปัตตานี รวม 5 จังหวัด อย่างไรก็ตามจังหวัดที่เราจะต้องให้ความสนใจและมุ่งเน้นที่จะทำการวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้น คือสามจังหวัดหลัง สำหรับ จังหวัดสงขลา และ จังหวัดสตูลนั้น มีสภาพการณ์ที่แตกต่างไปจากอีกสามจังหวัด ทั้งในด้านประวัติศาสตร์ การเมือง เศรษฐกิจ และ สังคมจิตวิทยา และถึงแม้ว่า จังหวัดสตูลที่ในอดีตนั้นเคยเป็นส่วนหนึ่งของหัวเมืองประเทศราชไทรบุรี ที่ในปัจจุบันพื้นที่ส่วนใหญ่ของหัวเมืองนี้คือส่วนหนึ่งของประเทศมาเลเซีย อันเป็นผลมาจากยุคล่าอาณานิคมและการกู้เอกราชในภายหลังก็ตาม ทั้งสงขลาและสตูลก็มิได้มีเงื่อนไขและแนวโน้มที่จะนำไปสู่ปัญหาที่รุนแรง เช่นที่เกิดขึ้นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ นอกเสียจากการได้รับผลกระทบ อันเนื่องมาจากการดำเนินงานของกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จังหวัดยะลา นราธิวาส และปัตตานี มีประวัติศาสตร์ร่วมกันของการเป็นเมืองตานีหรือปัตตานีที่ก่อตั้งขึ้นมาหลังการล่มสลายของอาณาจักรเก่าแก่ที่เรียกว่าอาณาจักรลังกาสุกะ ในห้วงพุทธศตวรรษที่ 18 ถึง 19 ในพื้นที่ที่เป็นจังหวัดปัตตานีในปัจจุบัน ในห้วงนี้เองที่เมืองตานีได้ตกเป็นประเทศราชของอาณาจักร

สุโขทัย อย่างไรก็ตามในห้วงครึ่งแรกของพุทธศตวรรษที่ 20 อาณาจักรมะละกาได้เข้ามามีอิทธิพลต่อเมืองปัตตานี ก่อนที่อาณาจักรมะละกาจะได้ตกเป็นอาณานิคมของโปรตุเกส ซึ่งส่งผลให้ตั้งแต่ พ.ศ. 2054 เป็นต้นมาเมืองปัตตานีก็ได้ตกมาอยู่ในอาณัติของกรุงศรีอยุธยา กรุงธนบุรี และกรุงรัตนโกสินทร์มาโดยตลอด ทั้งนี้ในช่วงเวลาที่ไทยเสียกรุงต่อพม่าในครั้งที่ 2 (พ.ศ. 2310) เมืองปัตตานีก็ได้มีความพยายามในการแยกตัวเช่นเดียวกับหลายหัวเมืองในพื้นที่ภาคใต้ (เช่น นครศรีธรรมราช สงขลา และพัทลุง) ซึ่งหลังจากที่ไทยได้มีการกู้เอกราชจากพม่าแล้ว เมืองปัตตานีก็ได้กลับมาเป็นประเทศราชและเป็นส่วนหนึ่งของประเทศไทยเหมือนเดิม และในที่สุดก็ได้แปรสภาพมาเป็นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้เช่นในปัจจุบัน

วิวัฒนาการของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ส่งผลให้ประชาชนของทั้งสามจังหวัดประกอบไปด้วยกลุ่มชนที่มีเชื้อสายคนมาเลย์ที่นับถือศาสนาอิสลามเสียเป็นส่วนใหญ่ (70-80 เปอร์เซ็นต์) และยังใช้อักษรยาวีและภาษามลายูที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของท้องถิ่น นอกจากนี้แล้วอาณาเขตของสามจังหวัดติดต่อกับประเทศมาเลเซียซึ่งประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม และมีการไปมาหาสู่กับประชาชนที่อยู่ในเขตไทยอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้แล้วพื้นที่บางส่วนก็ติดทะเล และมีภูมิประเทศที่เป็นป่าเขาที่ ธุรกันดาร ได้ส่งผลให้เกิดความยากลำบากต่อฝ่ายรัฐบาลที่จะเข้ามาดำเนินการพัฒนาพื้นที่ และจัดระเบียบการปกครองที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมในพื้นที่

สภาพการณ์ของพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

พื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีลักษณะพิเศษอันเนื่องมาจากบริบททางสังคมและวัฒนธรรม สิ่งที่สะท้อนความเป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาวไทยภาคใต้ตอนล่างปรากฏให้เห็นชัดเจนทั้งด้านศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม ตลอดจนการศึกษาของชุมชนซึ่งดำรงอยู่ท่ามกลางบริบทของประวัติศาสตร์ การศึกษาของประชาชนส่วนใหญ่ตั้งแต่อดีตเป็นต้นมา ชุมชนท้องถิ่นเป็นผู้มีบทบาทดูแล ดังนั้นระบบการศึกษาท้องถิ่นจึงมีบทบาทในการหล่อหลอมเยาวชนไทยมุสลิมให้ตระหนักถึงความสำคัญของการดำรงอยู่ทางวัฒนธรรมที่สืบทอดมาแต่บรรพบุรุษจนปัจจุบัน

กล่าวได้ว่าการศึกษาของเยาวชนไทยมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จึงเกิดขึ้นและดำรงอยู่เพื่อตอบสนองกับสภาพสังคม วัฒนธรรมของท้องถิ่นเป็นอย่างแนบแน่น นอกจากนี้ปัญหาการปกครองท้องถิ่นภาคใต้เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐที่กระทำควบคู่กันไป ซึ่งตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน รัฐกำหนดนโยบายการจัดการศึกษาที่ล้มเหลวต่อการนำไปใช้ในวิถีชีวิตของคนในปัจจุบัน ปัญหาบุคลากรทางการศึกษาและการควบคุมกำกับ

ดูแลหลักสูตร ทำให้เกิดปัญหาการศึกษาที่ถูกนำไปเป็นช่องทางในการสร้างโอกาสต่อต้านอำนาจรัฐ ประกอบกับการพัฒนาการศึกษาของเยาวชนยังเป็นไปในลักษณะต่างฝ่ายต่างดำเนินการ จึงขาดการบูรณาการทางสังคมและวัฒนธรรม การดำเนินนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นภาคใต้เป็นไปในแนวทางที่ไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมและวัฒนธรรม

6. การวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย

ความเป็นมาและความหมายของเทคนิคเดลฟาย

เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย (Delphi technique) ถูกพัฒนาขึ้นในช่วงทศวรรษ 1950 โดย นอร์แมน ดาลกี้และโอลาฟ เฮลเมอร์ (Dalkey and Helmer, 1963) ซึ่งเป็นนักวิจัยของบริษัทแรนด์ (RAND Corporation) ประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อใช้ในการพยากรณ์ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ต่อมาเจมส์ กอร์ดอนและโอลาฟ เฮลเมอร์ (Gordon and Helmer, 1964) ได้นำเสนอเอกสารทางวิชาการที่ชื่อว่า“Report on a Long Range Forecasting Study” ซึ่งเอกสารดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า เทคนิคเดลฟายสามารถนำมาใช้ศึกษาวิจัยอนาคตกาลในด้านอื่นๆได้ นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาเทคนิคเดลฟายก็ได้มีการนำมาประยุกต์ใช้แทบทุกสาขาวิชา โดยโอลาฟ เฮลเมอร์ และนิโคลัส เรสเชอร์ (Olaf Helmer and Nicholas Rescher, n.d. อ้างถึงใน ประยูร ศรีประสาธน์, 2523) ได้นิยามเทคนิคเดลฟายว่า เป็นโครงการที่จัดทำอย่างละเอียดรอบคอบในการที่จะสอบถามบุคคลโดยใช้แบบสอบถาม เพื่อที่จะให้ได้ข้อมูลและความคิดเห็นกลับมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งเน้นการรวบรวมการพิจารณาการตัดสินใจและสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในอนาคต ในส่วนที่เกี่ยวกับเวลา ปริมาณ หรือสภาพการณ์ที่ต้องการจะให้เป็น ซึ่ง ดิลก บุญเรืองรอด (2530) ก็ได้ให้ความหมายของเทคนิคเดลฟายไว้ว่า เป็นวิธีการนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาใช้ประโยชน์อย่างมีระบบแบบแผน หรือเป็นการขัดเกลาการตัดสินใจของกลุ่ม เป็นเทคนิคของการรวบรวมข้อมูลที่เอาชนะจุดอ่อนของการตัดสินใจของผู้เชี่ยวชาญคนใดคนหนึ่ง หรือความคิดเห็นของกลุ่มที่มาประชุมกัน อีกทั้งธีรวุฒิ เอกะกุล (2549) กล่าวว่า เทคนิคเดลฟายเป็นการกระบวนการหนึ่งของการเก็บข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่กระจัดกระจายกัน ให้สอดคล้องกันอย่างมีระบบ ซึ่งจะนำไปตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และชนิตา รักษ์พลเมือง (2551) ได้กล่าวไว้ว่า การวิจัยแบบเทคนิคเดลฟายเป็นเทคนิคการทำนายเหตุการณ์ หรือความเป็นไปได้ในอนาคตโดยอาศัยฉันทามติหรือ Consensus ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อสรุปอัน

น่าเชื่อถือในเรื่องใดเรื่องหนึ่งไม่ว่าจะเป็นข้อสรุปที่เป็นแนวคิดหรือเป็นการทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นหรือความเป็นไปในอนาคต ข้อสรุปจากฉันทามติของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญนี้จะสามารถนำมาประกอบในการตัดสินใจด้านต่างๆได้ ทั้งในเชิงวิชาการและบริหาร

กระบวนการของเทคนิคเดลฟาย

ลินสโตน และ ทูรอฟ (Linstone and Turoff, 1975) ได้สรุปกระบวนการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟายเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดคำถาม เป็นการกำหนดว่าผู้วิจัยต้องการคำตอบอะไรจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งคำตอบของคำถามนี้จะช่วยให้สามารถคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญได้เหมาะสม เมื่อได้คำถามแล้ว ผู้วิจัยควรพิจารณาว่าคำถามที่นั้นเหมาะที่จะนำเทคนิคเดลฟายมาใช้ในการศึกษาหรือไม่ โดยสุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม (, 2547) ได้ให้ข้อพิจารณาดังต่อไปนี้

1.1 เมื่อข้อมูลในอดีตและปัจจุบันไม่แม่นยำพอหรือไม่มีให้ใช้ศึกษา

1.2 ปัญหาที่ไม่สามารถวิเคราะห์เชิงปริมาณได้อย่างแม่นยำและต้องใช้ประโยชน์จากการตัดสินใจเชิงจิตวิสัย (Subjective judgments) เป็นหลัก

1.3 บุคคลที่เข้ามาเป็นผู้เชี่ยวชาญศึกษาปัญหาที่กว้างและซับซ้อน มีประสบการณ์หรือความชำนาญที่หลาหลายและต้องไม่สื่อสารกัน

1.4 ต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญจำนวนมากที่ไม่สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นแบบเผชิญหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 เป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลาและค่าใช้จ่ายในการประชุมผู้เชี่ยวชาญมาก จนไม่สามารถทำได้หากไม่ใช้เทคนิคเดลฟาย

1.6 ประสิทธิภาพของการประชุมจะเพิ่มขึ้น หากใช้กระบวนการสื่อสารกลุ่มที่ไม่มีการพบปะกันมาเสริม

1.7 ปัญหาความขัดแย้งระหว่างปัจเจกบุคคลมีมากหรือไม่สามารถดำเนินการได้ต้องใช้กระบวนการสื่อสารกลุ่มโดยไม่เห็นหน้าเห็นตากัน

1.8 จะต้องอาศัยความหลากหลายของผู้เชี่ยวชาญมาเข้าร่วมเพื่อให้เกิดความมั่นใจในความถูกต้องของผลลัพธ์ กล่าวคือ เพื่อหลีกเลี่ยงการผูกขาดด้วยเหตุผลทางด้านจำนวนหรือความแข็งแกร่งทางด้านบุคลิกภาพ

1.9 เมื่อต้องการศึกษาความสำคัญของเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ที่ต้องอาศัยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญหลายคน

1.10 เมื่อต้องการประเมินผลการจัดสรรงบประมาณในลักษณะต่างๆ โดยที่ยังไม่มีการจัดสรรไว้ล่วงหน้า

1.11 เพื่อศึกษาสำรวจทางเลือกในการวางผังเมืองและผังภูมิภาค ก่อนลงมือวางผังเมือง

1.12 เพื่อใช้ในการวางแผนวิทยาเขตมหาวิทยาลัยหรือหลักสูตรก่อนดำเนินการ

1.13 เพื่อศึกษาทางเลือกที่เป็นไปได้ด้านนโยบายก่อนประกาศนโยบาย

1.14 ปัญหาการพัฒนาความสัมพันธ์ที่สลับซับซ้อนของปรากฏการณ์ทางสังคมหรือเศรษฐกิจ

2. การคัดเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมาก เพราะความถูกต้องของผลการวิจัยขึ้นอยู่กับคุณภาพของผู้เชี่ยวชาญที่ผู้วิจัยคัดเลือกมา ซึ่งฉัตรสุมน พฤฒิภิญโญ(, 2553) ได้ให้ความหมายของผู้เชี่ยวชาญไว้ว่า เป็นผู้ที่มีทักษะ ความรู้ ประสบการณ์ ได้รับการฝึกฝนในเรื่องนั้นๆ เป็นอย่างดี

ในด้านจำนวนของผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในการวิจัยนั้น มิได้มีการกำหนดที่แน่นอน ขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของกลุ่มเป็นสำคัญ ถ้ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเหมือนกันจำนวนผู้เชี่ยวชาญอาจเป็น 10-15 คนก็เป็นการเพียงพอ แต่ถ้ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีคุณลักษณะที่แตกต่างกันมาก ก็ต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญในจำนวนมากขึ้น จากการศึกษาวิจัยของโทมัส ที แมคมิลแลน (Macmillan, 1971) พบว่าหากจำนวนผู้เชี่ยวชาญมีตั้งแต่ 17 คนขึ้นไป ความคลาดเคลื่อนจะมีอัตราลดลงและจะเริ่มคงที่คือ 0.02 ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การลดลงของความคลาดเคลื่อนและจำนวนผู้เชี่ยวชาญ

จำนวนผู้เชี่ยวชาญ (panel size)	การลดลงของความคลาดเคลื่อน (error reduction)	ความคลาดเคลื่อนลดลง (net change)
1-5	1.20-0.70	0.50
5-9	0.70-0.58	0.12
9-13	0.58-0.54	0.04
13-17	0.54-0.50	0.04
17-21	0.50-0.48	0.02
21-25	0.48-0.46	0.02
25-29	0.46-0.44	0.02

ที่มา: (Macmillan, 1971 อ้างถึงใน เกษม บุญอ่อน, 2522)

การคัดเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยยุทธ ไกยวรรณ์ และ กุสุมา ผลาพรม (2553) กล่าวว่า การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเป็นการศึกษาที่ต้องอาศัยความรู้ ความชำนาญ ประสบการณ์ในเรื่องนั้นๆ จากหน่วยตัวอย่างที่ผู้วิจัยเลือกได้ หรือที่เรียกว่า ผู้เชี่ยวชาญ (Expert) ฉะนั้นกลุ่มตัวอย่างแบบนี้จึงมีชื่ออีกอย่างหนึ่งเรียกว่า “Expert Choice Sampling” แต่ปัญหาของการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงนี้ ขึ้นอยู่กับการเลือกผู้เชี่ยวชาญว่า ทำอย่างไรจึงจะได้ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้นจริงๆ ผู้วิจัยคัดเลือกเองอาจจะได้ผู้เชี่ยวชาญที่ไม่เชี่ยวชาญอย่างแท้จริงก็ได้ ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยไม่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความสามารถ หรือประสบการณ์ของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดได้ วิธีการแก้ปัญหาในส่วนนี้ได้ก็คือ การเลือกใช้วิธีการที่เรียกว่า “Snow ball Techniques” โดยให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้เสนอชื่อผู้เชี่ยวชาญในลักษณะเครือข่าย (Net Work) เช่น ผู้วิจัยอาจจะจะกำหนดผู้เชี่ยวชาญที่ผู้วิจัยทราบคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญจะกี่คนก็ได้ จากนั้นผู้วิจัยก็ขอร้องให้ผู้เชี่ยวชาญเสนอชื่อผู้เชี่ยวชาญต่อไปอีก 2-3 คน การเสนอชื่อผู้เชี่ยวชาญโดยผู้เชี่ยวชาญ จะเสนอชื่อซ้ำกัน 2 ครั้ง 3 ครั้ง หรือมากกว่าก็แล้วแต่ผู้วิจัยก็เลือกเอาผู้เชี่ยวชาญที่ถูกเสนอชื่อซ้ำกันเป็นผู้เชี่ยวชาญในงานวิจัยต่อไป

3. แบบสอบถามของการวิจัย ถือเป็นหัวใจสำคัญของการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟายอีกประการหนึ่ง ซึ่งชนิตา รักษ์พลเมือง (2551) กล่าวว่า แบบสอบถามที่จะใช้ในการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟายมีจำนวน 4 รอบดังนี้

3.1 แบบสอบถามรอบที่หนึ่ง โดยผู้วิจัยจะต้องกำหนดกรอบ (frame) ของการวิจัย เนื่องจากประเด็นปัญหาที่ศึกษาเป็นประเด็นเชิงคุณลักษณะซึ่งมีขอบข่ายกว้างขวาง การกำหนดกรอบของการวิจัยจะทำให้เห็นภาพของการวิจัยได้ชัดเจนขึ้น กรอบของการวิจัยอาจได้มาจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องหรือจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิบางท่าน เมื่อได้กรอบของการวิจัยแล้วจึงนำมาสร้างแบบสอบถาม ซึ่งจะเป็นคำถามกว้างๆ เกี่ยวกับประเด็นปัญหาของการวิจัย คำถามในรอบแรกนี้มักจะเป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมการวิจัยได้แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวางภายในกรอบที่กำหนด ข้อมูลที่ได้จากการสอบถามในรอบแรกนี้ จะถูกนำมารวบรวมเป็นข้อกระทงในแบบสอบถามรอบที่สอง

3.2 แบบสอบถามรอบที่สอง เป็นขั้นตอนสำคัญและยากมากที่สุดของการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย ผู้วิจัยจะต้องนำข้อมูลที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญทุกคนในแบบสอบถามปลายเปิดรอบแรกเข้าด้วยกัน ตัดทอนข้อความที่ซ้ำกัน หรือตัดส่วนที่เกินไปจากกรอบของการวิจัยที่กำหนดไว้ออกไป ในการรวมข้อความเข้าด้วยกันนี้ผู้วิจัยอาจหาถ้อยคำที่ครอบคลุมข้อความทั้งหมดได้ แต่ทั้งนี้จะต้องคงความหมายเดิมของผู้เชี่ยวชาญไว้ด้วย ข้อความที่รวบรวมมานี้จะถูกนำมาเป็นข้อกระทงในลักษณะมาตราประเมินค่า ซึ่งอาจเป็นสเกลตั้งแต่ 1-5 หรือ 1-6 หรือ 1-7 แล้วแต่ความเหมาะสม การประเมินค่าในแบบสอบถามรอบนี้จะเน้นการจัดลำดับความสำคัญ หรือความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ หรือข้อความที่กำหนดขึ้นเป็นข้อกระทง และในบางครั้งอาจให้กำหนดเวลาที่เหตุการณ์นั้นๆ จะเกิดขึ้นในอนาคตอีกด้วย ข้อความในแบบสอบถามนี้จะต้องชัดเจนและผู้ตอบแต่ละคนจะต้องเข้าใจตรงกันในคำถามหรือข้อความเดียวกัน

3.3 แบบสอบถามรอบที่สาม โดยปกติจะประกอบไปด้วยประโยคหรือข้อคำถามเหมือนกับแบบสอบถามรอบที่สอง แต่มีการเพิ่มการรายงานให้ผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมการวิจัยได้ทราบความคิดเห็นของกลุ่มโดยแสดงตำแหน่งของฐานนิยม (Mode) หรือ ค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ของแต่ละข้อคำถาม รวมทั้งตำแหน่งที่ผู้เชี่ยวชาญคนนั้นๆตอบในแบบสอบถามรอบที่สอง ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญได้ทราบความเหมือนหรือความแตกต่างของคำตอบของตนเมื่อเทียบกับคำตอบของกลุ่มจะได้ทบทวนคำตอบของตนในรอบที่สามนี้ โดยอาจเปลี่ยนแปลงคำตอบของตนให้เข้ามาอยู่ในพิสัยระหว่างควอไทล์ หรือยืนยันคำตอบเดิมของตน แต่หากคำตอบเดิมอยู่นอกพิสัยระหว่างควอไทล์ ผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำตอบจะต้องแสดงเหตุผลประกอบด้วย

3.4 แบบสอบถามรอบที่สี่ มีลักษณะเช่นเดียวกับแบบสอบถามรอบที่สาม ซึ่งโดย

ปกติแล้วนิยมใช้แบบสอบถามเพียง 2-3 รอบ และในบางกรณีผู้วิจัยอาจไปเริ่มทำการวิจัยจากแบบสอบถามปลายเปิด แต่จะเริ่มด้วยการให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญให้ค่ากับความสำคัญของข้อกระทงความมาตราประเมินค่าสำหรับการจะกำหนดว่าควรมีแบบสอบถามรอบที่สามหรือสี่หรือไม่นั้น ควรพิจารณาพิสัยระหว่างควอไทล์ประกอบด้วย หากพบว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือมีการเปลี่ยนแปลงน้อยมาก กล่าวคือพิสัยระหว่างควอไทล์แคบมาก อาจยุติกระบวนการวิจัยลงได้

4. การรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล การรวบรวมข้อมูลเริ่มตั้งแต่การติดต่อขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญให้เข้าร่วมการวิจัยโดยต้องขอความร่วมมือให้ตอบแบบสอบถามกันทุกรอบ เนื่องจากการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย ต้องอาศัยการตอบแบบสอบถามซ้ำหลายหลายจึงมักเกิดปัญหาในการรวบรวมข้อมูลในขั้นแบบสอบถามรอบที่สอง และรอบต่อไปหลังจากนั้น จากการสังเกตผลการวิจัยที่ผ่านมาจะพบว่า ในบางกรณีที่จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ตอบแบบสอบถามในแต่ละรอบมีจำนวนลดลงตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีข้อพึงระวังอีกประการหนึ่งสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล กล่าวคือ การเว้นช่วงระยะเวลาการตอบแบบสอบถามแต่ละรอบก็มีความสำคัญเช่นกัน หากเว้นระยะนานเกินไปอาจทำให้ขาดความต่อเนื่องในความคิด ผู้ตอบอาจลืมเหตุผลในการสอบแบบสอบรอบก่อนหน้านั้น หรืออาจเกิดเหตุการณ์บางอย่างที่ทำให้เกิดความไม่แน่ใจในคำตอบ หรือแม้แต่อาจทำให้ขาดความสนใจในการตอบแบบสอบถาม ดังนั้นผู้วิจัยจะต้องพยายามหาวิธีการที่จะได้รับความร่วมมือและความสนใจที่จะตอบแบบสอบถามให้ครบทุกรอบ การที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีจำนวนลดลงในการตอบแบบสอบถามแต่ละรอบ และการเว้นระยะการตอบนานเกินไป จนเกิดความไม่แน่นอนในคำตอบแต่ละครั้ง อาจส่งผลกระทบต่อการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ทั้งนี้เนื่องจากสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากคำตอบรอบที่สองและสาม คือสถิติเกี่ยวกับการวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง (Central Tendency) อันได้แก่ ฐานนิยม (Mode) มัธยฐาน (Median) หรือค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อแสดงตำแหน่งของความคิดเห็น หากจำนวนผู้ตอบในแต่ละรอบลดลงเป็นจำนวนมาก อาจทำให้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความคลาดเคลื่อนไปได้

อนึ่ง มีข้อสังเกตสำหรับการกำหนดค่าสถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล กล่าวคือผู้วิจัยจะต้องเลือกให้เหมาะสม หากเป็นกรณีที่แสดงความคิดเห็นในเรื่องเวลา ปริมาณ ควรใช้ค่ามัธยฐานสำหรับกรณีที่จะทำนายเวลา ปริมาณ หรือสถานการณ์ในอนาคตมักใช้ฐานนิยม ส่วนค่าเฉลี่ยอาจไม่เหมาะสม เนื่องจากมาตราที่ใช้กับคำถามมีเพียงเล็กน้อย

นอกจากสถิติเกี่ยวกับการวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลางดังกล่าวข้างต้นแล้ว การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย ยังใช้ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) เพื่อพิจารณาความกระจายของความคิดเห็น หากข้อความใดมีพิสัยกว้างแสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความ

คิดเห็นแตกต่างกันมาก ข้อความใดที่มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์แคบ แสดงถึงความสอดคล้องต้องกันของความคิดเห็น ซึ่งอาจนำข้อความนั้นมาเป็นข้อสรุปของการวิจัยได้ อย่างไรก็ตามผู้วิจัยไม่ควรละเลยข้อความที่มีพิสัยกว้าง บางกรณีอาจเป็นข้อความที่มีประโยชน์ ทั้งนี้การวิเคราะห์จะต้องพิจารณาถึงเหตุผลของคำตอบ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้ระบุไว้ประกอบกันด้วย การวิเคราะห์ข้อมูลจึงควรแยกการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นฉันทามติหรือข้อคิดเห็นร่วมกันของผู้เชี่ยวชาญ และข้อมูลที่ไม่เป็นฉันทามติ

ศักดิ์ชัย บาลศิริ (2543) ได้สรุปเกี่ยวกับการพิจารณาตรวจสอบการได้รับฉันทามติของข้อความไว้ว่า งานวิจัยที่เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามแบบลิเคอร์ทสเกล (Likert's scales) 5 ระดับ ที่กำหนดระดับความคิดเห็นตั้งแต่ 1-5 จะมีเกณฑ์สำหรับตรวจสอบการได้รับฉันทามติแตกต่างกัน 4 ลักษณะคือ

1. ข้อความจะได้รับฉันทามติของกลุ่มบุคคลก็ต่อเมื่อ ข้อความนั้นมีค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยมไม่เกิน 1.00 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50

2. ข้อความจะได้รับฉันทามติของกลุ่มบุคคลก็ต่อเมื่อ ข้อความนั้นมีค่ามัธยฐานไม่ต่ำกว่า 3.50 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50

3. ข้อความจะได้รับฉันทามติของกลุ่มบุคคลก็ต่อเมื่อ ข้อความนั้นมีค่ามัธยฐานไม่ต่ำกว่า 3.50 ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยมไม่เกิน 1.00 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50

4. ข้อความจะได้รับฉันทามติของกลุ่มบุคคลก็ต่อเมื่อ ข้อความนั้นมีค่ามัธยฐานไม่ต่ำกว่า 4.50 ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยมไม่เกิน 1.00 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50

ข้อดีของเทคนิคเดลฟาย

1. เป็นเทคนิคที่สามารถรวบรวมความคิดเห็นจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวนมาก โดยไม่ต้องมีการพบปะหรือประชุมกัน ซึ่งเป็นการทุ่นเวลาและค่าใช้จ่าย

2. ข้อมูลที่ได้จะเป็นคำตอบที่น่าเชื่อถือ เพราะ เป็นความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญใน สาขานั้น ๆอย่างแท้จริงและคำตอบได้มาจากการย้ำถามหลายรอบ

3. เป็นเทคนิคที่มีขั้นตอนการดำเนินงานไม่ยากนัก ได้ผลรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

4. ผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมการวิจัยมีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ มีโอกาส ได้รับทราบผลการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละรอบและปรับเปลี่ยนหรือยืนยันความคิดเห็นของตนเอง

ข้อจำกัดของเทคนิคเดลฟาย

1. ผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับการคัดเลือก มิใช่เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในสาขานั้น

2. ผู้เชี่ยวชาญไม่ให้ความร่วมมือในการวิจัย

3. นักวิจัยขาดความรอบคอบหรือมีความลำเอียงในการพิจารณาคำตอบ

4. แบบสอบถามที่ส่งไปสูญหายหรือไม่ได้รับคำตอบกลับคืนมา

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

วีระเวช ปะทะยศ (2522) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการการนิเทศวิชาพลศึกษาของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูใหญ่และครูผู้สอนวิชาพลศึกษา จำนวน 120 คน จากการวิจัยพบว่า ครูใหญ่และครูพลศึกษาต้องได้รับความช่วยเหลือจากพลศึกษานิเทศก์ โดยช่วยแนะนำวิธีการสอนแปลกๆใหม่ๆ ต้องการได้รับเอกสารคู่มือต่างๆทางพลศึกษา ช่วยแนะนำการผลิตอุปกรณ์ทางพลศึกษาขึ้นใช้เอง ช่วยหารายได้พิเศษมาปรับปรุงด้านอุปกรณ์ และสนาม ช่วยกระตุ้นให้ทางโรงเรียนปรับปรุงโครงการสอนและกิจกรรมพลศึกษา ช่วยเป็นสื่อกลางในการประสานงาน ติดต่อกับกิจการด้านพลศึกษาและกีฬาต่างๆของโรงเรียนกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประสานงานกับทางโรงเรียนชี้แจงโปรแกรมนิเทศและวิธีเยี่ยมนิเทศให้โรงเรียนทราบล่วงหน้า ช่วยด้านบริการชุมชนของโรงเรียนในด้านพลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการและลูกเสือ จัดประชุมสัมมนาวิชาการแก่ครูผู้สอนวิชาพลศึกษานอกจากนี้ ครูใหญ่และครูพลศึกษายังต้องการให้พลศึกษานิเทศก์เป็นคนตรงต่อเวลา ขยันและอุทิศเวลาให้กับงาน กระตือรือร้น สนใจงานนิเทศ มีความรับผิดชอบสูง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มองกาลไกล และพลศึกษานิเทศก์ควรผ่านการอบรมการอบรมวิชาหลักและวิธีการสอนพลศึกษาและวิชาการนิเทศทางพลศึกษา

นเรศ ศรีรัตน์ (2522) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของจังหวัดนราธิวาส โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูใหญ่และครูผู้สอนวิชาพลศึกษาอย่างละ 50 คน รวม 100 คน ผลจากการวิจัยพบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ คือ บุคลากร อาคาร สถานที่ หลักสูตร วิธีการสอน สิ่งแวดล้อมและชุมชน วัสดุ อุปกรณ์และการเงิน แต่เป็นปัญหาที่ไม่มากนัก และโรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหามากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่

พงษ์ศักดิ์ พูลศรี (2524) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูผู้สอนวิชาพลศึกษา จำนวน 205 คน ผลจากการวิจัยพบว่า สภาพการสอนในปัจจุบัน ครูส่วนใหญ่สอนวิชาอื่น และทำการสอนวิชาพลศึกษาด้วย ในการสอนพลศึกษาเน้นให้เห็นคุณค่าของการรักษาสุขภาพของตนเอง และรักการออกกำลัง

กายสม่ำเสมอ การจัดกิจกรรมการสอนเป็นไปตามหลักสูตรของโรงเรียน วิธีการสอนส่วนใหญ่จะอธิบายและสาธิตให้นักเรียนดู และให้นักเรียนเล่นเอง การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรจัดได้ดีควบคู่ไปกับการสอน และการวัดผลได้เน้นให้เห็นคุณค่า และรักการออกกำลังกายอยู่เสมอ ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาที่ครูส่วนใหญ่ประสบ คือ อุปกรณ์และสถานที่มีไม่เพียงพอ ครูผู้สอนพลศึกษาส่วนใหญ่ต้องการให้มีการอบรม และนิเทศการสอนเพิ่มมากขึ้น ต้องการความช่วยเหลือทางด้านการปรับปรุงวิธีการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีใช้และสร้างอุปกรณ์

ทำนูล โชติกเสถียร (2525) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูผู้สอนวิชาพลศึกษา จำนวน 300 คน ผลจากการวิจัยพบว่า ปัญหาที่ประสบส่วนใหญ่ คือ การขาดแคลนอุปกรณ์ และแหล่งวิชาในการค้นคว้า ครูพลศึกษาส่วนใหญ่จะแก้ปัญหาในการสอนด้วยตนเอง และให้เพื่อนครูช่วย วิชาที่ประสบปัญหาด้านอุปกรณ์มาก คือ การสอนกิจกรรมเข้าจังหวะ และยิมนาสติก ส่วนปัญหาด้านสถานที่ในการสอนพลศึกษา วิชาที่ประสบปัญหามาก คือ การเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน กิจกรรมเข้าจังหวะ ยิมนาสติก กีฬา และกรีฑา ครูที่สอนพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษาและที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาประสบปัญหา ส่วนใหญ่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .01

ดารณี คชศรีสวัสดิ์ (2525) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการสอนพลศึกษา ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามถามครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 210 โรง โรงละ 3 คน ผลจากการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาในการสอนเพื่อให้นักเรียนสามารถเคลื่อนไหวตามจังหวะดนตรีได้ อุปกรณ์ไม่เพียงพอ สถานที่ไม่เพียงพอ และไม่เหมาะสมกับเนื้อหา สถานที่อยู่ในสภาพที่ไม่ดี และผู้เรียนไม่มีทักษะพื้นฐาน ในด้านการวัดและประเมินผล ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาเนื่องมาจาก วิธีการวัดและประเมินผลที่ใช้อยู่ยุ่งยากและซับซ้อน ข้อสอบตามที่กลุ่มโรงเรียนกำหนดนั้นไม่ตรงตามเนื้อหา และช่วงเวลาในการทดสอบมีน้อยไม่เหมาะสมกับเนื้อหา

ศุภทินี มหิทธิบุรินทร์ (2526) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการนิเทศและการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสี่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยใช้แบบสอบถาม ถามผู้บริหารโรงเรียนครูพลศึกษาและพลศึกษานิเทศก์ รวมทั้งสิ้น 162 คน ผลจากการวิจัยพบว่า ปัญหาการนิเทศและการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่มีปัญหามาก ได้แก่ จำนวนพลศึกษานิเทศก์มีน้อย พลศึกษานิเทศก์ไม่ค่อยมีเวลามานิเทศ ครูพลศึกษามีไม่เพียงพอกับความต้องการของสถานศึกษา จำนวนชั่วโมงการสอนของครูพลศึกษามีมากเกินไป นักเรียนไม่มีตำราอ่าน

ประกอบการเรียนวิชาพลศึกษา ไม่มีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวโดยเฉพาะ ขาดหนังสือกติกาใหม่ๆ ของกีฬาบางประเภท ขาดหนังสือ เอกสาร และวารสารทางกีฬา ขาดหนังสือเกี่ยวกับเทคนิคการสอนวิชาพลศึกษา การใช้การปรับปรุงอาคารสถานที่ที่ใช้สอนวิชาพลศึกษายังไม่เหมาะสม การจัดเตรียมอาคารสถานที่ต่างๆ ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษายังไม่เหมาะสม โรงเรียนขาดงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์กีฬาและวัสดุสิ้นเปลืองทางการกีฬา สถานที่เรียนในร่มมีไม่เพียงพอ หนังสืออ่านประกอบการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีไม่เพียงพอ อุปกรณ์พลศึกษาไม่สมดุลกับจำนวนนักเรียน และขาดการวางแผนการสอนร่วมกันระหว่างครูพลศึกษากับพลศึกษานิเทศก์

วารี คำชื่น (2532) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนวิชาพลศึกษา เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 9 โดยใช้แบบสอบถาม ถามผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนวิชาพลศึกษา จำนวน 724 คน ผลจากการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมากทุกด้าน คือ การเตรียมการสอน การดำเนินการสอน บุคลิกภาพในการสอน การใช้อุปกรณ์ในการสอนและสถานที การจูงใจและเสริมแรงทางการเรียน กานมอบงานให้ปฏิบัติ การปลูกฝังจริยธรรมและคุณธรรม และการประเมินผลการเรียนการสอน

2. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารโรงเรียน กับครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนพลศึกษา พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในทำนองเดียวกันความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีวุฒิกับครูผู้สอน ที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาก็มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน

วัชระ ชานุตะโร (2533) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการพัฒนาตนเองของครูผู้สอนพลศึกษาระดับประถมศึกษา เขตการศึกษาหก โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูผู้สอนที่มีวุฒิและไม่มีวุฒิทางพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา เขตการศึกษา 6 จำนวน 580 คน ผลจากการวิจัยพบว่า ความต้องการในการพัฒนาตนเองของครูผู้สอนพลศึกษาระดับประถมศึกษา ในด้านบุคลิกภาพ ด้านความรู้และทักษะในหลักสูตรและเนื้อหาวิชา ด้านสมรรถภาพในการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบกับความต้องการในการพัฒนาตนเองของครูผู้สอนพลศึกษาระดับประถมศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านความรู้และทักษะในหลักสูตรและเนื้อหา และด้านสมรรถภาพในการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

วิทิต คชชาญ (2535) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวโน้มของหลักสูตรพลศึกษาระดับประถมศึกษา ในปีพุทธศักราช 2545 : การศึกษาแบบเดลฟาย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวโน้มของหลักสูตรพลศึกษาระดับประถมศึกษาในปีพุทธศักราช 2545 โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นผู้เชี่ยวชาญสาขาพลศึกษา จำนวน18 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณหาค่ามัธยฐาน ฐานนิยม และพิสัยระหว่างควอไทล์ ผลการวิจัยปรากฏแนวโน้มของหลักสูตรพลศึกษาระดับประถมศึกษาดังนี้ : ด้านลักษณะทั่วไป จะเป็นหลักสูตรที่ดำเนินการโดยท้องถิ่น มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในทุก ๆ ด้าน คือ ด้านร่างกาย จิตใจอารมณ์ และสังคม เน้นการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันเนื้อหากิจกรรมประกอบด้วยทักษะพื้นฐาน เกมพื้นฐาน กิจกรรมเข้าจังหวะ ยิมนาสติคพื้นฐาน และกรีฑาในการจัดเนื้อหากิจกรรมต้องมีความสอดคล้องกับระดับความสามารถของนักเรียนหลักการทางด้านจิตวิทยาสรีรวิทยา และสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ในส่วนของการเรียนการสอนจะเน้นให้ผู้เรียนทุกคนได้มีพัฒนาการสูงสุด การวัดผลประเมินผลจะวัดตามวัตถุประสงค์ของการสอน ประกอบด้วยเกณฑ์ทางด้านทักษะ ความรู้ และคุณธรรม

จตุรงค์ เหมรา (2536) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ โดยใช้แบบสอบถาม ถามผู้บริหารและครูพลศึกษา จำนวน 400 คน ผลจากการวิจัยพบว่า โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานส่วนใหญ่เปิดสอนวิชาบังคับแกนตามหลักสูตร และเปิดสอนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาบังคับเลือก ส่วนวิชาเลือกเสรีเปิดสอนเป็นส่วนน้อย กิจกรรมที่เปิดสอนพิจารณาตามความพร้อมของโรงเรียน โรงเรียนส่วนใหญ่มีโรงฝึกพลศึกษาไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมพลศึกษา การประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษาใช้เกณฑ์ของกลุ่มโรงเรียน ส่วนปัญหาด้านการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนในอำเภอเมืองและโรงเรียนนอกอำเภอเมือง โดยส่วนรวมมีปัญหาในระดับน้อย ส่วนข้อที่มีปัญหาระดับมาก คือ ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรฉบับปรับปรุงมีไม่เพียงพอ และขาดคู่มือประกอบการสอนวิชาพลศึกษา จำนวนครูพลศึกษามีไม่เพียงพอ และงานรับผิดชอบของครูพลศึกษามีมาก เมื่อเทียบปัญหาในด้านการสอนตามหลักสูตร ฉบับปรับปรุงของโรงเรียนในอำเภอเมืองและนอกอำเภอเมืองพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

กุศล หาญยศ (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสขั้นพื้นฐาน ในเขตการศึกษา 8 โดยใช้แบบสอบถาม ถามผู้บริหาร จำนวน 225 คน และครูผู้สอนวิชาพลศึกษา จำนวน 225 คน ผลจากการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ส่วนใหญ่เป็นชาย คิดเป็นร้อยละ 94.18 มีอายุตั้งแต่ 41 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 61.38 ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 71.43 การศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 93.65 ประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 16 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 71.16 ส่วนใหญ่เคยได้รับการอบรมทางพลศึกษาเพิ่มเติม คิดเป็นร้อยละ 54.23 แต่ส่วนใหญ่ไม่เคยศึกษาดูงานในสถาบันที่เกี่ยวกับการพลศึกษาและการกีฬา คิดเป็นร้อยละ 74.07

2. ปัญหาด้านการสอนพลศึกษาในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจากผลการวิจัย พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก คือ การขาดการแนะนำจากพลศึกษานิเทศก์ งานรับผิดชอบการสอนและงานอื่นมีมาก จำนวนครูไม่เพียงพอ และส่วนใหญ่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก พบในระดับมาก คือไม่มีห้องนันทนาการ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายและห้องน้ำไม่เพียงพอ ขาดงบประมาณ อุปกรณ์การสอน และมีจำนวนนักเรียนมากเกินไป ปัญหาด้านตัวนักเรียน พบในระดับปานกลาง คือ นักเรียนมีความแตกต่างระหว่างบุคคล ในด้านพื้นฐานทางพลศึกษา ไม่เคยชินกับการใช้ทักษะกระบวนการสอนของครู ปัญหาด้านผู้ปกครองนักเรียน พบในระดับปานกลาง คือ ฐานะของผู้ปกครองนักเรียนไม่สามารถให้การสนับสนุนและเอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรมพลศึกษา ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง คือ ครูผู้สอนไม่สามารถวัดและประเมินผลให้นักเรียนมีคุณลักษณะ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และครอบคลุมพฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัยได้ตลอดภาคเรียน

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มครูผู้สอนวิชาพลศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน พบว่า ปัญหาด้านการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียนได้แก่ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาไม่เคยผ่านการอบรมเรื่องเทคนิคและการสอนแนวใหม่ และการจัดวิชาให้กับครูผู้สอนวิชาพลศึกษาไม่เหมาะสมกับความถนัดและความสามารถ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ปัญหาด้านตัวนักเรียน พบว่า มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ปัญหาด้านผู้ปกครองนักเรียนกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา พบว่า มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล พบว่า มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4. เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษากับกลุ่มครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาใน

โรงเรียน พบว่า ปัญหาด้านการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียน ได้แก่ งานรับผิดชอบการสอนและงานอื่นๆของครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีมาก จำนวนครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีไม่เพียงพอ ขาดการแนะนำจากพลศึกษานิเทศก์ในด้านเทคนิคการสอน ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาไม่เคยผ่านการอบรมเรื่องเทคนิคและวิธีการสอนแนวใหม่ที่เปลี่ยนแปลง ไม่ได้ฝึกฝนด้านทักษะการสอน การจัดวิชาให้กับครูผู้สอนไม่เหมาะสมกับความถนัดและความสามารถ ไม่สามารถสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้จบตามวัตถุประสงค์และเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดให้ การสอนไม่ได้นำทักษะกระบวนการทางพลศึกษาที่ถูกต้องมาใช้เพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้และทักษะ และการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาไม่ได้จัดตามหลักสูตรฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533 มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ไม่มีห้องสำหรับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา และไม่มีห้องนันทนาการในโรงเรียน มีความคิดเห็นแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ปัญหาด้านตัวนักเรียน พบว่า นักเรียนไม่มาเรียนในชั่วโมงพลศึกษาอย่างสม่ำเสมอ มีความคิดเห็นแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ปัญหาด้านผู้ปกครองนักเรียนกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา พบว่า ด้านฐานะของผู้ปกครองนักเรียนไม่สามารถให้การสนับสนุนและเอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรมทางพลศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาไม่มีความรู้ความเข้าใจในการสร้างแบบทดสอบเพื่อใช้ในการประเมินผลการเรียนการสอน ไม่สามารถประเมินผลให้ครอบคลุมด้านพฤติกรรมทางพุทธิพิสัย จิตพิสัย ทักษะพิสัย และคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมได้ตลอดภาคเรียน มีความคิดเห็นแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

กุลยา อนันตวงค์ (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถาม ถามผู้บริหารและครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำวน 858 ฉบับ ให้กับผู้บริหาร 429 ฉบับ ครูพลศึกษา 429 ฉบับ ผลจากการวิจัยพบว่า โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครมีวุฒิทางพลศึกษา มีสนามและอุปกรณ์ไม่ครบทุกกิจกรรม และไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน ปัญหาในการจัดโปรแกรมส่วนใหญ่ คือ เรื่องงบประมาณในการจัดโปรแกรมพลศึกษา การจัดหาสนามและอุปกรณ์ในการสอนพลศึกษา การบำรุงรักษาสนามและอุปกรณ์ งบประมาณในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

สุวรรณา แดงเวียง (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการจัดและดำเนินงานโปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา

แห่งชาติ โดยใช้แบบสอบถาม ถามผู้บริหารและครูผู้สอนพลศึกษา จำนวน 800 คน จาก 400 โรงเรียน ผลจากการวิจัยพบว่า โรงเรียนประถมส่วนใหญ่ มีครูพลศึกษา หนึ่งคน จบพลศึกษาโดยตรงเพียงร้อยละ 37.0 มีอัตราครูพลศึกษา หนึ่งคน ต่อนักเรียน 500 คน สภาพสนามต้องปรับปรุง จำนวนอุปกรณ์ไม่ครบทุกกิจกรรม และไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ครูพลศึกษาไม่เคยได้รับการนิเทศจากศึกษานิเทศก์ ปัญหาในการจัดโปรแกรมพลศึกษา พบว่ามีจำนวนครูพลศึกษาไม่เพียงพอ มีอุปกรณ์ไม่เพียงพอกับการจัดกิจกรรม ไม่สามารถจัดสรรสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อมได้เพียงพอ

สามารถ ศรีจันทร์งาม (2540) ได้ทำการศึกษาปัญหาของการสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเทศบาล เขตการศึกษา 2 (ยะลา ปัตตานี นราธิวาส และสตูล) ใน 7 ด้าน คือ ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร ปัญหาเกี่ยวกับการสอนในชั้นเรียน ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองนักเรียน ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหาร และปัญหาเกี่ยวกับศึกษานิเทศก์ ตามทัศนะของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศและวุฒิทางพลศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเทศบาล เขตการศึกษา 2 ปีการศึกษา 2539 รวมทั้งสิ้น 55 คน ซึ่งได้จากกลุ่มประชากรทั้งหมด ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับปัญหาของการสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนเทศบาลเขตการศึกษา 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร ปัญหาเกี่ยวกับการสอนในชั้นเรียน และปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนอยู่ในระดับน้อยส่วนปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองนักเรียน ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหาร และปัญหาเกี่ยวกับศึกษานิเทศก์อยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการเปรียบเทียบตามทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกัน พบว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเพศหญิงจะประสบปัญหาการสอนวิชาพลศึกษามากกว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเพศชายทั้ง 7 ด้าน

3. ผลการเปรียบเทียบตามทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่มีวุฒิทางการศึกษาแตกต่างกัน พบว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาประสบปัญหาการสอนวิชาพลศึกษามากกว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษาทั้ง 7 ด้าน

4. ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาของการสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเทศบาล เขตการศึกษา 2 มีข้อเสนอแนะให้ปรับปรุงในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

4.1 ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร ควรเพิ่มคาบสอนวิชาพลศึกษาให้มากกว่า 1 คาบ/สัปดาห์/ห้องเรียน และหลักสูตรควรปรับปรุงให้เข้ากับท้องถิ่นในจังหวัดชายแดนภาคใต้

4.2 ปัญหาเกี่ยวกับการสอนในชั้นเรียน ควรจัดให้ครูที่จบพลศึกษาโดยตรงทำการสอนในวิชาพลศึกษาและให้มีครูพลศึกษาที่จบพลศึกษาโดยตรงอย่างน้อยโรงเรียนละ 1 คน

4.3 ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก ควรจัดสถานที่ ออกกำลังกายและเตรียมอุปกรณ์กีฬาให้พร้อม และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนโรงเรียนที่ยังขาดอุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาอยู่

4.4 ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน ควรสนับสนุนอุปกรณ์พลศึกษาให้กับนักเรียนที่มีฐานะยากจนเป็นการช่วยลดปัญหาของผู้ปกครองนักเรียน

4.5 ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหาร ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาเท่ากับวิชาอื่น ๆ

4.6 ปัญหาเกี่ยวกับศึกษานิเทศก์ ควรจัดให้มีศึกษานิเทศก์ให้เพียงพอ

ลออ ภูวิภิรมย์ (2540) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวโน้มการประถมศึกษาในทศวรรษหน้าของจังหวัดปัตตานี ที่สอดคล้องกับโครงการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย โดย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวโน้มการประถมศึกษาในทศวรรษหน้าของจังหวัดปัตตานีที่สอดคล้องกับโครงการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่ายอินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย โดยใช้เทคนิคเดลฟาย กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักบริหาร นักวิชาการ และศึกษานิเทศก์ จำนวน 20 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่ามัธยฐาน ฐานนิยม พิศัยระหว่างควอร์ไทล์ และผลต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1.หลักสูตรประถมศึกษาในทศวรรษหน้าของจังหวัดปัตตานีที่สอดคล้องกับโครงการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย

1.1 จุดหมาย มีแนวโน้มให้ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานในการคิดคำนวณ สามารถใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในการสื่อสารได้ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน รักการทำงาน มีมนุษยสัมพันธ์ดี เคารพกติกาของสังคมอย่างเคร่งครัด มีระเบียบวินัยมีคุณธรรม จริยธรรม

1.2 โครงสร้าง มีแนวโน้มเป็นหลักสูตรแบบกลุ่มประสบการณ์ 6 กลุ่มประสบการณ์

1.3 เนื้อหา ควรเป็นความรู้ด้านภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ฯลฯ

1.4 แหล่งการเรียนรู้ ควรเป็นภูมิปัญยาองถิ่น สถานประกอบการ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ฯลฯ

1.5 การวัดผลและประเมินผล ควรให้ผู้บริการ ครูผู้สอน นักเรียน ผู้ปกครองนักเรียน และผู้ประกอบการร่วมมือกันประเมินผลการเรียนของนักเรียน โดยประเมินผลตามสภาพที่แท้จริง และเน้นการใช้แฟ้มสะสมงาน

2. การจัดการเรียนการสอน

2.1 วิธีสอน ควรใช้วิธีสอนที่หลากหลาย โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติโดยอิสระ และนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เหมาะสม เช่น คอมพิวเตอร์มาใช้ในการเรียนการสอน

2.2 บทบาทของครูประถมศึกษา ควรเป็นผู้ที่สามารถวางแผนร่วมกับนักเรียนในการจัดประสบการณ์การเรียนการสอน เป็นผู้ประสานงานกับองค์กรของรัฐและเอกชน สามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ รวมทั้งเป็นคนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล

2.3 บทบาทของนักเรียน ควรมีนิสัยรักการอ่าน มีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถคิดวิเคราะห์ หาวิธีแก้ปัญหาได้ มีความรับผิดชอบ ฯลฯ

3. การบริหารและการสนับสนุน

3.1 โครงสร้างการบริหารและบทบาทหน้าที่ มีแนวโน้มแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ ระดับชาติ ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ ระดับกลุ่มโรงเรียน และระดับโรงเรียนโดยเน้นการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง

3.2 การนิเทศการศึกษาระดับประถมศึกษา มีแนวโน้มให้เน้นการนิเทศภายในโรงเรียน นิเทศโดยการแนะนำ ช่วยเหลือ ให้กำลังใจ และนิเทศอย่างเป็นระบบ

3.3 บทบาทของผู้ปกครองนักเรียน ผู้ปกครองควรให้ความรัก ความอบอุ่น เอาใจใส่ดูแลบุตรหลานในการเรียน ตรวจสอบการเรียน ส่งเสริมให้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม และกล้าแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาโรงเรียน

วันชัย ประไพเมือง (2545) ได้ทำการศึกษาเรื่องเจตคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ระดับเจตคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีความแตกต่างกัน ในด้านวุฒิการศึกษาและประสบการณ์ในการสอนวิชาพลศึกษากลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ใน 3 จังหวัด

ชายแดนภาคใต้ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 จำ นวน 109 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบวัดเจตคติ มีค่าความเชื่อมั่น 0.9155 ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับเจตคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา มีระดับเจตคติโดยรวมอยู่ในระดับดี

2. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษา กับครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา มีระดับเจตคติต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญไม่แตกต่างกัน

3. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอน 1 - 6 ปี, 7 - 12 ปี และมากกว่า 12 ปี มีระดับเจตคติต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไม่แตกต่างกัน

ถนอม แสวงบุญ (2547) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานีเขต 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานีเขต 2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานีเขต 2 จำนวน 120 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสำรวจซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วน โดยส่วนแรกเป็นการถามสถานภาพส่วนตัวของครูผู้สอน ส่วนที่ 2 เป็นรายพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่ทำการสังเกต การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการทดสอบค่าเอฟ ผลการวิจัยพบว่า

1. พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานีเขต 2 ประกอบด้วย ด้านคุณลักษณะส่วนตัวในการสอน ด้านการเตรียมการสอน ด้านการจูงใจและเสริมแรงทางการเรียน ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ด้านการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม และด้านการประเมินการเรียนการสอน อยู่ในระดับดี

2. พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานีเขต 2 ตามตัวแปรวุฒิทางการศึกษา คือ มีวุฒิทางพลศึกษากับไม่มีวุฒิทางพลศึกษา พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูพลศึกษาที่วุฒิทางพลศึกษามีพฤติกรรมการสอนดีกว่าครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา

3. พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานีเขต 2 ตามตัวแปรขนาดโรงเรียน โดยภาพรวมพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่ มีพฤติกรรมการสอนพลศึกษาดีกว่าครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก

4. พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานีเขต 2 ตามตัวแปรประสบการณ์ในการสอนต่างกัน พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

งานวิจัยต่างประเทศ

ดอนนา โจ เวิร์คแมน (Donna Jo Workman,1965) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลการสอนทักษะระหว่างครูพลศึกษาและครูประจำชั้น โดยคัดเลือกนักเรียน 18 โรง แบ่งออกเป็นสองกลุ่มๆละ 200 คน มาทำการทดสอบทักษะกีฬา ผลจากการวิจัยพบว่า กลุ่มนักเรียนที่เรียนกับครูพลศึกษา มีความสามารถดีกว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียนกับครูประจำชั้น

ซิลเวสเตอร์ (Silvester, 1969) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ทัศนคติที่มีต่อการพลศึกษาในโรงเรียนประถม โดยใช้แบบสอบถาม ถามผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 172 คน ผลจากการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษาที่มีวุฒิปริญญาสูงกว่าจะมีความเข้าใจหลักการ และวิธีการสอนพลศึกษาที่ดีกว่า ส่วนครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา ส่วนใหญ่สอนโดยปล่อยให้นักเรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมต่างๆตามลำพัง เพราะไม่มีหลักการและวิธีการสอนพลศึกษา เป็นเหตุให้นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จ ผู้ทำการวิจัยได้เสนอแนะไว้ว่า ควรจะเพิ่มจำนวนครูพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษา เพื่อทดแทนครูพลศึกษาที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาที่กำลังสอนอยู่ และควรจัดพลศึกษานิเทศก์ขึ้นเพื่อให้ความช่วยเหลือ และสาธิตการสอนพลศึกษาให้กับโรงเรียนประถมศึกษาต่างๆ

น็อคเคน (Nokken,1972) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ทัศนคติของครูประจำชั้นที่สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูประจำชั้นที่ทำการสอนวิชาพลศึกษา จำนวน 361 คน ผลจากการวิจัยพบว่า

1. ครูส่วนใหญ่เห็นว่าวิชาพลศึกษามีความสำคัญ ในการจัดประสบการณ์ให้แก่นักเรียน

2. การสอนวิชาพลศึกษาควรจะให้ครูพิเศษและมีวุฒิทางพลศึกษามาสอน

3. ครูผู้มีอายุน้อยยอมรับว่ามีความสามารถในการสอนวิชาพลศึกษาได้มากกว่าครูผู้มีอายุมาก

4. ครูผู้ชายยอมรับว่ามีความสามารถในการสอนวิชาพลศึกษาได้มากกว่าครูผู้หญิง

5. ชั่วโมงสอนวิชาพลศึกษาและเวลาจัดกิจกรรมพลศึกษามีน้อยเกินไป

6. การสอนกิจกรรมประเภทโลดโผน การเล่นห้อยโหน การต่อสู้ กรีฑาประเภทลู่และลาน ครูส่วนมากมีความสามารถในการสอนได้ไม่ดีเท่าที่ควร

7. อุปสรรคในการสอนวิชาพลศึกษา คือ ไม่มีเวลาในการเตรียมการสอน และไม่สามารถแต่งชุดฝึกได้ ขาดสถานที่สำหรับเก็บรักษาอุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษา

เฮนน์ (Hein, 1975 อ้างถึงใน วันชัย ประไพเมือง 2545) ได้ “สำรวจการจัดโปรแกรมพลานามัยในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐฮาวาย” โดยใช้แบบสอบถาม ถามผู้บริหาร โรงเรียนในเมืองและนอกเมือง 65 โรงเรียน ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ขาดการวางแผนที่ดี เนื่องจากขาดครูที่มีวุฒิพลศึกษา ทำให้การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนพลศึกษาไม่ดี เท่าที่ควร ครูมีชั่วโมงการสอนมากเกินไป และขาดวิธีการสอนที่ดี

ซัวเรซ (Suarez, 1975อ้างถึงใน วันชัย ประไพเมือง 2545) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษา ของรัฐเปอร์โตริโก” ความมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อเป็นการประเมินค่าโปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา รัฐเปอร์โตริโก จำนวน 12 โรงเรียน โดยพิจารณาเกณฑ์มาตรฐานในการประเมินผล ขึ้นกับด้านต่อไปนี้

1. การจัดดำเนินการ
2. ลักษณะของโปรแกรม และกิจกรรม
3. อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก
4. ข้อแนะนำในการเรียนรู้
5. ผลที่ได้จากการเรียนรู้

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสำรวจ และการสัมภาษณ์ คณะครูสอนเป็นรายบุคคล ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนส่วนมากยังอยู่ในเกณฑ์ไม่ดี การนำโปรแกรมพลศึกษาที่วางแผนโปรแกรมโดยรัฐมาใช้นั้น เป็นโปรแกรมที่ไม่ตรงกับสภาพเป็นจริงสภาวะของโรงเรียนนั้น ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีน้อยไม่มีจำนวนนักเรียนที่แน่นอน การเรียนพลศึกษาในชั้นเรียนขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก ซึ่งทำให้เป็นผลกระทบกระเทือนต่อการสอนและกระบวนการเรียนรู้วิชาพลศึกษา

เฮนส์ลีย์ (Hensley, 1975 อ้างถึงใน วันชัย ประไพเมือง 2545) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา ของรัฐเทนเนสซี” เพื่อที่จะทราบถึงทัศนคติของผู้บริหาร และครูที่มีความรู้และความเข้าใจในโปรแกรมพลศึกษา กับผู้บริหารที่ไม่มีความเข้าใจในโปรแกรมพลศึกษา โดยใช้แบบสอบถาม ไปยังผู้บริหาร และครูในโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 113 คน เกี่ยวกับด้านปรัชญา การจัดและการดำเนินการด้านบริหาร การจัดชั้นเรียน และโปรแกรมการสอน ครูผู้สอน อุปกรณ์การสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก เทคนิคและวิธีการประเมินผลการเรียนการสอน พบว่า มีความแตกต่างกันระหว่างทัศนคติของผู้บริหารที่มี

ความเข้าใจ และไม่มีความเข้าใจโปรแกรมพลศึกษา และมีความแตกต่างกันระหว่างทัศนคติของครูพลศึกษา กับครูประจำชั้น เกี่ยวกับโปรแกรมพลศึกษา

วิลเลียม (William,1977) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสอนพลศึกษาแบบโปรแกรมของโรงเรียนประถมศึกษาในรัฐอลาบามา โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 100 โรง ในรัฐอลาบามา (Alabama) ผลจากการวิจัยพบว่า ครูที่มีวุฒิทางพลศึกษามีจำนวนไม่เพียงพอ ครูที่มีอยู่ปฏิบัติงานไม่เต็มความสามารถ การบริการด้านสุขภาพที่จัดให้แก่นักเรียนมีไม่เพียงพอ

รอมไมน์ (Romine,1978) ได้ทำการวิจัยเรื่อง บรรยากาศเกี่ยวกับการสอนที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ โดยการสำรวจความคิดเห็นจากอาจารย์คณะต่างๆ จำนวน 268 คน ของมหาวิทยาลัยโคโลไลนา และนักศึกษาคณะต่างๆ จำนวน 1,237 คน ผลจากการวิจัยพบว่าบรรยากาศการสอนที่ดีจะสามารถทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ ที่สำคัญมี 40 ข้อ ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มได้ดังนี้

1. ด้านบุคลิกภาพผู้สอน เช่น เป็นคนกระฉับกระเฉง มีอารมณ์ขัน กระตือรือร้นสนใจวิชาที่ตนเองสอน

2. ด้านการจัดและเตรียมการสอน เช่น เตรียมการสอนเป็นอย่างดี ชี้ให้ผู้เรียนทราบจุดประสงค์ของการเรียนการสอน ด้านผลการสอนที่ผู้เรียนได้รับ และด้านการเสนอเนื้อหา

เฟลมมิง (Fleming ,1981) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการในการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษาที่ดำเนินการตามเอกัตภาพ โดยการสัมภาษณ์และใช้แบบสอบถาม ถามครู 174 คน และครูใหญ่ 9 คน ผลจากการวิจัยพบว่า ความสามารถที่ต้องการพัฒนามากที่สุดเป็นเรื่องมนุษยสัมพันธ์ ครูผู้สอนเป็นจำนวนมากระบุว่าต้องการพัฒนาความสามารถในเรื่องการสร้างแรงจูงใจ แต่ก็ระบุว่า เคยผ่านการศึกษาอบรมในเรื่องนี้มาแล้ว ครูต้องมีส่วนร่วมในการวางแผนและดำเนินการจัดกิจกรรมฝึกอบรม และต้องการเข้ารับการศึกษาอบรมด้วย ครูต้องการวิทยากรการฝึกอบรมจากหน่วยงานภายนอก เช่น วิทยาลัย มหาวิทยาลัย และผู้เชี่ยวชาญจากสถาบันการศึกษาต่างๆ ครูส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ได้รับการอบรมมากเท่าที่ต้องการ

วูล์ฟ, ดีโบราท วิลสัน (Wolf , Deborah Wilson ,1991) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อครูผู้ชำนาญการทางพลศึกษากับครูผู้ไม่ชำนาญการทางพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา โดยทำการทดลองกับนักเรียนระดับห้าจำนวน 288 คน ในโรงเรียนประถมศึกษา 4 แห่ง ในตอนกลางของอิลินอยล์ โดยที่สองโรงเรียนมีผู้ชำนาญการ อีกสองโรงไม่มี ผลการศึกษาพบว่า ครูประจำชั้นที่สอนพลศึกษาจะทำให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีในการเรียนพลศึกษาและสามารถเป็นเครื่องมือสนับสนุนโปรแกรมพลศึกษาได้ นักเรียนจะมีความสนุกสนาน

เพลิดเพลินในกิจกรรมที่จัดขึ้นทุกวัน ผู้สอนพลศึกษาจะต้องจัดโปรแกรมพลศึกษาที่มีความหมายแก่นักเรียน เพราะกิจกรรมที่มีความหมายจะเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะติดตามนักเรียนไปตลอดชีวิต

แมนชุย, แจ็ค แอล (Manciu, Jack L., 1994) ได้ทำการศึกษาเพื่อตัดสินว่า การให้นักเรียนประถมศึกษาเจฟเฟอร์สัน และประถมศึกษาเร็ทเทอร์ ในรับไอโอเนียและมิชิแกน เรียนโปรแกรมพลศึกษาที่เกี่ยวกับกิจกรรมส่งเสริมสมรรถภาพทางกาย สัปดาห์ละ 2 ครั้ง มีผลต่อทัศนคติไปจนถึงการดำเนินชีวิตของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า

1. ร้อยละ 91 ของผู้รับการทดสอบรู้สึกว่า พวกเขารู้ถึงระดับสมรรถภาพทางกายของพวกเขาดี

2. ร้อยละ 92 ของผู้รับการทดสอบเห็นด้วยว่า การออกกำลังกายนั้นมีส่วนเสริมสร้างจิตใจ

3. ร้อยละ 88 ของผู้รับการทดสอบรู้สึกว่า คนเราควรทำกิจกรรมเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายให้เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน

โคลส์, ซามูเอล เอลลิส (Coles, Samuel Elis, 1995) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบประสบการณ์ของครูพลศึกษาที่เชี่ยวชาญกับครูพลศึกษาที่ไม่เชี่ยวชาญ ในโรงเรียนประถมศึกษา โดยทำการสัมภาษณ์ เกี่ยวกับเรื่องประสบการณ์การสอนของครูพลศึกษาที่เชี่ยวชาญ จำนวน 8 คน และครูพลศึกษาที่ไม่เชี่ยวชาญ จำนวน 8 คน ผลจากการสัมภาษณ์พบว่า ครูพลศึกษานั้นมีทั้งประสบการณ์ที่คล้ายคลึงและแตกต่างกัน โดยส่วนที่คล้ายกันก็คือ การวางแผนการสอน การสอน การประเมินผลและความช่วยเหลือจากผู้ร่วมงาน ส่วนที่แตกต่างกันคือ ความกระตือรือร้นและความมั่นใจในการแสดงออกในการสอน การวางแผนที่เป็นจริง การใช้สื่ออุปกรณ์ ผลของการศึกษาทำให้ทราบว่าการถูกยอมรับนั้นได้จากการส่งเสริมและช่วยเหลือครูพลศึกษาในโรงเรียนทั้งหมด

สมิท (Smith, 1995) ทำการวิจัยเรื่อง วิเคราะห์กรณีศึกษาเกี่ยวกับบทบาทและการฝึกการเตรียมโปรแกรมการสอนของครูสุขศึกษาและพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า มีข้อเสนอแนะให้สถาบันการศึกษาระดับสูงกว่าจัดทำการวางแผนการ และจัดทำเป็นคำแนะนำเพื่อการจัดโปรแกรมแนะนำแก่ครูผู้สอนสุขศึกษาและพลศึกษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติตน และให้ครูมีความร่วมมือในการฝึกปฏิบัติมากขึ้น

9. กรอบแนวคิดในการวิจัย

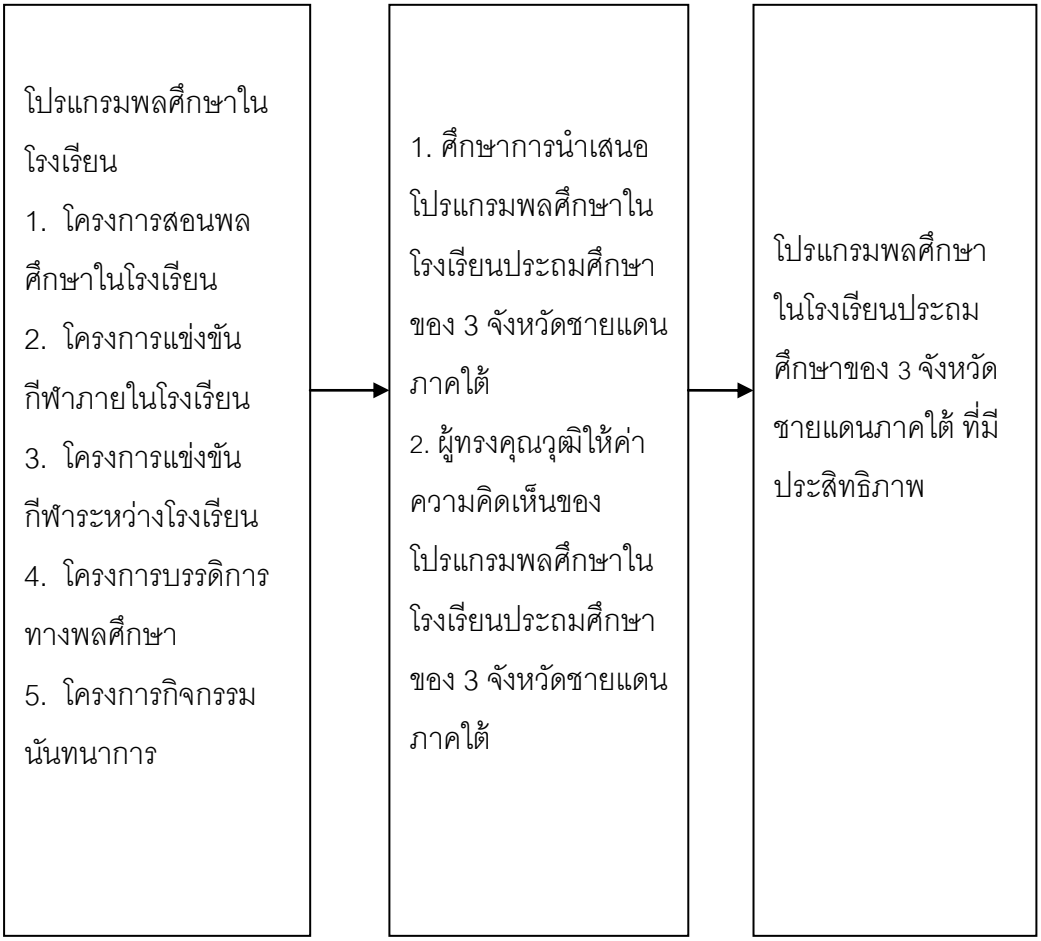

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การนำเสนอโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้” เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย ซึ่งมีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ประกอบด้วย ผู้บริหารการศึกษา นักวิชาการทางพลศึกษา และครูพลศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 ท่าน ที่ได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามการศึกษาของโทมัส ทีแมคมิลแลน(Thomas T. Macmillan อ้างใน เกษม บุญอ่อน, 2522) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 17 ท่านขึ้นไป ระดับความคลาดเคลื่อนจะลดลงอย่างคงที่ และมีความคลาดเคลื่อนน้อยมาก เท่ากับ 0.02 เริ่มที่จำนวนกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 17-21 คนขึ้นไป การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) เพื่อให้สนองวัตถุประสงค์ของการวิจัย ตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดโดยมีคุณสมบัติ 2 ใน 4 ข้อ ดังนี้

2.1 นักวิชาการทางพลศึกษาในเขตพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (อาจารย์สาขาพลศึกษาประจำสถาบันอุดมศึกษา)

2.2 ผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส (ผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการ)

2.3 ครูพลศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาในเขตพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

2.4 เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ไม่น้อยกว่า 5 ปี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย (Delphi Technique) จึงมีการใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญรวมจำนวน 3 รอบ ดังต่อไปนี้

1.1 แบบสอบถามสำหรับการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายรอบที่ 1 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดที่พัฒนามาจากกรอบทฤษฎีที่อ้างถึงในบทที่ 2 และข้อแก้ไขจากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน 5 ท่าน (ดูรายชื่อจากภาคผนวก ก)

1.2 แบบสอบถามสำหรับการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายรอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายปิดในลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยข้อคำถามทั้งหมดพัฒนาขึ้นจากคำตอบของผู้เชี่ยวชาญจากการทำแบบสอบถามรอบที่ 1

1.3 แบบสอบถามสำหรับการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายรอบที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายปิดในลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ซึ่งคล้ายกับแบบสอบถามในรอบที่ 2 แตกต่างกันที่ ในข้อคำถามแต่ละข้อจะมีการระบุค่ามัธยฐาน (Median) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) และคำตอบเดิมของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ผ่านมา เพื่อส่งกลับไปยังผู้เชี่ยวชาญทบทวนคำตอบของตนเองว่าต้องการยืนยันหรือเปลี่ยนแปลงคำตอบ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ศึกษารวบรวมข้อมูลด้านสภาพและปัญหาของโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาในเขตพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ และเนื้อหาอื่นๆที่เกี่ยวข้องจากบทความ วารสาร ตำรา อินเทอร์เน็ต และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ เพื่อนำมาสร้างเป็นเครื่องมือวิจัย

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาสร้างแบบสอบถามปลายเปิด ซึ่งเป็นแบบสอบถามรอบที่ 1 ภายใต้การแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา และนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านตรวจสอบแล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงใหม่

3. นำแบบสอบถามรอบที่ 1 ที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถาม จากนั้นผู้วิจัยจะรวบรวมความคิดเห็นที่เหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน นำมาปรับปรุงพัฒนาเป็นแบบสอบถามรอบที่ 2

4. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามรอบที่ 2 ภายใต้การแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยการนำประเด็นต่างๆที่ได้จากแบบสอบถามรอบที่ 1 มาทำเป็นแบบสอบถามปลายปิดแบบมาตราส่วน

ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) โดยแต่ละระดับคะแนนมีความหมายดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าเหมาะสมมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าเหมาะสมมาก

คะแนน 3 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าเหมาะสมปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าเหมาะสมน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าเหมาะสมน้อยที่สุด

5. นำแบบสอบถามรอบที่ 2 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตอบ จากนั้นผู้วิจัยจะนำคำตอบที่ได้แต่ละข้อมาหาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) เพื่อนำมาสร้างแบบสอบถามรอบที่ 3

6. นำแบบสอบถามรอบที่ 3 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตอบ โดยใช้ข้อคำถามเหมือนแบบสอบถามรอบที่ 2 แต่มีการแสดงค่ามัธยฐาน (Median) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ที่คำนวณได้และคำตอบเดิมของผู้เชี่ยวชาญท่านนั้นๆ ในรอบที่แล้ว เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาคำตอบของตนเองอีกครั้งว่า จะยืนยันคำตอบเดิมหรือเปลี่ยนแปลงคำตอบ

7. นำแบบสอบถามที่ได้จากรอบที่ 3 มาวิเคราะห์และอภิปรายผล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ติดต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 ท่าน (ดูรายชื่อจากภาคผนวก ก) เพื่อตอบแบบสอบถามรอบที่ 1 จากนั้นดำเนินการจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งออกโดยคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามรอบที่ 1 ส่งให้กับผู้เชี่ยวชาญด้วยตนเองจำนวน 17 ท่าน

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามรอบที่ 2 ส่งให้กับผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 ท่าน ซึ่งส่งด้วยตนเองจำนวน 12 ท่าน และทางอีเมล์จำนวน 5 ท่าน

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามรอบที่ 3 ส่งให้กับผู้เชี่ยวชาญด้วยตนเองจำนวน 12 ท่าน และทางอีเมล์จำนวน 5 ท่าน

5. ผู้วิจัยนำคำตอบของแบบสอบถามรอบที่ 3 มาวิเคราะห์และอภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้คือ

1. รอบที่หนึ่ง เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากคำตอบของคำถามปลายเปิด โดยผู้วิจัยนำมาจัดเป็นข้อย่อยและตัดข้อมูลที่ซ้ำซ้อนออก เพื่อนำไปสร้างเป็นข้อคำถามในแบบสอบถามรอบที่ 2

2. รอบที่สอง เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ซึ่งใช้โปรแกรม Microsoft Excel 2010 ในการคำนวณ โดยกำหนดให้เป็นเกณฑ์ในการสรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำค่าที่ได้ไปแสดงในแบบสอบถามรอบที่ 3 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

3. รอบที่สาม เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์และค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยม ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาข้อความที่ได้รับฉันทามติ คือ ต้องมีค่ามัธยฐานไม่ต่ำกว่า 4.50 มีค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยมไม่เกิน 1.00 และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 (วิทิต คชชาญ, 2535) แล้วจึงนำผลที่ได้มาสรุปและนำเสนอเป็นโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อไป

การคำนวณและแปลความหมายของสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3

1. ค่ามัธยฐาน(Median: Md)มีสูตรการคำนวณคือ(บุญเรียง ขจรศิลป์, 2536)

$$Md = L + \left[\frac{\frac{n}{2} - F}{f}\right] i$$

เมื่อ Md คือ มัธยฐาน

L คือ ขีดจำกัดล่างที่แท้จริงของช่วงที่มัธยฐานตกอยู่

F คือ ความถี่สะสมของช่วงคะแนนที่อยู่ใต้ช่วงที่มัธยฐานตกอยู่

f คือ ความถี่ของช่วงคะแนนที่มัธยฐานตกอยู่

n คือ จำนวนคนทั้งหมด

i คือ ค่าอันตรภาคชั้น

การแปลความหมายของค่ามัธยฐาน (Best, 1970 อ้างถึงใน ศุภกร ประทุมถิ่น, 2551)

4.50 ขึ้นไป หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด

3.50 - 4.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก

2.50 - 3.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นปานกลาง

1.50 - 2.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อย

ต่ำกว่า 1.50 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อยที่สุด

2. ค่าฐานนิยม (Mode: Mo)

2.1 โดยการเลือกจากความถี่สูงสุดของระดับคะแนนเท่ากันในแต่ละข้อความ

2.2 ระดับความถี่สูงสุดหลายค่าเท่ากัน จะถือเอาค่ากลางระหว่างคะแนนนั้น

3. ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม (|Md-Mo|) เป็นค่าที่แสดงความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งกำหนดว่าจะต้องมีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.00 จึงจะถือว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

4. ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์(Interquartile Range: IR) เป็นค่าที่ใช้พิจารณาความกระจายของความคิดเห็น หากข้อความใดมีค่าพิสัยกว้างแสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นแตกต่างกันมาก และถ้าข้อความใดมีค่าพิสัยแคบจะแสดงถึงความสอดคล้องกันของความคิดเห็น ซึ่งอาจนำข้อความนั้นมาเป็นข้อสรุปของการวิจัยได้ (ศิริพร ลวณะสกล, 2552) โดยมีสูตรการคำนวณคือ

$$IR = Q_3 - Q_1$$

เมื่อ IR คือ ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range)

Q_3 คือ ค่าควอไทล์ที่ 3

Q_1 คือ ค่าควอไทล์ที่ 1

โดยคำนวณหา Q_3 และ Q_1 จากสูตร (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2536)

$$X = L + \left[\frac{N\left[\frac{Q}{4}\right] - F}{f} \right] i$$

เมื่อ	X	คือ	คะแนนที่ต้องการหา
	N	คือ	จำนวนข้อมูลทั้งหมด
	L	คือ	ขีดจำกัดล่างที่แท้จริงของชั้นที่คะแนนที่ X อยู่
	Q	คือ	ตำแหน่งของควอไทล์ที่กำหนด
	F	คือ	ความถี่สะสมจากคะแนนต่ำสุด ถึง L
	f	คือ	ความถี่ของคะแนนในชั้นที่ X อยู่
	i	คือ	ค่าอันตรภาคชั้น

การแปลความหมายของค่าพิสัยระหว่างควอไทล์

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์มีค่ามากกว่า 1.50 ขึ้นไป หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อข้อความนั้นไม่สอดคล้องกัน

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.50 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อข้อความนั้นสอดคล้องกัน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการนำเสนอโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้โดยใช้วิธีการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) ศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวข้องกับ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน 17 ท่าน หลังจากทำการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์คำนวณผลตามหลักสถิติครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นตารางประกอบความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 3 เกี่ยวกับแนวทางการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งประกอบด้วย 5 โครงการดังนี้

1. การสอนพลศึกษาในโรงเรียน
2. การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน
3. การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
4. บรรดิการทางพลศึกษา
5. กิจกรรมนันทนาการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 3

จากผลการตอบแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 3 ผู้วิจัยนำคำตอบที่ได้มาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน (Median) ค่าฐานนิยม (Mode) ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) โดยแสดงรายละเอียดเป็นรายข้อ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในด้านการสอนพลศึกษาในโรงเรียน

ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	พิสัยระหว่างควอไทล์	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
1. การสอนพลศึกษาในโรงเรียน						
1.1 หลักสูตรพลศึกษาควรมีความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และความต้องการของท้องถิ่น	4.00	4.00	0.00	0.57	มาก	สอดคล้อง
1.2 สาระการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	3.96	4.00	0.04	0.60	มาก	สอดคล้อง
1.3 กิจกรรมพลศึกษาที่จัดควรคำนึงถึงประเพณีและวัฒนธรรมของสังคม	4.03	4.00	0.03	0.53	มาก	สอดคล้อง
1.4 หลักสูตรที่กำหนดไว้ควรมีความเหมาะสมกับพัฒนาการของนักเรียนแต่ละช่วงวัย	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.5 การจัดการเรียนการสอนควรคำนึงถึงความแตกต่างทางด้านร่างกายและทักษะของนักเรียน	4.03	4.00	0.03	0.53	มาก	สอดคล้อง
1.6 ควรสอนวิชาพลศึกษาให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้	4.44	4.00	0.44	0.99	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 2 แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในด้านการสอนพลศึกษาในโรงเรียน (ต่อ)

ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	พิสัยระหว่างควอไทล์	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
1.7 จำนวนชั่วโมงที่เรียนวิชาพลศึกษาในระดับประถมศึกษาควรเรียน 1-2 คาบต่อสัปดาห์	4.10	4.00	0.10	0.61	มาก	สอดคล้อง
1.8 การเลือกกิจกรรมพลศึกษาควรมีความหลากหลายและเหมาะสมต่อนักเรียน	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.9 ชั่วโมงการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาควรมีการจัดให้เหมาะสม โดยมีทั้งภาคเช้าและภาคบ่าย	4.00	4.00	0.00	0.50	มาก	สอดคล้อง
1.10 กิจกรรมทางพลศึกษาที่กำหนดไว้ ควรเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนด้านระเบียบวินัยมีน้ำใจนักกีฬาและมีคุณธรรมจริยธรรม	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.11 ควรส่งเสริมสุขปฏิบัติของนักเรียน	4.00	4.00	0.00	0.50	มาก	สอดคล้อง
1.12 ควรมีครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา	4.96	5.00	0.04	0.53	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.13 จำนวนครูพลศึกษาต่อจำนวนนักเรียน ควรมีอัตราส่วนที่เหมาะสม	4.06	4.00	0.06	0.57	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 2 แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในด้านการสอนพลศึกษาในโรงเรียน (ต่อ)

ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	พิสัยระหว่างควอไทล์	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
1.14 ควรจัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับการสอนพลศึกษาให้กับครูพลศึกษาอย่างต่อเนื่อง	4.44	4.00	0.44	0.99	มาก	สอดคล้อง
1.15 ควรปลูกฝังให้นักเรียนเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.16 ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนการสอนพลศึกษาในโรงเรียน	4.00	4.00	0.00	0.50	มาก	สอดคล้อง
1.17 ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอกับการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา	4.03	4.00	0.03	0.53	มาก	สอดคล้อง
1.18 ควรจัดสถานที่และอุปกรณ์ให้มีความปลอดภัยและเหมาะสม ในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา	4.00	4.00	0.00	0.50	มาก	สอดคล้อง
1.19 ครูผู้สอนควรอธิบายการสอนด้วยภาษามลายูเสริมเป็นบางครั้ง เพื่อช่วยให้นักเรียนบางคนเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น	4.96	5.00	0.04	0.53	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.20 ควรวัดและประเมินผลความรู้ความสามารถของ	4.03	4.00	0.03	0.53	มาก	สอดคล้อง

นักเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

ตารางที่ 2 แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในด้านการสอนพลศึกษาในโรงเรียน (ต่อ)

ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	พิสัยระหว่างควอไทล์	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
1.21 ควรประเมินผลให้ครบทุกด้าน ทั้งด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะ และด้านคุณธรรม จริยธรรม	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง

จากตารางที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่**สอดคล้องกัน**จำนวน 21 ข้อ โดยมีความคิดเห็นว่า เป็นข้อความที่เหมาะสมในระดับมากที่สุด จำนวน 7 ข้อ ดังนี้

ข้อ 1.4 หลักสูตรที่กำหนดไว้ควรมีความเหมาะสมกับพัฒนาการของนักเรียนแต่ละช่วงวัย(Md=5.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50)

ข้อ 1.8 การเลือกกิจกรรมพลศึกษาควรมีความหลากหลายและเหมาะสมต่อนักเรียน(Md=5.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50)

ข้อ 1.10 กิจกรรมทางพลศึกษาที่กำหนดไว้ ควรเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนด้านระเบียบวินัยมีน้ำใจนักกีฬาและมีคุณธรรมจริยธรรม (Md=5.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50)

ข้อ 1.12 ควรมีครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา(Md=4.96, |Md-Mo|=0.04, IR=0.53)

ข้อ 1.15 ควรปลูกฝังให้นักเรียนเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา (Md=5.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50)

ข้อ 1.19 ครูผู้สอนควรอธิบายการสอนด้วยภาษามลายูเสริมเป็นบางครั้ง เพื่อช่วยให้นักเรียนบางคนเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น(Md=4.96, |Md-Mo|=0.04, IR=0.53)

ข้อ 1.21 ควรประเมินผลให้ครบทุกด้าน ทั้งด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะ และด้านคุณธรรม จริยธรรม (Md=5.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50)

ตารางที่ 3 แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในด้านการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	พิสัยระหว่างควอไทล์	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
2. แนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน						
2.1 ควรจัดให้มีการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	4.96	5.00	0.04	0.53	มากที่สุด	สอดคล้อง
2.2 ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	4.00	4.00	0.00	0.50	มาก	สอดคล้อง
2.3 ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	4.15	4.00	0.15	0.66	มาก	สอดคล้อง
2.4 บุคลากรของโรงเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	4.00	4.00	0.00	0.50	มาก	สอดคล้อง
2.5 นักเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	4.55	5.00	0.45	0.99	มากที่สุด	สอดคล้อง
2.6 ผู้ปกครองควรสนับสนุนการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนของนักเรียน	4.00	4.00	0.00	0.50	มาก	สอดคล้อง
2.7 ควรให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมของการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
2.8 กิจกรรมกีฬาที่จัดควรสอดคล้องกับกิจกรรมพลศึกษาที่จัดสอนในชั้นเรียน	4.55	5.00	0.45	0.99	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 3 แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในด้านการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน (ต่อ)

ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	พิสัยระหว่างควอไทล์	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
2.9 กิจกรรมที่จัดควรตรงกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน	4.79	5.00	0.21	0.79	มากที่สุด	สอดคล้อง
2.10 ควรจัดสถานที่และอุปกรณ์ให้มีความปลอดภัยและเหมาะสม กับการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
2.11 ระยะเวลาที่ใช้จัดการแข่งขันควรมีความเหมาะสม ไม่มากหรือน้อยเกินไป	4.06	4.00	0.06	0.57	มาก	สอดคล้อง
2.12 งบประมาณที่ใช้จัดการแข่งขันกีฬาภายในควรมีความเหมาะสม	4.44	4.00	0.44	0.99	มาก	สอดคล้อง
2.13 ควรขอความช่วยเหลือจากบุคลากรหรือหน่วยงานภายนอกโรงเรียน ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	4.44	4.00	0.44	0.99	มาก	สอดคล้อง
2.14 ควรมีการประเมินผลการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	4.10	4.00	0.10	0.61	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่**สอดคล้องกัน**จำนวน 14 ข้อ โดยมีความคิดเห็นว่า เป็นข้อความที่เหมาะสมในระดับมากที่สุด จำนวน 6 ข้อ ดังนี้

ข้อ 2.1 ควรจัดให้มีการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน (Md=4.96, |Md-Mo|=0.04, IR=0.53)

ข้อ 2.5 นักเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน (Md=4.55, |Md-Mo|=0.45, IR=0.99)

ข้อ 2.7 ควรให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมของการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน (Md=5.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50)

ข้อ 2.8 กิจกรรมกีฬาที่จัดควรสอดคล้องกับกิจกรรมพลศึกษาที่จัดสอนในชั้นเรียน(Md=4.55, |Md-Mo|=0.45, IR=0.99)

ข้อ 2.9 กิจกรรมที่จัดควรตรงกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน (Md=4.79, |Md-Mo|=0.21, IR=0.79)

ข้อ 2.10 ควรจัดสถานที่และอุปกรณ์ให้มีความปลอดภัยและเหมาะสม กับการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน(Md=5.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50)

ตารางที่ 4 แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในด้านการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	พิสัยระหว่างควอไทล์	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
3. แนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน						
3.1 ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
3.2 บุคลากรของโรงเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	4.55	5.00	0.45	1.71	มากที่สุด	ไม่สอดคล้อง
3.3 นักเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	4.03	4.00	0.03	0.53	มาก	สอดคล้อง
3.4 ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	3.96	4.00	0.04	0.60	มาก	สอดคล้อง
3.5 ผู้ปกครองควรสนับสนุนการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนของนักเรียน	4.06	4.00	0.06	0.57	มาก	สอดคล้อง
3.6 ควรมีผู้ฝึกสอนตามชนิดกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันและมีความพร้อมในการเข้าร่วมการแข่งขัน	4.96	5.00	0.04	0.53	มากที่สุด	สอดคล้อง
3.7 ควรมีเบี้ยเลี้ยงให้กับผู้ฝึกสอนและนักกีฬา ในการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	4.03	4.00	0.03	0.53	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 4 แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในด้านการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน (ต่อ)

ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	พิสัยระหว่างควอไทล์	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
3.8 ควรจัดสถานที่ให้มีความปลอดภัยและเหมาะสมสำหรับการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	4.03	4.00	0.03	0.53	มาก	สอดคล้อง
3.9 ระยะเวลาในการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนควรมีความเหมาะสม โดยนักกีฬามีเวลาพักก่อนการแข่งขันครั้งต่อไป	3.72	4.00	0.28	0.91	มาก	สอดคล้อง
3.10 ช่วงเวลาในการฝึกซ้อมและจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนควรมีความเหมาะสม ไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
3.11 ควรมีการประเมินผลของการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	4.15	4.00	0.15	0.66	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่**สอดคล้องกัน**จำนวน 10 ข้อ โดยมีความคิดเห็นว่า เป็นข้อความที่เหมาะสมในระดับมากที่สุด จำนวน 3 ข้อ ดังนี้

ข้อ 3.1 ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน (Md=5.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50)

ข้อ 3.6 ควรมีผู้ฝึกสอนตามชนิดกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน และมีความพร้อมในการเข้าร่วมการแข่งขัน (Md=4.96, |Md-Mo|=0.04, IR=0.53)

ข้อ 3.10 ช่วงเวลาในการฝึกซ้อมและจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนควรมีความเหมาะสม ไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน (Md=5.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50)

ส่วนข้อความที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็น**ไม่สอดคล้องกัน**จำนวน 1 ข้อ โดยมีความคิดเห็นว่า เป็นข้อความที่เหมาะสมในระดับมากที่สุด จำนวน 1 ข้อ ดังนี้

ข้อ 3.2 บุคลากรของโรงเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน (Md=4.55, |Md-Mo|=0.45, IR=1.71)

ตารางที่ 5 แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในด้านการจัดบรรดิการทางพลศึกษา

ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	พิสัยระหว่างควอไทล์	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
4. แนวทางการจัดบรรดิการทางพลศึกษา						
4.1 โรงเรียนควรมีการจัดบรรดิการทางพลศึกษา	4.89	5.00	0.11	0.61	มากที่สุด	สอดคล้อง
4.2 ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนการจัดบรรดิการทางพลศึกษา	4.00	4.00	0.00	0.50	มาก	สอดคล้อง
4.3 ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ ในการจัดบรรดิการทางพลศึกษา	4.20	4.00	0.20	0.80	มาก	สอดคล้อง
4.4 ควรมีผู้เชี่ยวชาญด้านบรรดิการทางพลศึกษา	4.96	5.00	0.04	0.53	มากที่สุด	สอดคล้อง
4.5 ผู้ปกครองควรมีส่วนช่วยเหลือให้ความร่วมมือในการจัดบรรดิการทางพลศึกษา	4.10	4.00	0.10	0.61	มาก	สอดคล้อง
4.6 นักเรียนปกติควรมีส่วนช่วยเหลือนักเรียนพิเศษ	4.10	4.00	0.10	0.61	มาก	สอดคล้อง
4.7 ควรจัดสถานที่และอุปกรณ์ให้มีความปลอดภัยและเหมาะสม ในการจัดบรรดิการทางพลศึกษา	4.00	4.00	0.00	0.50	มาก	สอดคล้อง
4.8 ควรมีเกณฑ์การวัดและประเมินของการจัดบรรดิการทางพลศึกษาโดยเฉพาะ	4.33	4.00	0.33	1.03	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่**สอดคล้องกัน**จำนวน 8 ข้อ โดยมีความคิดเห็นว่า เป็นข้อความที่เหมาะสมในระดับมากที่สุด จำนวน 2 ข้อ ดังนี้

ข้อ 4.1 โรงเรียนควรมีการจัดบรรดิการทางพลศึกษา
(Md=4.89, |Md-Mo|=0.11, IR=0.61)

ข้อ 4.4 ควรมีผู้เชี่ยวชาญด้านบรรดิการทางพลศึกษา
(Md=4.96, |Md-Mo|=0.04, IR=0.53)

ตารางที่ 6 แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในด้านการจัดกิจกรรมนันทนาการ

ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	พิสัยระหว่างควอไทล์	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
5. แนวทางการจัดกิจกรรมนันทนาการ						
5.1 ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียน	4.89	5.00	0.11	0.61	มากที่สุด	สอดคล้อง
5.2 ควรเลือกกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะตามที่นักเรียนสนใจ	4.03	4.00	0.03	0.60	มาก	สอดคล้อง
5.3 ควรจัดกิจกรรมนันทนาการให้มีความหลากหลาย	4.79	5.00	0.21	0.79	มากที่สุด	สอดคล้อง
5.4 บุคลากรในโรงเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมนันทนาการ	4.27	4.00	0.21	0.91	มาก	สอดคล้อง
5.5 ควรให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกการบริหารภายในชมรม โดยมีครูเป็นที่ปรึกษา	3.96	4.00	0.04	0.53	มาก	สอดคล้อง
5.6 ควรเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคม	4.00	4.00	0.00	0.50	มาก	สอดคล้อง
5.7 ควรมีการประเมินผลการจัดกิจกรรมนันทนาการภายในโรงเรียน	4.40	5.00	0.60	1.41	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่**สอดคล้องกัน**จำนวน 7 ข้อ โดยมีความคิดเห็นว่า เป็นข้อความที่เหมาะสมในระดับมากที่สุด จำนวน 2 ข้อ ดังนี้

ข้อ 5.1 ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียน (Md=4.89, |Md-Mo|=0.11, IR=0.61)

ข้อ 5.3 ควรจัดกิจกรรมนันทนาการให้มีความหลากหลาย (Md=4.79, |Md-Mo|=0.21, IR=0.79)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการนำเสนอโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยใช้เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย (Delphi Technique) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างประชากรคือ ผู้เชี่ยวชาญทางพลศึกษา ที่มีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน 17 ท่าน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 3 รอบ แบบสอบถามแรกเป็นแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 13 ข้อ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามรอบแรกมาวิเคราะห์เพื่อสร้างแบบสอบถามรอบที่ 2 จำนวน 61 ข้อ ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ นำข้อมูลจากแบบสอบถามรอบที่ 3 ซึ่งมีข้อความเดียวกับแบบสอบถามรอบที่ 2 แต่เพิ่มตำแหน่งของมัธยฐาน พิสัยระหว่างควอไทล์ และตำแหน่งคำตอบที่ผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านตอบในรอบที่ 2 นำผลจากแบบสอบถามรอบที่ 3 มา วิเคราะห์ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ค่าผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่สอดคล้องกันในแต่ละข้อความของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำมาสรุปและนำเสนอโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งข้อความที่เป็นแนวทางการจัดโปรแกรมพลศึกษา คือข้อความที่มีค่ามัธยฐานเท่ากับหรือมากกว่า 4.50 ขึ้นไป และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์เท่ากับหรือน้อยกว่า 1.50 และค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยมไม่เกิน 1.00 (วิทิต คชชาญ, 2545)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามในรอบที่ 3

จากผลการดำเนินการวิจัยเพื่อศึกษาการนำเสนอโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้วยเทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย ทำให้ได้ข้อคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญที่มีความเห็นสอดคล้องกัน จำนวนทั้งสิ้น 60 ข้อ และเมื่อพิจารณาคำตอบที่สอดคล้องกันในระดับความเหมาะสมมากถึงมากที่สุด พบว่ามีจำนวน 20 ข้อ ที่สามารถนำไปสู่ข้อสรุปของการนำเสนอโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ดังนี้

<u>1. การสอนพลศึกษาในโรงเรียน ควรมี ดังนี้</u>

1.1 หลักสูตรที่กำหนดไว้ควรมีความเหมาะสมกับพัฒนาการนักเรียนแต่ละช่วงวัย

1.2 การเลือกกิจกรรมพลศึกษาควรมีความหลากหลายและเหมาะสมต่อนักเรียน

1.3 กิจกรรมทางพลศึกษาที่กำหนดไว้ ควรเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนด้านระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬา และมีคุณธรรมจริยธรรม

1.4 ควรมีครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา

1.5 ควรปลูกฝังให้นักเรียนเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา

1.6 ครูผู้สอนควรอธิบายการสอนด้วยภาษามลายูเสริมเป็นบางครั้ง เพื่อช่วยให้นักเรียนบางคนเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

1.7 ควรประเมินผลให้ครบทุกด้าน ทั้งด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะ และด้านคุณธรรมจริยธรรม

2. การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ควรมี ดังนี้

2.1 โรงเรียนควรจัดให้มีการจัดการแข่งขันภายในโรงเรียน

2.2 นักเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

2.3 ควรให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

2.4 กิจกรรมที่จัดควรมีความสอดคล้องกับกิจกรรมพลศึกษาที่จัดสอนในชั้นเรียน

2.5 กิจกรรมที่จัดควรตรงกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน

2.6 ควรจัดสถานที่และอุปกรณ์ให้มีความปลอดภัยและเหมาะสม กับการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

3. การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ควรมี ดังนี้

3.1 ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

3.2 ควรมีผู้ฝึกสอนตามชนิดกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน และมีความพร้อมในการเข้าร่วมการแข่งขัน

3.3 ช่วงเวลาการฝึกซ้อมและจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ควรมีความเหมาะสม ไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน

4. การจัดบรรดิการทางพลศึกษา ควรมี ดังนี้

4.1 โรงเรียนควรมีการจัดบรรดิการทางพลศึกษาในโรงเรียน

4.2 ควรมีผู้เชี่ยวชาญด้านบรรดิการทางพลศึกษา

5. การจัดกิจกรรมนันทนาการ ควรมี ดังนี้

5.1 ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียน

5.2 ควรจัดกิจกรรมนันทนาการให้มีความหลากหลาย

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย การนำเสนอโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ อภิปรายผลได้ ดังนี้

1. **การสอนพลศึกษาในโรงเรียน**

หลักสูตรที่กำหนดไว้ควรมีความเหมาะสมกับพัฒนาการของนักเรียนแต่ละช่วงวัย ผู้เชี่ยวชาญให้ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับ หลักสูตรที่กำหนดไว้ควรมีความเหมาะสมกับพัฒนาการของนักเรียนแต่ละช่วงวัย ซึ่งในระดับประถมศึกษาจะมีกิจกรรมการเคลื่อนไหวเบื้องต้น เกมมูลฐาน เกมการเล่นพื้นเมือง และเกมการเล่นต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการใช้ทักษะเบื้องต้นของกีฬาต่าง ๆ ที่เรียกว่าเกมนำไปสู่กีฬาใหญ่ต่อไป

การเลือกกิจกรรมพลศึกษาควรมีความหลากหลายและเหมาะสมต่อนักเรียน

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับการเลือกกิจกรรมพลศึกษาควรมีความหลากหลายและเหมาะสมต่อนักเรียน สอดคล้องกับหลักของการจัดโปรแกรมการสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา ซึ่งควรจะเป็นโปรแกรมที่ประกอบไปด้วยกิจกรรมพลศึกษาที่เป็นพื้นฐานหลาย ๆ อย่างต่าง ๆ กัน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสมีส่วนร่วมในกิจกรรมหลาย ๆ อย่างทำให้นักเรียนได้มีโอกาสสำรวจและพัฒนาความสามารถของตนเองได้อย่างกว้างขวาง จะได้เป็นพื้นฐานในการที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่สูงต่อไป (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2548)

จากสภาพการณ์จริงพบว่า เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ในโรงเรียนประถมศึกษา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ นับถือศาสนาอิสลาม ซึ่งโดยเฉพาะนักเรียนหญิง จะมีข้อจำกัดในเรื่องของการแต่งกายบ้าง ทำให้ต้องเลือกกิจกรรมพลศึกษาให้เหมาะสม และไม่ขัดต่อหลักศาสนาอิสลาม

กิจกรรมทางพลศึกษาที่กำหนดไว้ ควรเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนด้านระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬา และมีคุณธรรมจริยธรรม

ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า กิจกรรมทางพลศึกษาที่กำหนดไว้ ควรเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนด้านระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬา และมีคุณธรรมจริยธรรม กิจกรรมพลศึกษาที่ดีจะมีจุดมุ่งหมายของการสอนพลศึกษา เพื่อให้นักเรียนมีคุณธรรม และมีน้ำใจนักกีฬา

ควรมีครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา

ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า ในการสอนพลศึกษาควรมีครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา เพราะเป็นผู้ที่รู้หลักการสอนพลศึกษาและการถ่ายทอดทักษะทางกีฬาให้กับเด็ก

นักเรียนได้อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชระ ชานุตะโร (2533) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการพัฒนาตนเองของครูผู้สอนพลศึกษาระดับประถมศึกษา เขตการศึกษาหก โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูผู้สอนที่มีวุฒิและไม่มีวุฒิทางพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา เขตการศึกษา 6 จำนวน 580 คน ผลจากการวิจัยพบว่า ในด้านความรู้และทักษะในหลักสูตรและเนื้อหา และด้านสมรรถภาพในการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากสภาพการณ์จริงพบว่า คนที่จบทางพลศึกษาในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ยังมีจำนวนน้อยมาก อีกทั้งเมื่อมีการเปิดสอบเพื่อบรรจุให้เป็นครูพลศึกษา ส่วนใหญ่มักจะสอบไม่ผ่านเกณฑ์ ทำให้ครูพลศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้มีไม่เพียงพอ

<u>ควรปลูกฝังให้นักเรียนเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา</u>

ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า ควรปลูกฝังให้นักเรียนเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) กล่าวว่า ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาพลศึกษานับว่ามีความสำคัญมากในการที่นักเรียนจะนำความรู้ทักษะและประสบการณ์ต่าง ๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองในชีวิตประจำวัน ถ้านักเรียนเห็นความสำคัญและมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาและเห็นประโยชน์ของวิชาพลศึกษาในการที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันแล้ว นักเรียนก็มักจะสนใจและตั้งใจเรียนวิชาพลศึกษา และนำความรู้ประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างแท้จริง สอดคล้องกับงานวิจัยของ แมนชุย, แจ็ค แอล (Manciu, Jack L., 1994) ได้ทำการศึกษาเพื่อตัดสินว่า การให้นักเรียนประถมศึกษาเจฟเฟอร์สัน และประถมศึกษาเร็ทเทอร์ ในรับไอโอเนียและมิชิแกน เรียนโปรแกรมพลศึกษาที่เกี่ยวกับกิจกรรมส่งเสริมสมรรถภาพทางกาย สัปดาห์ละ 2 ครั้ง มีผลต่อทัศนคติไปจนถึงการดำเนินชีวิตของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า คนเราควรทำกิจกรรมเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายให้เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน

จากสภาพการณ์จริงพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ในโรงเรียนประถมศึกษา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ชื่นชอบในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ซึ่งจะเห็นได้จากนักเรียนบางคนไม่ค่อยชอบมาโรงเรียน แต่ในช่วงของการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน จะมาร่วมการแข่งขันทุกครั้ง ฉะนั้นครูผู้สอนจึงควรสร้างแรงจูงใจให้กับเด็กเหล่านี้ ให้มาโรงเรียนตามปกติ

<u>ครูผู้สอนควรอธิบายการสอนด้วยภาษามลายูเสริมเป็นบางครั้ง เพื่อช่วยให้นักเรียนบางคนเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น</u>

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า ครูผู้สอนควรอธิบายการสอนด้วยภาษามลายูเสริมเป็นบางครั้ง เพื่อช่วยให้นักเรียนบางคนเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับข้อมูลของการศึกษาความขัดแย้งระหว่างการพัฒนากับสภาพสังคมใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (2550)

ที่ว่า ปัญหาสำคัญที่พบในระบบการศึกษาของนักเรียนไทยเชื้อสายมลายูก็คือทักษะหรือความรู้ความสามารถในวิชาภาษาไทยและสามัญอื่น ๆ ของนักเรียนไทยเชื้อสายมลายูที่เรียนในโรงเรียนของรัฐบาลนั้นอยู่ในระดับต่ำ แม้ไม่สามารถหาข้อมูลที่แสดงถึงทักษะในวิชาภาษาไทยของนักเรียนไทยเชื้อสายมลายูเปรียบเทียบกับนักเรียนไทยพุทธได้ แต่ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์บุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิ ครู ผู้ปกครอง และนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น ได้ให้ความเห็นตรงกันถึงปัญหาในเรื่องคุณภาพหรือทักษะในวิชาภาษาไทยของนักเรียนไทยเชื้อสายมลายู ยิ่งไปกว่านั้นจากการสัมภาษณ์ยังพบว่านักเรียนเชื้อสายไทยมลายูที่อยู่ในโรงเรียนในเขตชนบทห่างไกลมีทักษะในวิชาภาษาไทยที่ต่ำกว่านักเรียนไทยเชื้อสายมลายูในเขตเมืองหรือเขตเทศบาล

<u>ควรประเมินผลให้ครบทุกด้าน ทั้งด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะ และด้านคุณธรรมจริยธรรม</u>

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า ควรประเมินผลให้ครบทุกด้าน ทั้งด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะ และด้านคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งในการวัดเพื่อประเมินผล จะต้องวัดในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้ คือ การวัดด้านสมรรถภาพทางร่างกาย เพื่อจะได้ทราบว่าหลังจากนักเรียนได้เรียนวิชาพลศึกษาด้วยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกายและกิจกรรมกีฬาต่าง ๆ แล้วนักเรียนจะมีสมรรถภาพทางด้านร่างกายหรือมีร่างกายแข็งแรงมากน้อยแค่ไหน การวัดด้านความรู้ ความเข้าใจในความรู้พื้นฐานต่าง ๆ เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในความรู้พื้นฐาน ที่จำเป็นและสำคัญสำหรับนักเรียน เพื่อนำไปใช้ในการเล่นกีฬาในเวลาว่างได้มากน้อยแค่ไหน การวัดด้านทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นและทักษะการเล่นกีฬา เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนมีความสามารถในการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายที่เป็นพื้นฐานเบื้องต้นถูกต้อง หรือมีทักษะในการเล่นกีฬาต่าง ๆ ในเวลาว่างตามอัตภาพของตนเองหรือไม่มากน้อยเพียงใด การวัดด้านคุณธรรมและคุณลักษณะประจำตัวของนักเรียน เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนได้เป็นผู้มีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬาด้วยการนำไปปฏิบัติในสภาพการณ์จริงได้มากน้อยแค่ไหน และการวัดด้านเจตคติหรือการเห็นความสำคัญและการเห็นคุณค่าของการเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกาย เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนมีความรักและความสนใจในการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอหรือไม่ (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2548)

จากสภาพการณ์จริงพบว่า ครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ บางส่วนยังมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวัดผลน้อย ฉะนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องได้รับการอบรมในส่วนนี้ และยังพบปัญหาในเรื่องเวลาของการเรียนพลศึกษาไม่เพียงพอ เนื่องมาจากวิชาพลศึกษามักจะถูกจัดให้มีการเรียนในช่วงคาบสุดท้ายของการเรียน ซึ่งในบางโรงเรียนมีความ

จำเป็นที่จะต้องมีการเลิกเรียนก่อนเวลาปกติ เพื่อให้บรรดาครูของโรงเรียนได้กลับบ้านพร้อมกับชุดคุ้มครองครู เพื่อความปลอดภัยของครูเหล่านั้นจากเหตุการณ์ความไม่สงบ ด้วยเหตุนี้ ทำให้ครูพลศึกษามีปัญหาในเรื่องของการวัดผล ที่ไม่สามารถวัดให้ครบทุกด้าน เนื่องจากมีเวลาไม่เพียงพอ

2. การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

<u>โรงเรียนควรจัดให้มีการจัดการแข่งขันภายในโรงเรียน</u>

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า โรงเรียนควรจัดให้มีการจัดการแข่งขันภายในโรงเรียน เพราะการจัดโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนจะเป็นศูนย์ปฏิบัติการต่อเนื่องจากโครงการสอนในชั้นเรียน เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคน มีประสบการณ์จากการแข่งขันกีฬา และนำประสบการณ์มาใช้ในชีวิตประจำวันได้ดีขึ้น นอกจากนั้น การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนจะเป็นแรงจูงใจที่ทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนพลศึกษามากยิ่งขึ้น และยังเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่า การจัดพลศึกษาในโรงเรียนนั้นดีหรือไม่เพียงใด

<u>นักเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน</u>

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า นักเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ซึ่งตรงตามหลักการสำคัญของการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้มีความรับผิดชอบและทำให้โปรแกรมการจัดการแข่งขันดำเนินไปได้ด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามความมุ่งหมายสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของนักเรียนมากยิ่งขึ้น ควรจะให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัด การดำเนินการแข่งขัน การควบคุมการแข่งขัน การจัดตารางการแข่งขัน การเลือกกิจกรรมการแข่งขัน การรับผิดชอบต่ออุปกรณ์และในสถานที่ในการแข่งขันหรืออื่น ๆ ควบคู่กันไปด้วย

<u>ควรให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน</u>

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า ควรให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ซึ่งโครงการจัดการแข่งขันภายในโรงเรียนควรจัดให้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสแข่งขันตามระดับความสามารถของตนเอง ทั้งนี้เพื่อให้การแข่งขันได้มีความท้าทายและมีความสนุกสนานมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่มีความสามารถน้อยได้มีโอกาสแข่งขัน มีความสนุกสนานและมีความท้าทายเช่นเดียวกับผู้มีความสามารถมาก

<u>กิจกรรมที่จัดควรมีความสอดคล้องกับกิจกรรมพลศึกษาที่จัดสอนในชั้นเรียน</u>

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า กิจกรรมที่จัดควรมีความสอดคล้องกับกิจกรรมพลศึกษาที่จัดสอนในชั้นเรียน การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนควรถือเป็นส่วนหนึ่งของการ

เรียนวิชาพลศึกษาที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำความรู้และประสบการณ์ที่ได้เรียนมาแล้วในชั่วโมงเรียนไปทดลองและปฏิบัติหรือทดสอบความสามารถของตนเองในสภาพการณ์ของการแข่งขันที่แท้จริง ทำให้ความรู้ ประสบการณ์จากการเรียนรู้มีความหมายต่อนักเรียนมากยิ่งขึ้น

กิจกรรมที่จัดควรตรงกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า กิจกรรมที่จัดควรตรงกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนนั้น จริงอยู่แม้ว่าจะพยายามเน้นในกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ ที่นักเรียนเคยได้เรียนมาแล้วก็ตาม แต่ถ้าเป็นไปได้และพิจารณาเห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่ของโรงเรียนมีความสนใจในกิจกรรมพลศึกษาพิเศษหรือกีฬาบางประเภทเป็นพิเศษ และเห็นว่าเป็นกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้ในเวลาว่างได้เป็นอย่างดี โรงเรียนก็ควรจะจัดให้มีการแข่งขันในกิจกรรมกีฬาประเภทนั้น ๆ ด้วย

ควรจัดสถานที่และอุปกรณ์ให้มีความปลอดภัยและเหมาะสม กับการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า ควรจัดสถานที่และอุปกรณ์ให้มีความปลอดภัยและเหมาะสม กับการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน เพราะสุขภาพและสวัสดิภาพของนักเรียนนั้นเป็นสิ่งสำคัญเหนือสิ่งอื่นใด ฉะนั้นในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนแต่ละครั้ง ครูจะต้องขจัดปัดเป่าสิ่งซึ่งอาจจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพและสวัสดิภาพของนักเรียนให้หมดสิ้นไป สถานที่เล่น อุปกรณ์ที่ใช้ ตลอดจนระเบียบข้อบังคับของการแข่งขันหรืออื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องยึดหลักของความปลอดภัยและประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับเป็นสำคัญ (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2548)

จากสภาพการณ์จริงในเรื่องของสถานที่การจัดแข่งกีฬาภายในโรงเรียน ของโรงเรียนประถมศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ บางโรงเรียนไม่สามารถมีสนามกีฬาที่สมบูรณ์ เนื่องจากการถูกน้ำท่วมขังในทุกปี จึงต้องขอความร่วมมือจากทางชุมชน ในเรื่องของสนามแข่งขัน เช่น สนามกีฬาประจำตำบล เป็นต้น

3. การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนการเข้าร่วมการแข่งขันระหว่างโรงเรียน

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความเห็นที่สอดคล้องกันว่า ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนการเข้าร่วมการแข่งขันระหว่างโรงเรียน ซึ่งการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการพลศึกษาของโรงเรียนที่สำคัญยิ่งอีกอย่างหนึ่ง เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จะส่งเสริมให้นักเรียนได้มีความรู้และประสบการณ์กว้างขวางยิ่งขึ้นอีก โดยเฉพาะนักเรียนที่มี

ความสามารถดีเด่นของโรงเรียนอยู่แล้วได้มีโอกาสพัฒนาความสามารถและประสบการณ์ของตนเองให้สูงยิ่งขึ้นอีก ด้วยการแข่งขันกับนักเรียนในโรงเรียนอื่น ๆ ที่มีความสามารถเท่าเทียมหรือใกล้เคียงกัน และในขณะเดียวกันก็เป็นการปลูกฝังคุณลักษณะอื่น ๆ ประจำตัว การมีน้ำใจนักกีฬา ความสามัคคี ความรักหมู่รักคณะ ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบและอื่น ๆ ในสภาพการณ์ที่ท้าทายมากกว่าควบคู่กันไปด้วย แต่จากสภาพการณ์จริงพบว่า ด้วยปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทำให้ปัจจุบันการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนลดน้อยลงเป็นอย่างมาก เนื่องจากการจัดการแข่งขันแต่ละครั้งต้องคำนึงถึงความปลอดภัย และในการรักษาความปลอดภัยแต่ละครั้ง ก็ต้องมีการใช้จ่ายงบประมาณในส่วนนี้ ซึ่งทำให้จำเป็นที่จะต้องลดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนตามสมควร

<u>ควรมีผู้ฝึกสอนตามชนิดกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน และมีความพร้อมในการเข้าร่วมการแข่งขัน</u>

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความเห็นที่สอดคล้องกันว่า ควรมีผู้ฝึกสอนตามชนิดกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน และมีความพร้อมในการเข้าร่วมการแข่งขัน การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรเงรียนแต่ละครั้ง ครูหรือผู้ฝึกสอนควรจะแน่ใจว่าได้ให้นักเรียนเตรียมตัวฝึกซ้อมมาแล้วอย่างเพียงพอ ร่างกายมีความพร้อมทั้งในแง่สมรรถภาพและในด้านทักษะของกีฬาที่จะแข่งขันนั้น ๆ ทั้งนี้เพื่อป้องกันอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นเนื่องจากการแข่งขันกีฬานั้น ๆ

ตามสภาพการณ์จริงพบว่า ในเรื่องของผู้ฝึกสอนกีฬาของโรงเรียนประถมศึกษา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้นั้น จำเป็นต้องขอช่วยจากหน่วยงานภายนอก เช่น สถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ เพราะลำพังครูพลศึกษาก็มีน้อยอยู่แล้ว และในส่วนนี้ก็จะมีเรื่องของค่าใช้จ่าย เป็นเบี้ยเลี้ยงให้กับผู้ฝึกสอนเหล่านั้นอีกด้วย ซึ่งในบางโรงเรียนที่มีงบประมาณไม่เพียงพอ จึงใช้ครูท่านอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ครูพลศึกษา แต่พอจะมีความรู้เรื่องกีฬาอยู่บ้าง มาช่วยเป็นผู้ฝึกสอน

<u>ช่วงเวลาในการฝึกซ้อมและจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ควรมีความเหมาะสม ไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน</u>

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความเห็นที่สอดคล้องกันว่า ถ้าหากเป็นไปได้ครูไม่ควรจะใช้เวลาเรียนตามปกติเพื่อฝึกซ้อมหรือแข่งขันกีฬา เพราะจะทำให้นักเรียนที่เป็นนักกีฬาต้องขาดเรียนหรือเรียนไม่ทันเพื่อน แม้แต่ในการฝึกซ้อม ครูก็ควรจะแบ่งเวลาในการฝึกซ้อมในแต่ละวันให้พอดี เพื่อให้นักเรียนมีเวลาพอที่จะทำการบ้านหรือทบทวนบทเรียนประจำวันได้ ถ้ามีความจำเป็นที่จะต้องขาดเรียนเพื่อแข่งขันในบางครั้ง ครูควรจะได้ช่วยเหลือให้นักเรียนได้ชดใช้ในบทเรียนที่ขาดไปนั้นให้ได้เรียนให้ทันเพื่อนคนอื่น ๆ ด้วย

4. การจัดบรรดิการทางพลศึกษา

โรงเรียนควรมีการจัดบรรดิการทางพลศึกษาในโรงเรียน

ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า โรงเรียนควรมีการจัดบรรดิการทางพลศึกษาในโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างจากคนอื่น อันอาจจะเนื่องมาจากความพร้อมทางด้านสมรรถภาพหรือทักษะ หรือเนื่องมาจากความผิดปกติของร่างกาย เพื่อให้นักเรียนกลุ่มนี้ได้รับประโยชน์จากการพลศึกษาของโรงเรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ด้วยการจัดสถานที่ อุปกรณ์ กิจกรรม และวิธีการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถหรือสภาพร่างกายของนักเรียนนั้น ๆ

จากสภาพการณ์จริงพบว่า โรงเรียนประถมศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จะไม่มีการจัดบรรดิการทางพลศึกษา เนื่องจากปัญหาเรื่องงบประมาณ และขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในส่วนนี้

ควรมีผู้เชี่ยวชาญด้านบรรดิการทางพลศึกษา

ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า ควรมีผู้เชี่ยวชาญด้านบรรดิการทางพลศึกษา อาจารย์ผู้จัดทำกิจกรรมพิเศษสำหรับนักเรียนผิดปกติ ควรได้รับการฝึกฝนมาเป็นพิเศษ เพื่อที่จะได้มาซึ่งความรู้และความเข้าใจ เพราะเป็นสิ่งจำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ของตน เป็นต้นว่า ต้องเป็นคนที่มีความคิดของตนเอง เพื่อที่จะสามารถอธิบายถึงสิ่งที่เป็นหลักเบื้องต้นในการแนะแนว อันเป็นทางนำไปสู่ความสำเร็จ และการสอนนักเรียนผิดปกติที่ได้ผลประการสุดท้ายต้องมีคุณสมบัติที่ดี เป็นที่น่าเชื่อถือ มีความสามารถที่จะสร้างและรักษาสัมพันธภาพระหว่างนักเรียน ผู้ปกครอง อายุรแพทย์ เจ้าหน้าที่ปกครอง โรงเรียน ครูอื่น ๆ นักสังคมสงเคราะห์ และผู้นำทางด้านสวัสดิการอื่นได้เป็นอย่างดี

5. การจัดกิจกรรมนันทนาการ

ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียน

ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียน เพราะกิจกรรมนันทนาการเป็นการจัดกิจกรรมในรูปแบบอื่น ๆ เพื่อสนองความต้องการหรือความสนใจของนักเรียน หรือเพื่อชดเชยให้แก่นักเรียนที่มีความต้องการทั้งในด้านการออกกำลังกาย และต้องการหาความสนุกรื่นเริง หลังจากเวลาเรียนตามปกติ ในโรงเรียนจึงขาดโครงการนี้ไม่ได้เลย เพราะตามธรรมชาติของนักเรียนแล้ว มีความต้องการในการเคลื่อนไหว การตอบสนองความต้องการและความสนใจ และที่สำคัญที่สุดคือต้องการปูพื้นฐานความสนุกสนานร่าเริง รู้จักหาความบันเทิงเพื่อให้สุขภาพจิตที่ดีต่อไป

ควรจัดกิจกรรมนันทนาการให้มีความหลากหลาย

ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า ควรจัดกิจกรรมนันทนาการให้มีความหลากหลาย ซึ่งตรงกับที่ ฮเจลท์ และ ชิพเวอร์ (Hjelt and Shivers, 1972) ได้เสนอไว้ว่า การจัดกิจกรรมนันทนาการนั้น ควรจัดให้มีความหลากหลายเพื่อให้ตรงกับความต้องการของนักเรียนทุกกลุ่ม และควรจัดให้สอดคล้องกับกิจกรรมนันทนาการขั้นพื้นฐานของสังคมที่มีอยู่ทั้งหมดเพื่อที่จะสามารถรองรับความต้องการของประชาชนในสังคมนั้น ๆ ได้ ในการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยทั่วไป ในสังคมปัจจุบันประกอบไปด้วยด้านต่าง ๆ ดังนี้ ด้านศิลปะและความชำนาญทางด้านศิลปะ ด้านกิจกรรมการเคลื่อนไหว เกม กีฬา และการออกกำลังกาย ด้านดนตรี ด้านกิจกรรมของสังคม การจัดงานต่าง ๆ ด้านกิจกรรมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ด้านการเต้นรำ ด้านกิจกรรมการแสดง ด้านกิจกรรมบริการสังคม ด้านกิจกรรมการศึกษา และด้านกิจกรรมค่ายพักแรม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนจะประสบความสำเร็จได้นั้น จะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งผู้บริหาร ครูพลศึกษา นักเรียน และผู้ปกครอง รวมถึงการสนับสนุนจากบุคลากรและหน่วยงานภายนอก

1.2 ในโรงเรียนประถมศึกษาของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ บางโรงเรียนมีข้อจำกัดในเรื่องของสถานที่การเรียนพลศึกษา อันเนื่องมาจากมีน้ำท่วมขังทุกปี ทำให้สถานที่ได้รับความเสียหาย ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่โรงเรียนจะต้องได้รับการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหานี้ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

1.3 ในการสอนพลศึกษาบางครั้งควรอธิบายเป็นภาษามลายู เพื่อให้นักเรียนบางคนสามารถเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

1.4 ควรสนับสนุนการผลิตครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้เพิ่มมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเพิ่มเติมในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

2.2 ควรศึกษาในเรื่องของความต้องการในโปรแกรมพลศึกษาของตัวนักเรียนเอง

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

การกีฬาแห่งประเทศไทย. รายงานผลการประเมินแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2(พ.ศ. 2540 - 2544) ระยะครึ่งแผน พ.ศ.254 - 2542. กรุงเทพมหานคร : เอกพิมพ์ไทย, 2542.

กุลยา อนันตวงค์. สภาพและปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539

เกษม บุญอ่อน. เดลฟาย : เทคนิคในการวิจัย. วารสารคุรุปริทัศน์ 10 (ธันวาคม 2522) : 26-28

คณะอนุกรรมการการศึกษาวิถีทางการพัฒนาเพื่อความมั่นคงของมนุษย์. ความขัดแย้งระหว่างการพัฒนากับสภาพสังคม ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้. กรุงเทพมหานคร : โนว์เลดจ์, 2550

จตุรงค์ เหมรา. สภาพและปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536

จิรพงศ์ สุขคติ. แผนยุทธศาสตร์พัฒนาการศึกษา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้. [ออนไลน์]. 2522. แหล่งที่มา: http://www.gotoknow.org/blog/planptn3/120418 [10 กรกฎาคม 2554]

ฉัตรสุมน พฤติภิญโญ. หลักการวิจัยทางสังคม. กรุงเทพมหานคร : เจริญดีมั่นคงการพิมพ์, 2553

ชนิตา รักษ์พลเมือง. การวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551

ดารณี คชศรีสวัสดิ์. ปัญหาการสอนพลศึกษาตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525

ดิลก บุญเรืองรอด. การวิจัยอนาคตทางการศึกษา. วารสารการวิจัยเพื่อการพัฒนา 3 (มกราคม – ธันวาคม) : 19-25.

จรัส ขนิษฐ์น้อย. สภาพและแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนชาวเขาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน.วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2540.

จิรพงศ์ สุขติ.แผนยุทธศาสตร์พัฒนาการศึกษา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้[ออนไลน์].2522.เข้าถึงได้จาก: http://www.gotoknow.org/blog/planptn3/120418 : 10 กรกฎาคม 2554

ถนอม แสวงบุญ. พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2547

ทำนูล โชติกเสถียร. ปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525

เทวิล ศรีสองเมือง. การพัฒนารูปแบบเครือข่ายการจัดการเรียนการสอนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2551

ธีรวุฒิ เอกะกุล. ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. อุบลราชธานี : วิทยาออฟเซตการพิมพ์, 2549

นรินทร์ สังข์รักษา. การศึกษามโนภาพแห่งตนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา. วารสารศิลปากรศึกษาศาสตร์วิจัย 1 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2552) : 16-21

นเรศ ศรีรัตน์. ปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของจังหวัดนราธิวาส. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ , 2522

บุญเรียง ขจรศิลป์. สถิติวิจัย. กรุงเทพมหานคร : เรือนแก้วการพิมพ์, 2536

ประยูร ศรีประสาธน์. เทคนิคการวิจัยเดลฟาย. วารสารการศึกษาแห่งชาติ 4 (2523) : 49-60.

พงศา แสงเกื้อหนุน. ความต้องการในการพัฒนาตนเองตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา ของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2546.

พงษ์ศักดิ์ พูลศรี. การสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

พรพรรณ คำเพ็ง. การศึกษาการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนเทศบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

พลศึกษา,กรม. รายงานการวิจัยการดำเนินการสอนวิชาพลศึกษา สุขศึกษา ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาทั่วประเทศ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2526.

ไพวัลย์ ตัณลาพุฒ. พลศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530.

ภูมิพลอดุลยเดช,พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว. พระบรมราโชวาท. [ออนไลน์]. 2522. แหล่งที่มา: http://www.panyathai.or.th/wiki/index.php [22 กรกฎาคม 2554]

ยุทธ ไกยวรรณ์ และกุสุมา ผลาพรม. พื้นฐานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ, 2553.

ลออ ภูวิภิรมย์. แนวโน้มการประถมศึกษาในทศวรรษหน้าที่สอดคล้องกับโครงการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย – มาเลเซีย – ไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2540.

วรศักดิ์ เพียรชอบ. รวมบทความเกี่ยวกับ ปรัชญาหลักการ วิธีการสอน และการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

วรศักดิ์ เพียรชอบ. หลักการสอนพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ไทยพัฒนาพาณิช, 2527.

วรศักดิ์ เพียรชอบ. หลักและวิธีการสอนพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร : คุรุสภา, 2523.

วัชระ ชานุตะโร. ความต้องการพัฒนาตนเองของครูผู้สอนพลศึกษาระดับประถมศึกษา เขตการศึกษาหก. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533

วันชัย ประไพเมือง. เจตคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2545

วารี คำชื่น. ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. ประโยชน์ของการเรียนรู้พลศึกษา. วารสารข่าววิชาการ 5 (สิงหาคม 2544) : 6.

วิชัย ชูเชิด. การกำหนดยุทธศาสตร์ระยะยาวในการแก้ปัญหาก่อความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้. [ออนไลน์]. 2550. แหล่งที่มา: http://www.geocities./wichai_wc.html [5 สิงหาคม 2554]

วิชาการ,กรม. คู่มือการจัดกิจกรรมตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ : ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521(ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพมหานคร : คุรุสภา, 2533.

วิชาการ,กรม. รายงานการวิจัยการศึกษาความเป็นไปได้ของแนวทางการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษาของไทยในทศวรรษ 1990. กรุงเทพมหานคร : คุรุสภา, 2535

วิทิต คชชาญ. แนวโน้มหลักสูตรพลศึกษาระดับประถมศึกษาในปีพุทธศักราช 2545. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

วิริยา บุญชัย. การทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพาณิช, 2529.

วีระเวช ปะทะยศ. ความต้องการการนิเทศวิชาพลศึกษาของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

ศักดิ์ชัย บาลศิริ. การเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลกลับคืนในเทคนิคเดลฟายระหว่างการให้ข้อมูลกลับคืนด้วยค่าสถิติที่แตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

ศิริพร ลวณะสุกล. บทบาทที่คาดหวังของพยาบาลเวชปฏิบัติทางตาโรงพยาบาลรัฐ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552.

ศึกษาธิการ,กระทรวง. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521(ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2534.

ศุภกร ประทุมถิ่น. การศึกษาปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมแบบยั่งยืนตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.

ศุภทินี มหิทธิบุรินทร์. ปัญหาการนิเทศและการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสี่จังหวัดชายแดนภาคใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

สามารถ ศรีจันทร์งาม. ปัญหาของการสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเทศบาล เขตการศึกษา 2. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2540.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. แนวการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2. กรุงเทพมหานคร : การศาสนา, 2534.

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม. วิธีวิทยาการวิจัยคุณภาพ : การวิจัยปัญหาปัจจุบันและการวิจัยอนาคตกาล. กรุงเทพมหานคร : เฟื่องฟ้าพริ้นติ้ง, 2547.

สุวพร แสงรักษา. สภาพและปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

สุวรรณา แดงเวียง. สภาพและปัญหาการจัดและดำเนินงานโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539

ภาษาอังกฤษ

Bucher, C.A. Administration of School Health and Physical Education Program Including Athletic. St.Loius : the C.V. Mosby, 1975.

Coles, Samuel E. A comparative Study of the Experiences of specialist and Nonspecialist Teacher of Physical Education in Elementary School, Dissertation Abstracts International. 498 : 1844-AAC ; April, 1995.

Fleming, P.J. Staff Development Need in Elementary School that Individualize Instruction, Dissertation Abstracts International. 58(4) : 3753-A ; December, 1981.

Hein, Wilma speek. A survey to Determine the state of the secondary Health and Physical Education Programs in the Districts and Island in the state of Hawaii, Dissertation Abstracts International. 765-A ; August, 1975.

Hjelt, George and Shiver Jay S. Public Administration of Recreational Services. Philadelphia : Lea Febiger, 1972.

Linstone, H.A. and Turoff. The Delphi Method Techniques. United States : Addison-Wesley Publishing, 1975.

Macmillan, T.T. The Delphi Technique. Paper presented at the annual Meeting of the California Junior Colleges Association Commission on Research and Development 15 (May 1971) : 3-5.

Manciu, Jack L. Fitness Activities : Do they Influence Attitude Toward Lifelong Wellness in Physical Education Students Third Through Sixth Grade, Dissertation Abstracts International. 764 : 1355457-AAC ; March, 1993.

Nokken, O.P. Elementary Classroom Teacher Attitude and Practices Relationing to Physical Education, Dissertation Abstracts International. 58(11) : 4137-A ; January, 1972.

Romine, S. Student and Faculty Perception of an Effective University Instructional Climates. The Journal of Education Research 6 (June 1978) : 6-8

Silvester, P.J. Attitude to Physical Education in the Primary School, Dissertation Abstracts International. 61 : 267-AAC ; July, 1969

Smith, J.A. A case study analysis of the selection role and training of coorperating teachers in the health and physical education teacher preparation program, Dissertation Abstracts International. 56 : 3087-A ; February, 1995.

Williams, C.S. The status of the Elementary Physical Education Programs in the State of Alabama, Dissertation Abstracts International. 51 : 158-A ; October, 1977

Williams, J.F. The Principles of Physical Education. Philadelphia : W.B. Saunders, 1964.

Wolf, D.W. Elementary Physical Education Program : Impact of Student (Curriculum Assessment), Dissertation Abstracts International. 58(11) : 4137-A ; June, 1991.

Workman, D.J. A Comparision in Selected Skill of Children Taught by the Physical Education Specialist and Those Taught by Classroom Teacher, Dissertation Abstracts International. 48 : 137-A ; July, 1965.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- **รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย**
- **รายนามผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามในการวิจัย**

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิลปชัย สุวรรณธาดา อาจารย์พิเศษ
   คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ อินทร์ถมยา อาจารย์ประจำ
   สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
   คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. รองศาสตราจารย์ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย อาจารย์ประจำ
   กลุ่มวิชานันทนาการศาสตร์และการจัดการกีฬา
   คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอด หัวหน้ากลุ่มวิชาการโค้ชกีฬาและจิตวิทยาการกีฬา
   คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์ อาจารย์ประจำ
   สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
   คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามในการวิจัย

ผู้บริหารการศึกษา

1. นายปราโมทย์ ส่งสิงห์	ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปัตตานี เขต 3
2. นายนิตย์ พรหมประสิทธิ์	รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานราธิวาส เขต 1
3. นายสุทรรศน์ ชุ้นจ้าย	รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษายะลา เขต 1

นักวิชาการทางพลศึกษา

1. อาจารย์พิสิษฐ์ ชาติวงศ์	รองคณบดี คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตยะลา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมเกียรติ สุขนันตพงศ์	หัวหน้าภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
3. อาจารย์ถาวรินทร รักษ์บำรุง	หัวหน้าโปรแกรมวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
4. อาจารย์จารึก สระอิส	อาจารย์ประจำ ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

รายนามผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามในการวิจัย (ต่อ)

ครูพลศึกษา โรงเรียนประถมศึกษา

1. นายอัมรัน หะยีแวดือเระ	โรงเรียนบ้านน้ำบ่อ อ. ปะนาเระ จ.ปัตตานี
2. นายสำราญ หะยีแวดือเระ	โรงเรียนเทศบางตาอยาก อ.สายบุรี จ.ปัตตานี
3. นายฟาร์โรเด็ม จุไรรัตน์	โรงเรียนบ้านตะโลซูแม อ.กรงปินัง จ.ยะลา
4. นายมะรอซี ยามารอเด็ง	โรงเรียนบ้านสะเอะใน อ.กรงปินัง จ.ยะลา
5. นายสามนต์ พงษ์เจริญ	โรงเรียนบ้านสะเอะใน อ.กรงปินัง จ.ยะลา
6. นายอาลียะ เฮ็งปิยา	โรงเรียนบ้านแบหอ อ.กรงปินัง จ.ยะลา
7. นายสะมาแอ อาบู	โรงเรียนบ้านสวนพลู อ.รือเสาะ จ.นราธิวาส
8. นายอาบูบากา เต๊ะมาลา	โรงเรียนบ้านบาโงปะแต อ.รือเสาะ จ.นราธิวาส
9. นายสุริยัน มีนหลี	โรงเรียนบ้านสุเป๊ะ อ.รือเสาะ จ.นราธิวาส
10. นางสาวภคพร จุลสุรี	โรงเรียนบ้านพนาทักษิณ อ.รือเสาะ จ.นราธิวาส

ภาคผนวก ข

- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยรอบที่ 1
- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยรอบที่ 2
- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยรอบที่ 3
- แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยสำหรับผู้เชี่ยวชาญ (รอบที่ 1)

ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย)	การนำเสนอโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้
ชื่อเรื่อง (ภาษาอังกฤษ)	A PROPOSE OF THE ELEMENTARY SCHOOLS PHYSICAL EDUCATION PROGRAMS IN THREE SOUTHERN BORDER PROVINCES
ชื่อผู้วิจัย	นายอัสรี สะอีดี
สาขาวิชา	สุขศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. รัชนี ขวัญบุญจัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อนำเสนอโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย

ปัญหา หมายถึง สถานการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานที่เกี่ยวกับการจัดและดำเนินงานโปรแกรมพลศึกษาของครูพลศึกษา และผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา

ผู้บริหารการศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวข้องกับพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

นักวิชาการพลศึกษา หมายถึง อาจารย์ภาควิชาพลศึกษาประจำมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษา ที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวข้องกับพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

ครูประถมศึกษา หมายถึง ครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

โปรแกรมพลศึกษา หมายถึง โครงการต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดให้แก่นักเรียน ประกอบด้วย โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน โครงการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน โครงการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน โครงการจัดบรรดิการทางพลศึกษา และโครงการจัดกิจกรรมนันทนาการ

โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการที่กำหนดไว้ โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคน ได้เรียนรู้ทักษะของกิจกรรมต่าง ๆทางพลศึกษา

โครงการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน หมายถึง การจัดกิจกรรมทางพลศึกษาเพื่อแข่งขันในโรงเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสนำทักษะต่าง ๆ ทางพลศึกษาที่ได้เรียน มาใช้ในสภาพการแข่งขัน เป็นการส่งเสริมและเพื่อความสอดคล้องกับการเรียนการสอนทางพลศึกษา

โครงการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน หมายถึง การเข้าร่วมกิจกรรมแข่งขันกีฬากับโรงเรียนอื่น ๆ กีฬาระหว่างกลุ่มโรงเรียน กีฬาประจำจังหวัด

โครงการบรรดิการทางพลศึกษา หมายถึง การจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนพิเศษ ที่ไม่สามารถเข้าร่วมในกิจกรรมกับนักเรียนปกติได้ หรือดัดแปลง กิจกรรม สถานที่ อุปกรณ์และวิธีการสอนต่างให้เหมาะสมกับความสามารถ และสภาพร่างกายของนักเรียนพิเศษ

โครงการจัดกิจกรรมนันทนาการ หมายถึง การจัดกิจกรรมพลศึกษา เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถตามความถนัดและความสนใจของตนเอง เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

โรงเรียนประถมศึกษาในเขตพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

คำชี้แจง

การวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Techniques) ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 3 รอบ

รอบที่ 1 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

รอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายปิดแบบมาตรประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

รอบที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายปิดแบบมาตรประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และการแสดงค่ามัธยฐาน (Median) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) และคำตอบเดิมของผู้เชี่ยวชาญจากแบบสอบถามในรอบที่ 2 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญยืนยันคำตอบอีกครั้ง

โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านในแบบสอบถามนี้ เกี่ยวกับสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาของการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

ติดต่อผู้วิจัย

นายอัสรี สะอีดี

นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เบอร์โทรศัพท์ 080-087-4733 E-mail: sari_neer@hotmail.com

ท่านคิดว่าสภาพปัญหาด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้ ในโรงเรียนประถมศึกษาเขตพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ที่ผ่านมาเป็นอย่างไร และควรจะมีแนวทางแก้ไขปัญหาอย่างไร

1. ด้านหลักสูตรพลศึกษาในระดับประถมศึกษา

.....
.....
.....
.....
.....

จากปัญหาดังกล่าวท่านคิดว่าควรจะมีแนวทางแก้ไขปัญหาอย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....

2. ด้านครูผู้สอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา

.....
.....
.....
.....
.....

จากปัญหาดังกล่าวท่านคิดว่าควรจะมีแนวทางแก้ไขปัญหาอย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....

3. ด้านผู้เรียนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา

.....
.....
.....
.....
.....
.....

จากปัญหาดังกล่าวท่านคิดว่าควรจะมีแนวทางแก้ไขปัญหาอย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....
.....

4. ด้านผู้บริหารโรงเรียนในระดับประถมศึกษา

.....
.....
.....
.....
.....
.....

จากปัญหาดังกล่าวท่านคิดว่าควรจะมีแนวทางแก้ไขปัญหาอย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....
.....

5. ด้านผู้ปกครองนักเรียนในระดับประถมศึกษา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

จากปัญหาดังกล่าวท่านคิดว่าควรจะมีแนวทางแก้ไขปัญหาอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

6. ด้านสถานที่และอุปกรณ์การเรียนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

จากปัญหาดังกล่าวท่านคิดว่าควรจะมีแนวทางแก้ไขปัญหาอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

7. ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาในระดับประถมศึกษา

.....
.....
.....
.....
.....

จากปัญหาดังกล่าวท่านคิดว่าควรจะมีแนวทางแก้ไขปัญหาอย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....
.....

8. ด้านงบประมาณสนับสนุนการเรียนการสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา

.....
.....
.....
.....
.....
.....

จากปัญหาดังกล่าวท่านคิดว่าควรจะมีแนวทางแก้ไขปัญหาอย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....
.....

9. ด้านการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน

……
……
……
……
……
……

จากปัญหาดังกล่าวท่านคิดว่าควรจะมีแนวทางแก้ไขปัญหาอย่างไร

……
……
……
……
……
……..

10. ด้านการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

……
……
……
……
……
……

จากปัญหาดังกล่าวท่านคิดว่าควรจะมีแนวทางแก้ไขปัญหาอย่างไร

……
……
……
……
……
……

11. ด้านการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

……
……
……
……
……
……

จากปัญหาดังกล่าวท่านคิดว่าควรจะมีแนวทางแก้ไขปัญหาอย่างไร

……
……
……
……
……
……

12. ด้านการจัดโครงการบรรดิการพลศึกษา

……
……
……
……
……
……

จากปัญหาดังกล่าวท่านคิดว่าควรจะมีแนวทางแก้ไขปัญหาอย่างไร

……
……
……
……
……
……
……

13. ด้านการจัดโครงการนันทนาการ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

จากปัญหาดังกล่าวท่านคิดว่าควรจะมีแนวทางแก้ไขปัญหาอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยสำหรับผู้เชี่ยวชาญ (รอบที่ 2)

ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย) การนำเสนอโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

ชื่อเรื่อง (ภาษาอังกฤษ) A PROPOSE OF THE ELEMENTARY SCHOOLS PHYSICAL EDUCATION PROGRAMS IN THREE SOUTHERN BORDER PROVINCES

ชื่อผู้วิจัย นายอัสรี สะอีดี

สาขาวิชา สุขศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. รัชนี ขวัญบุญจัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อนำเสนอแนวทาง การจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย

ปัญหา หมายถึง สถานการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานที่เกี่ยวกับการจัดและดำเนินงานโปรแกรมพลศึกษาของครูพลศึกษา และผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา

ผู้บริหารการศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวข้องกับพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

นักวิชาการพลศึกษา หมายถึง อาจารย์ภาควิชาพลศึกษาประจำมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษา ที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวข้องกับพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

ครูประถมศึกษา หมายถึง ครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

โปรแกรมพลศึกษา หมายถึง โครงการต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดให้แก่นักเรียน ประกอบด้วย โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน โครงการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน โครงการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน โครงการจัดบรรดิการทางพลศึกษา และโครงการจัดกิจกรรมนันทนาการ

โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการที่กำหนดไว้ โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคน ได้เรียนรู้ทักษะของกิจกรรมต่าง ๆทางพลศึกษา

โครงการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน หมายถึง การจัดกิจกรรมทางพลศึกษาเพื่อแข่งขันในโรงเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสนำทักษะต่าง ๆ ทางพลศึกษาที่ได้เรียน มาใช้ในสภาพการแข่งขัน เป็นการส่งเสริมและเพื่อความสอดคล้องกับการเรียนการสอนทางพลศึกษา

โครงการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน หมายถึง การเข้าร่วมกิจกรรมแข่งขันกีฬากับโรงเรียนอื่น ๆ กีฬาระหว่างกลุ่มโรงเรียน กีฬาประจำจังหวัด

โครงการบรรดิการทางพลศึกษา หมายถึง การจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนพิเศษ ที่ไม่สามารถเข้าร่วมในกิจกรรมกับนักเรียนปกติได้ หรือดัดแปลง กิจกรรม สถานที่ อุปกรณ์และวิธีการสอนต่างให้เหมาะสมกับความสามารถ และสภาพร่างกายของนักเรียนพิเศษ

โครงการจัดกิจกรรมนันทนาการ หมายถึง การจัดกิจกรรมพลศึกษา เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถตามความถนัดและความสนใจของตนเอง เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

โรงเรียนประถมศึกษาในเขตพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

คำชี้แจง

การวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Techniques) ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 3 รอบ

แบบสอบถามชุดนี้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในรอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายปิดแบบมาตรประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยสร้างขึ้นจากคำตอบของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 1 มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในรูประดับความเหมาะสมที่จะนำเสนอเป็นโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านในแบบสอบถามนี้ว่า แนวทางการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่กำหนดขึ้นในแต่ละข้อนั้น มีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่อยู่ท้ายข้อความที่ตรงกับข้อคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ระดับคะแนนที่ใช้ในแบบสอบถาม มีความหมายดังต่อไปนี้

5	หมายถึง	ท่านมีความเห็นด้วย <u>มากที่สุด</u> ว่าข้อความนั้นมีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นแนวทาง
4	หมายถึง	ท่านมีความเห็นด้วย <u>มาก</u> ว่าข้อความนั้นมีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นแนวทาง
3	หมายถึง	ท่านมีความเห็นด้วย <u>ปานกลาง</u> ว่าข้อความนั้นมีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา
2	หมายถึง	ท่านมีความเห็นด้วย <u>น้อย</u> ว่าข้อความนั้นมีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นแนวทาง
1	หมายถึง	ท่านมีความเห็นด้วย <u>น้อยที่สุด</u> ว่าข้อความนั้นมีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นแนวทาง

ติดต่อผู้วิจัย

นายอัสรี สะอีดี
นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เบอร์โทรศัพท์ 080-087-4733 E-mail: sari_neer@hotmail.com

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. การจัดโครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน					
1.1 หลักสูตรพลศึกษาควรมีความสอดคล้องกับ สถานการณ์ปัจจุบัน และความต้องการของท้องถิ่น	☐	☐	☐	☐	☐
1.2 สาระการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	☐	☐	☐	☐	☐
1.3 กิจกรรมพลศึกษาที่จัดควรคำนึงถึงประเพณีและวัฒนธรรมของสังคม	☐	☐	☐	☐	☐
1.4 หลักสูตรที่กำหนดไว้ควรมีความเหมาะสมกับพัฒนาการของนักเรียนแต่ละช่วงวัย	☐	☐	☐	☐	☐
1.5 การจัดการเรียนการสอนควรคำนึงถึงความแตกต่างทางด้านร่างกายและทักษะของนักเรียน	☐	☐	☐	☐	☐
1.6 ควรสอนวิชาพลศึกษาให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้	☐	☐	☐	☐	☐
1.7 จำนวนชั่วโมงที่เรียนวิชาพลศึกษาในระดับประถมศึกษาควรเรียน 1-2 คาบต่อสัปดาห์	☐	☐	☐	☐	☐
1.8 การเลือกกิจกรรมพลศึกษาควรมีความหลากหลายและเหมาะสมต่อนักเรียน	☐	☐	☐	☐	☐
1.9 ชั่วโมงการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาควรมีการจัดให้เหมาะสม โดยมีทั้งภาคเช้าและภาคบ่าย	☐	☐	☐	☐	☐
1.10 กิจกรรมทางพลศึกษาที่กำหนดไว้ ควรเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนด้านระเบียบวินัยมีน้ำใจนักกีฬาและมีคุณธรรมจริยธรรม	☐	☐	☐	☐	☐
1.11 ควรส่งเสริมสุขปฏิบัติของนักเรียน	☐	☐	☐	☐	☐
1.12 ควรมีครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา	☐	☐	☐	☐	☐
1.13 จำนวนครูพลศึกษาต่อจำนวนนักเรียน ควรมีอัตราส่วนที่เหมาะสม	☐	☐	☐	☐	☐

1.14 ควรจัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับการสอนพลศึกษาให้กับครูพลศึกษาอย่างต่อเนื่อง	☐	☐	☐	☐	☐
1.15 ควรปลูกฝังให้นักเรียนเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา	☐	☐	☐	☐	☐
1.16 ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนการสอนพลศึกษาในโรงเรียน	☐	☐	☐	☐	☐
1.17 ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอกับการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา	☐	☐	☐	☐	☐
1.18 ควรจัดสถานที่และอุปกรณ์ให้มีความปลอดภัยและเหมาะสม ในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา	☐	☐	☐	☐	☐
1.19 ครูผู้สอนควรอธิบายการสอนด้วยภาษามลายูเสริมเป็นบางครั้ง เพื่อช่วยให้นักเรียนบางคนเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น	☐	☐	☐	☐	☐
1.20 ควรวัดและประเมินผลความรู้ความสามารถของนักเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้	☐	☐	☐	☐	☐
1.21 ควรประเมินผลให้ครบทุกด้าน ทั้งด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะ และด้านคุณธรรม จริยธรรม	☐	☐	☐	☐	☐
2. การจัดโครงการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน					
2.1 ควรจัดให้มีการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	☐	☐	☐	☐	☐
2.2 ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	☐	☐	☐	☐	☐
2.3 ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	☐	☐	☐	☐	☐
2.4 บุคลากรของโรงเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	☐	☐	☐	☐	☐
2.5 นักเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	☐	☐	☐	☐	☐
2.6 ผู้ปกครองควรสนับสนุนการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนของนักเรียน	☐	☐	☐	☐	☐
2.7 ควรให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมของการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	☐	☐	☐	☐	☐
2.8 กิจกรรมกีฬาที่จัดควรสอดคล้องกับกิจกรรมพลศึกษาที่จัดสอนในชั้นเรียน	☐	☐	☐	☐	☐

2.9 กิจกรรมที่จัดควรตรงกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน	☐	☐	☐	☐	☐
2.10 ควรจัดสถานที่และอุปกรณ์ให้มีความปลอดภัยและเหมาะสม กับการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	☐	☐	☐	☐	☐
2.11 ระยะเวลาที่ใช้จัดการแข่งขันควรมีความเหมาะสม ไม่มากหรือน้อยเกินไป	☐	☐	☐	☐	☐
2.12 งบประมาณที่ใช้จัดการแข่งขันกีฬาภายในควรมีความเหมาะสม	☐	☐	☐	☐	☐
2.13 ควรขอความช่วยเหลือจากบุคลากรหรือหน่วยงานภายนอกโรงเรียน ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	☐	☐	☐	☐	☐
2.14 ควรมีการประเมินผลการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	☐	☐	☐	☐	☐
3. การจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน					
3.1 ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	☐	☐	☐	☐	☐
3.2 บุคลากรของโรงเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	☐	☐	☐	☐	☐
3.3 นักเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	☐	☐	☐	☐	☐
3.4 ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	☐	☐	☐	☐	☐
3.5 ผู้ปกครองควรสนับสนุนการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนของนักเรียน	☐	☐	☐	☐	☐
3.6 ควรมีผู้ฝึกสอนตามชนิดกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน และมีความพร้อมในการเข้าร่วมการแข่งขัน	☐	☐	☐	☐	☐
3.7 ควรมีเบี้ยเลี้ยงให้กับผู้ฝึกสอนและนักกีฬา ในการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	☐	☐	☐	☐	☐
3.8 ควรจัดสถานที่ให้มีความปลอดภัยและเหมาะสม สำหรับการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	☐	☐	☐	☐	☐

3.9 ระยะเวลาในการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนควรมีความเหมาะสม โดยนักกีฬามีเวลาพัก ก่อนการแข่งขันครั้งต่อไป	☐	☐	☐	☐	☐
3.10 ช่วงเวลาในการฝึกซ้อมและจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนควรมีความเหมาะสม ไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน	☐	☐	☐	☐	☐
3.11 ควรมีการประเมินผลของการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	☐	☐	☐	☐	☐
4. การจัดโครงการบรรดิการทางพลศึกษา					
4.1 โรงเรียนควรมีการจัดบรรดิการทางพลศึกษา	☐	☐	☐	☐	☐
4.2 ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนการจัดบรรดิการทางพลศึกษา	☐	☐	☐	☐	☐
4.3 ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ ในการจัดบรรดิการทางพลศึกษา	☐	☐	☐	☐	☐
4.4 ควรมีผู้เชี่ยวชาญด้านบรรดิการทางพลศึกษา	☐	☐	☐	☐	☐
4.5 ผู้ปกครองควรมีส่วนช่วยเหลือให้ความร่วมมือในการจัดบรรดิการทางพลศึกษา	☐	☐	☐	☐	☐
4.6 นักเรียนปกติควรมีส่วนช่วยเหลือนักเรียนพิเศษ	☐	☐	☐	☐	☐
4.7 ควรจัดสถานที่และอุปกรณ์ให้มีความปลอดภัยและเหมาะสม ในการจัดบรรดิการทางพลศึกษา	☐	☐	☐	☐	☐
4.8 ควรมีเกณฑ์การวัดและประเมินของการจัดบรรดิการทางพลศึกษาโดยเฉพาะ	☐	☐	☐	☐	☐
5. การจัดโครงการจัดกิจกรรมนันทนาการ					
5.1 ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียน	☐	☐	☐	☐	☐
5.2 ควรเลือกกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะตามที่นักเรียนสนใจ	☐	☐	☐	☐	☐
5.3 ควรจัดกิจกรรมนันทนาการให้มีความหลากหลาย	☐	☐	☐	☐	☐
5.4 บุคลากรในโรงเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมนันทนาการ	☐	☐	☐	☐	☐

5.5 ควรให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกการบริหารภายในชมรม โดยมีครูเป็นที่ปรึกษา	☐	☐	☐	☐	☐
5.6 ควรเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคม	☐	☐	☐	☐	☐
5.7 ควรมีการประเมินผลการจัดกิจกรรมนันทนาการภายในโรงเรียน	☐	☐	☐	☐	☐

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยสำหรับผู้เชี่ยวชาญ (รอบที่ 3)

ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย)	การนำเสนอโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้
ชื่อเรื่อง (ภาษาอังกฤษ)	A PROPOSE OF THE ELEMENTARY SCHOOLS PHYSICAL EDUCATION PROGRAMS IN THREE SOUTHERN BORDER PROVINCES
ชื่อผู้วิจัย	นายอัสรี สะอีดี
สาขาวิชา	สุขศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. รัชนี ขวัญบุญจัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อนำเสนอโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย

ปัญหา หมายถึง สถานการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานที่เกี่ยวกับการจัดและดำเนินงานโปรแกรมพลศึกษาของครูพลศึกษา และผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา

ผู้บริหารการศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวข้องกับพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

นักวิชาการพลศึกษา หมายถึง อาจารย์ภาควิชาพลศึกษาประจำมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษา ที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวข้องกับพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

ครูประถมศึกษา หมายถึง ครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

โปรแกรมพลศึกษา หมายถึง โครงการต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดให้แก่นักเรียน ประกอบด้วย โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน โครงการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน โครงการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน โครงการจัดบรรดิการทางพลศึกษา และโครงการจัดกิจกรรมนันทนาการ

โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการที่กำหนดไว้ โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคน ได้เรียนรู้ทักษะของกิจกรรมต่าง ๆทางพลศึกษา

โครงการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน หมายถึง การจัดกิจกรรมทางพลศึกษาเพื่อแข่งขันในโรงเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสนำทักษะต่าง ๆ ทางพลศึกษาที่ได้เรียน มาใช้ในสภาพการแข่งขัน เป็นการส่งเสริมและเพื่อความสอดคล้องกับการเรียนการสอนทางพลศึกษา

โครงการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน หมายถึง การเข้าร่วมกิจกรรมแข่งขันกีฬากับโรงเรียนอื่น ๆ กีฬาระหว่างกลุ่มโรงเรียน กีฬาประจำจังหวัด

โครงการบรรดิการทางพลศึกษา หมายถึง การจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนพิเศษ ที่ไม่สามารถเข้าร่วมในกิจกรรมกับนักเรียนปกติได้ หรือดัดแปลง กิจกรรม สถานที่ อุปกรณ์และวิธีการสอนต่างให้เหมาะสมกับความสามารถ และสภาพร่างกายของนักเรียนพิเศษ

โครงการจัดกิจกรรมนันทนาการ หมายถึง การจัดกิจกรรมพลศึกษา เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถตามความถนัดและความสนใจของตนเอง เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

โรงเรียนประถมศึกษาในเขตพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

คำชี้แจง

การวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Techniques) ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 3 รอบ

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในรอบที่ 3 (รอบสุดท้าย) ของการวิจัย โดยมีข้อคำถามเหมือนกับแบบสอบถามรอบที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยได้เพิ่มสัญลักษณ์ลงในแบบสอบถาม เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องของความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจากการตอบแบบสอบถามในรอบที่ 2 โดยระบุ ค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และคำตอบจากความคิดเห็นของท่านในรอบที่ผ่านมา แสดงด้วยสัญลักษณ์ต่อไปนี้

ค่ามัธยฐาน	แสดงด้วยสัญลักษณ์	*
ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์	แสดงด้วยสัญลักษณ์	●——●
ตำแหน่งคำตอบเดิมของท่าน	แสดงด้วยสัญลักษณ์	▲

1. ในรอบที่ 3 นี้ ขอให้ท่านทบทวนคำตอบที่ตอบไปแล้วในรอบที่ 2 ถ้าท่านยืนยันคำตอบเดิมตามสัญลักษณ์ ▲ นี้ กรุณาเว้นว่างเครื่องหมายใดๆ ลงในแบบสอบถาม

2. หากคำตอบของท่านข้อใด มีความแตกต่างไปจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (▲ อยู่นอกพิสัยระหว่างควอไทล์) ถ้าท่านต้องการยืนยันคำตอบเดิมและกรุณาให้เหตุผลประกอบท้ายข้อ

3. ข้อความในข้อใดที่ไม่มีเครื่องหมาย ▲ อยู่ แสดงว่ารอบที่ผ่านมา ท่านไม่ได้ตอบในข้อนั้น หากในรอบนี้ท่านต้องการแสดงความคิดเห็น โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นข้างท้ายข้อความนั้น

4. ถ้าท่านต้องการเปลี่ยนแปลงคำตอบในข้อใด กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ท่านเลือกใหม่นั้น

ขอให้ท่านโปรดทบทวนคำตอบของท่าน เพื่อยืนยันคำตอบเดิมหรือเปลี่ยนแปลงคำตอบใหม่จากแบบสอบถามที่แสดงความสอดคล้องของคำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

ระดับคะแนนความคิดเห็นที่ใช้ในแบบสอบถาม มีความหมายดังต่อไปนี้

5	หมายถึง	ท่านมีความเห็นด้วย มากที่สุด ว่าข้อความนั้นมีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นแนวทาง
4	หมายถึง	ท่านมีความเห็นด้วย มาก ว่าข้อความนั้นมีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นแนวทาง
3	หมายถึง	ท่านมีความเห็นด้วย ปานกลาง ว่าข้อความนั้นมีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นแนวทาง
2	หมายถึง	ท่านมีความเห็นด้วย น้อย ว่าข้อความนั้นมีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นแนวทาง
1	หมายถึง	ท่านมีความเห็นด้วย น้อยที่สุด ว่าข้อความนั้นมีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นแนวทาง

ค่ามัธยฐาน (Median: MD) เป็นคะแนนตัวแทนของระดับคะแนนเห็นด้วยทั้งหมดที่ผู้เชี่ยวชาญได้ให้น้ำหนักในแต่ละข้อความ ซึ่งได้กำหนดเกณฑ์แปลผลในค่ามัธยฐานดังนี้

ค่ามัธยฐาน 4.50 ขึ้นไป หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความมากที่สุด
ค่ามัธยฐาน 3.50 ถึง 4.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความมาก
ค่ามัธยฐาน 2.50 ถึง 3.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความปานกลาง
ค่ามัธยฐาน 1.50 ถึง 2.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความน้อย
ค่ามัธยฐาน 1.00 ถึง 1.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความน้อยที่สุด

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range: IR) เป็นระยะระหว่างควอไทล์ที่ 3 (Q3) และควอไทล์ที่ 1 (Q1) ของข้อความนั้นๆ ซึ่งได้กำหนดเกณฑ์แปลผลในค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ คือ ถ้าค่ามากกว่า 1.50 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อข้อความนั้นๆ ไม่สอดคล้องกัน และถ้าค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.50 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อข้อความนั้นๆ สอดคล้องกัน

คำตอบของท่านอยู่ในพิสัย หมายถึง ความคิดเห็นของท่านสอดคล้องกับความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

คำตอบของท่านอยู่นอกพิสัย หมายถึง ความคิดเห็นของท่านไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
1. การจัดโครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน								
1.1 หลักสูตรพลศึกษาควรมีความสอดคล้องกับ สถานการณ์ปัจจุบันและความต้องการของท้องถิ่น เหตุผล	☐ *	☐	☐ ▲	☐	☐	4.37	1.65	ความคิดเห็นของท่านอยู่นอกพิสัย ถ้าท่านต้องการยืนยันคำตอบเดิมกรุณาให้เหตุผล
1.2 สาระการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เหตุผล	☐	☐ *	☐ ▲	☐	☐	3.93	1.15	ความคิดเห็นของท่านอยู่นอกพิสัย ถ้าท่านต้องการยืนยันคำตอบเดิมกรุณาให้เหตุผล
1.3 กิจกรรมพลศึกษาที่จัดควรคำนึงถึงประเพณีและวัฒนธรรมของสังคม	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.11	1.02	
1.4 หลักสูตรที่กำหนดไว้ควรมีความเหมาะสมกับพัฒนาการของนักเรียนแต่ละช่วงวัย	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.72	0.96	
1.5 การจัดการเรียนการสอนควรคำนึงถึงความแตกต่างทางด้านร่างกายและทักษะของนักเรียน	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.27	0.91	
1.6 สอนวิชาพลศึกษาให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.55	1.15	

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
1.7 จำนวนชั่วโมงที่เรียนวิชาพลศึกษาในระดับประถมศึกษาควรเรียน 1-2 คาบต่อสัปดาห์	☐	☐ ▲ *	☐	☐	☐	4	0.77	
1.8 การเลือกกิจกรรมพลศึกษาควรมีความหลากหลายและเหมาะสมต่อนักเรียน	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.72	0.91	
1.9 เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ที่ไม่สามารถเรียนรู้ได้ในชั้นเรียนทั่วไป	☐	☐ ▲ *	☐	☐	☐	3.95	0.85	
1.10 กิจกรรมทางพลศึกษาที่กำหนดไว้ ควรเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนด้านระเบียบวินัยมีน้ำใจนักกีฬาและมีคุณธรรมจริยธรรม	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.79	0.79	
1.11 ควรส่งเสริมสุขปฏิบัติของนักเรียน	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.15	0.93	
1.12 ควรมีครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.65	0.97	
1.13 จำนวนครูพลศึกษาต่อจำนวนนักเรียน ควรมีอัตราส่วนที่เหมาะสม	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.11	1.02	

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
1.14 ควรจัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับการสอนพลศึกษาให้กับครูพลศึกษาอย่างต่อเนื่อง	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.11	1.02	
1.15 ควรปลูกฝังให้นักเรียนเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.79	0.83	
1.16 ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนการสอนพลศึกษาในโรงเรียน	☐	☐ ▲ *	☐	☐	☐	4.05	0.85	
1.17 ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอกับการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.40	1.41	
1.18 ควรจัดสถานที่และอุปกรณ์ให้มีความปลอดภัยและเหมาะสม ในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา	☐	☐ ▲ *	☐	☐	☐	4.05	0.85	
1.19 ครูผู้สอนควรอธิบายการสอนด้วยภาษามลายูเสริมเป็นบางครั้งเพื่อช่วยให้นักเรียนบางคนเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.65	0.97	
1.20 ควรวัดและประเมินผลความรู้ความสามารถของนักเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.25	0.97	

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
2.21 ควรประเมินผลให้ครบทุกด้าน ทั้งด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะ และด้านคุณธรรม จริยธรรม	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.72	0.96	
2. การจัดโครงการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน								
2.1 ควรจัดให้มีการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.84	0.66	
2.2 ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.09	0.77	
2.3 ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	☐	☐ ▲ *	☐	☐	☐	3.93	1.15	
2.4 บุคลากรของโรงเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.15	0.93	
2.5 นักเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬา	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.55	1.27	
2.6 ผู้ปกครองควรสนับสนุนการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาของนักเรียน	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.05	0.85	

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
2.7 ควรให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมของการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.89	0.61	
2.8 กิจกรรมกีฬาที่จัดควรสอดคล้องกับกิจกรรมพลศึกษาที่จัดสอนในชั้นเรียน	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.55	1.27	
2.9 กิจกรรมที่จัดควรตรงกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.65	1.26	
2.10 ควรจัดสถานที่และอุปกรณ์ให้มีความปลอดภัยและเหมาะสม กับการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.72	0.91	
2.11 ระยะเวลาที่ใช้จัดการแข่งขันควรมีความเหมาะสม ไม่มากหรือน้อยเกินไป	☐	☐ ▲ *	☐	☐	☐	3.88	1.01	
2.12 งบประมาณที่ใช้จัดการแข่งขันกีฬาภายในควรมีความเหมาะสม	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.55	1.15	
2.13 ควรขอความช่วยเหลือจากบุคลากรหรือหน่วยงานภายนอกโรงเรียน ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.40	1.41	
2.14 ควรมีการประเมินผลการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	☐	☐ ▲ *	☐	☐	☐	4	0.77	
3. การจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน								
3.1 ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.84	0.66	

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
3.2 บุคลากรของโรงเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	☐	☐ ▲ *	☐	☐	☐	3.80	1.61	
3.3 นักเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.11	1.02	
3.4 ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน เหตุผล	☐	☐ *	☐ ▲	☐	☐	3.93	1.15	ความคิดเห็นของท่านอยู่นอกพิสัย ถ้าท่านต้องการยืนยันคำตอบเดิมกรุณาให้เหตุผล
3.5 ผู้ปกครองควรสนับสนุนการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนของนักเรียน	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.11	1.02	
3.6 ควรมีผู้ฝึกสอนตามชนิดกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน และมีความพร้อมในการเข้าร่วมการแข่งขัน	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.65	0.97	
3.7 ควรมีเบี้ยเลี้ยงให้กับผู้ฝึกสอนและนักกีฬา ในการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.25	0.97	
3.8 ควรจัดสถานที่ให้มีความปลอดภัยและเหมาะสม สำหรับการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน เหตุผล	☐	☐ *	☐ ▲	☐	☐	3.90	0.77	ความคิดเห็นของท่านอยู่นอกพิสัย ถ้าท่านต้องการยืนยันคำตอบเดิมกรุณาให้เหตุผล

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
3.9 ระยะเวลาในการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนควรมีความเหมาะสม โดยนักกีฬามีเวลาพักก่อนการแข่งขันครั้งต่อไป	☐	☐ ▲ *	☐	☐	☐	4	0.77	
3.10 ช่วงเวลาในการฝึกซ้อมและจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนควรมีความเหมาะสม ไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน เหตุผล	☐ *	☐ ▲	☐	☐	☐	4.84	0.66	ความคิดเห็นของท่านอยู่นอกพิสัย ถ้าท่านต้องการยืนยันคำตอบเดิมกรุณาให้เหตุผล
3.11 ควรมีการประเมินผลของการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน เหตุผล	☐	☐ *	☐	☐ ▲	☐	3.93	1.15	ความคิดเห็นของท่านอยู่นอกพิสัย ถ้าท่านต้องการยืนยันคำตอบเดิมกรุณาให้เหตุผล
4. การจัดโครงการบรรดิการทางพลศึกษา								
4.1 โรงเรียนควรมีการจัดบรรดิการทางพลศึกษา	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.55	1.27	
4.2 ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนการจัดบรรดิการทางพลศึกษา เหตุผล	☐	☐ *	☐	☐ ▲	☐	3.96	0.60	ความคิดเห็นของท่านอยู่นอกพิสัย ถ้าท่านต้องการยืนยันคำตอบเดิมกรุณาให้เหตุผล

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
4.3 ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ ในการจัดบรรดิการทางพลศึกษา	▲ *					4.15	0.93	
4.4 ควรมีผู้เชี่ยวชาญด้านบรรดิการทางพลศึกษา	▲ *					4.72	0.96	
4.5 ผู้ปกครองควรมีส่วนช่วยเหลือให้ความร่วมมือในการจัดบรรดิการทางพลศึกษา เหตุผล		*	▲			4	0.77	ความคิดเห็นของท่านอยู่นอกพิสัย ถ้าท่านต้องการยืนยันคำตอบเดิมกรุณาให้เหตุผล
4.6 นักเรียนปกติควรมีส่วนช่วยเหลือนักเรียนพิเศษ		▲ *				3.88	1.01	
4.7 ควรจัดสถานที่และอุปกรณ์ให้มีความปลอดภัยและเหมาะสม ในการจัดบรรดิการทางพลศึกษา	*	▲				4.04	0.71	
4.8 ควรมีเกณฑ์การวัดและประเมินของการจัดบรรดิการทางพลศึกษาโดยเฉพาะ	▲ *					4.41	1.26	
5. การจัดโครงการจัดกิจกรรมนันทนาการ								
5.1 ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียน	▲ *					4.55	1.27	

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
5.2 ควรเลือกกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะตามที่สนใจ	☐	☐ ▲ *	☐	☐	☐	3.95	0.85	
5.3 ควรจัดกิจกรรมนันทนาการให้มีความหลากหลาย	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.72	0.96	
5.4 บุคลากรในโรงเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมนันทนาการ	☐ *	☐ ▲	☐	☐	☐	4.05	0.85	
5.5 ควรให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกการบริหารภายในชมรม โดยมีครูเป็นที่ปรึกษา	☐	☐ ▲ *	☐	☐	☐	4.03	0.60	
5.6 ควรเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคม เหตุผล	☐ *	☐	☐ ▲	☐	☐	4.15	0.93	ความคิดเห็นของท่านอยู่นอกพิสัย ถ้าท่านต้องการยืนยันคำตอบเดิมกรุณาให้เหตุผล
5.7 ควรมีการประเมินผลการจัดกิจกรรมนันทนาการภายในโรงเรียน	☐	☐ ▲ *	☐	☐	☐	3.40	2.10	

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

<u>คำชี้แจง</u> โปรดให้รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ❑ ชาย ❑ หญิง

2. อายุ ❑ ต่ำกว่า 30 ปี ❑ 30-39 ปี
   ❑ 40-49 ปี ❑ 50-60 ปี

3. ระดับการศึกษา
   ❑ ต่ำกว่าปริญญาตรี
   ❑ ปริญญาตรี คณะ……..……สาขา……..
   ❑ ปริญญาโท คณะ……..……สาขา……..
   ❑ ปริญญาเอก คณะ……..……สาขา……..

4. ปัจจุบันท่านดำรง
   ตำแหน่ง……
   หน่วยงาน……
   .

5. ประสบการณ์การทำงานในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้
   ❑ น้อยกว่า 5 ปี ❑ 5 – 10 ปี ❑ 11 – 15 ปี ❑ มากกว่า 15 ปี

6. คุณสมบัติตามเกณฑ์ผู้เชี่ยวชาญ
   ❑ ผู้บริหารการศึกษา
   ❑ นักวิชาการทางพลศึกษา
   ❑ ครูประถมศึกษา

ภาคผนวก ค

- ความถี่ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3

ความถี่ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3

ตารางที่ 7 แสดงการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

รายละเอียด	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ
1. การจัดโครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน												
1.1 หลักสูตรพลศึกษาควรมีความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และความต้องการของท้องถิ่น	8	4	4	1	0	0	1	15	0	1	0	0
1.2 สาระการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4	8	4	1	0	0	1	14	1	1	0	0
1.3 กิจกรรมพลศึกษาที่จัดควรคำนึงถึงประเพณีและวัฒนธรรมของสังคม	5	9	3	0	0	0	1	16	0	0	0	0
1.4 หลักสูตรที่กำหนดไว้ควรมีความเหมาะสมกับพัฒนาการของนักเรียนแต่ละช่วงวัย	11	5	1	0	0	0	17	0	0	0	0	0
1.5 การจัดการเรียนการสอนควรคำนึงถึงความแตกต่างทางด้านร่างกายและทักษะของนักเรียน	6	11	0	0	0	0	1	16	0	0	0	0

ตารางที่ 7 แสดงการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายละเอียด	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ
1.6 ควรสอนวิชาพลศึกษาให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้	9	6	2	0	0	0	8	9	0	0	0	0
1.7 จำนวนชั่วโมงที่เรียนวิชาพลศึกษาในระดับประถมศึกษาควรเรียน 1-2 คาบต่อสัปดาห์	3	11	3	0	0	0	3	14	0	0	0	0
1.8 การเลือกกิจกรรมพลศึกษาควรมีความหลากหลายและเหมาะสมต่อนักเรียน	11	6	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0
1.9 ชั่วโมงการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาควรมีการจัดให้เหมาะสม โดยมีทั้งภาคเช้าและภาคบ่าย	3	10	2	1	1	0	0	17	0	0	0	0
1.10 กิจกรรมทางพลศึกษาที่กำหนดไว้ ควรเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนด้านระเบียบวินัยมีน้ำใจนักกีฬาและมีคุณธรรมจริยธรรม	12	5	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0
1.11 ควรส่งเสริมสุขปฏิบัติของนักเรียน	5	10	2	0	0	0	0	17	0	0	0	0

ตารางที่ 7 แสดงการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายละเอียด	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ
1.12 ควรมีครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา	10	7	0	0	0	0	16	1	0	0	0	0
1.13 จำนวนครูพลศึกษาต่อจำนวนนักเรียน ควรมีอัตราส่วนที่เหมาะสม	5	9	3	0	0	0	2	15	0	0	0	0
1.14 ควรจัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับการสอนพลศึกษาให้กับครูพลศึกษาอย่างต่อเนื่อง	5	9	3	0	0	0	8	9	0	0	0	0
1.15 ควรปลูกฝังให้นักเรียนเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา	12	4	1	0	0	0	17	0	0	0	0	0
1.16 ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนการสอนพลศึกษาในโรงเรียน	4	10	3	0	0	0	0	17	0	0	0	0
1.17 ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอกับการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา	8	5	4	0	0	0	1	16	0	0	0	0
1.18 ควรจัดสถานที่และอุปกรณ์ให้มีความปลอดภัยและเหมาะสม ในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา	4	10	3	0	0	0	0	17	0	0	0	0

ตารางที่ 7 แสดงการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายละเอียด	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ
1.19 ครูผู้สอนควรอธิบายการสอนด้วยภาษามลายูเสริมเป็นบางครั้ง เพื่อช่วยให้นักเรียนบางคนเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น	10	7	0	0	0	0	16	1	0	0	0	0
1.20 ควรวัดและประเมินผลความรู้ความสามารถของนักเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้	6	10	1	0	0	0	1	16	0	0	0	0
1.21 ควรประเมินผลให้ครบทุกด้าน ทั้งด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะ และด้านคุณธรรม จริยธรรม	11	5	1	0	0	0	17	0	0	0	0	0
2. การจัดโครงการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน												
2.1 ควรจัดให้มีการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	13	3	1	0	0	0	16	0	1	0	0	0
2.2 ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	4	11	2	0	0	0	0	17	0	0	0	0

ตารางที่ 7 แสดงการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายละเอียด	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ
2.3 ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	4	8	4	1	0	0	4	13	0	0	0	0
2.4 บุคลากรของโรงเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	5	10	2	0	0	0	0	17	0	0	0	0
2.5 นักเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	9	5	2	1	0	0	9	8	0	0	0	0
2.6 ผู้ปกครองควรสนับสนุนการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนของนักเรียน	4	10	3	0	0	0	0	17	0	0	0	0
2.7 ควรให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมของการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	14	2	1	0	0	0	17	0	0	0	0	0
2.8 กิจกรรมกีฬาที่จัดควรสอดคล้องกับกิจกรรมพลศึกษาที่จัดสอนในชั้นเรียน	9	5	3	0	0	0	9	8	0	0	0	0
2.9 กิจกรรมที่จัดควรตรงกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน	10	4	3	0	0	0	12	5	0	0	0	0
2.10 ควรจัดสถานที่และอุปกรณ์ให้มีความปลอดภัยและเหมาะสม กับการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	11	6	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0

ตารางที่ 7 แสดงการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายละเอียด	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ
2.11 ระยะเวลาที่ใช้จัดการแข่งขันควรมีความเหมาะสมไม่มากหรือน้อยเกินไป	3	9	5	0	0	0	2	15	0	0	0	0
2.12 งบประมาณที่ใช้จัดการแข่งขันกีฬาภายในควรมีความเหมาะสม	9	6	2	0	0	0	8	9	0	0	0	0
2.13 ควรขอความช่วยเหลือจากบุคลากรหรือหน่วยงานภายนอกโรงเรียน ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	8	5	4	0	0	0	8	9	0	0	0	0
2.14 ควรมีการประเมินผลการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	3	11	3	0	0	0	3	14	0	0	0	0
3. การจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน												
3.1 ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	13	3	1	0	0	0	17	0	0	0	0	0
3.2 บุคลากรของโรงเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	5	5	6	1	0	0	9	3	4	1	0	0

ตารางที่ 7 แสดงการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายละเอียด	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ
3.3 นักเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	5	9	3	0	0	0	1	16	0	0	0	0
3.4 ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	4	8	4	1	0	0	1	14	1	1	0	0
3.5 ผู้ปกครองควรสนับสนุนการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนของนักเรียน	5	9	3	0	0	0	2	15	0	0	0	0
3.6 ควรมีผู้ฝึกสอนตามชนิดกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันและมีความพร้อมในการเข้าร่วมการแข่งขัน	10	7	0	0	0	0	16	1	0	0	0	0
3.7 ควรมีเบี้ยเลี้ยงให้กับผู้ฝึกสอนและนักกีฬา ในการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	6	10	1	0	0	0	1	16	0	0	0	0
3.8 ควรจัดสถานที่ให้มีความปลอดภัยและเหมาะสม สำหรับการฝึกซ้อมและแข่งขัน	2	11	2	2	0	0	1	16	0	0	0	0

ตารางที่ 7 แสดงการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายละเอียด	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ
3.9 ระยะเวลาในการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนควรมีความเหมาะสม โดยนักกีฬามีเวลาพัก ก่อนการแข่งขันครั้งต่อไป	3	11	3	0	0	0	0	11	6	0	0	0
3.10 ช่วงเวลาในการฝึกซ้อมและจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนควรมีความเหมาะสม ไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน	13	4	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0
3.11 ควรมีการประเมินผลของการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	4	8	4	1	0	0	4	13	0	0	0	0
4. การจัดโครงการบรรดิการทางพลศึกษา												
4.1 โรงเรียนควรมีการจัดบรรดิการทางพลศึกษา	9	5	2	1	0	0	14	3	0	0	0	0
4.2 ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนการจัดบรรดิการทางพลศึกษา	1	14	1	1	0	0	0	17	0	0	0	0

ตารางที่ 7 แสดงการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายละเอียด	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ
4.3 ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ ในการจัดบรรดิการทางพลศึกษา	5	10	2	0	0	0	5	12	0	0	0	0
4.4 ควรมีผู้เชี่ยวชาญด้านบรรดิการทางพลศึกษา	11	5	1	0	0	0	16	1	0	0	0	0
4.5 ผู้ปกครองควรมีส่วนช่วยเหลือให้ความร่วมมือในการจัดบรรดิการทางพลศึกษา	3	11	2	1	0	0	3	14	0	0	0	0
4.6 นักเรียนปกติควรมีส่วนช่วยเหลือนักเรียนพิเศษ	3	9	5	0	0	0	3	14	0	0	0	0
4.7 ควรจัดสถานที่และอุปกรณ์ให้มีความปลอดภัยและเหมาะสม ในการจัดบรรดิการทางพลศึกษา	3	12	2	0	0	0	0	17	0	0	0	0
4.8 ควรมีเกณฑ์การวัดและประเมินของการจัดบรรดิการทางพลศึกษาโดยเฉพาะ	8	6	3	0	0	0	7	9	1	0	0	0
5. การจัดโครงการจัดกิจกรรมนันทนาการ												

ตารางที่ 7 แสดงการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายละเอียด	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ
5.1 ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียน	9	5	3	0	0	0	14	3	0	0	0	0
5.2 ควรเลือกกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะตามที่นักเรียนสนใจ	3	10	4	0	0	0	2	14	1	0	0	0
5.3 ควรจัดกิจกรรมนันทนาการให้มีความหลากหลาย	11	5	1	0	0	0	12	5	0	0	0	0
5.4 บุคลากรในโรงเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมนันทนาการ	4	10	3	0	0	0	6	11	0	0	0	0
5.5 ควรให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกการบริหารภายในชมรม โดยมีครูเป็นที่ปรึกษา	2	14	1	0	0	0	0	16	1	0	0	0
5.6 ควรเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคม	5	10	2	0	0	0	0	17	0	0	0	0
5.7 ควรมีการประเมินผลการจัดกิจกรรมนันทนาการภายในโรงเรียน	5	3	5	4	0	0		8	5	2	2	0

ภาคผนวก ง

- ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามรอบที่ 2
- ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามรอบที่ 3

ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามรอบที่ 2

ตารางที่ 8 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 2

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
1. การจัดโครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน					
1.1 หลักสูตรพลศึกษาควรมีความสอดคล้องกับ สถานการณ์ปัจจุบันและความต้องการของท้องถิ่น	4.37	5	0.63	4.96 - 3.31	1.65
1.2 สาระการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	3.93	4	0.07	4.46 - 3.31	1.15
1.3 กิจกรรมพลศึกษาที่จัดควรคำนึงถึงประเพณีและวัฒนธรรมของสังคม	4.11	4	0.11	4.65 - 3.63	1.02
1.4 หลักสูตรที่กำหนดไว้ควรมีความเหมาะสมกับพัฒนาการของนักเรียนแต่ละช่วงวัย	4.72	5	0.28	5.11 - 4.15	0.96
1.5 การจัดการเรียนการสอนควรคำนึงถึงความแตกต่างทางด้านร่างกายและทักษะของนักเรียน	4.27	4	0.27	4.79 - 3.88	0.91
1.6 ควรสอนวิชาพลศึกษาให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้	4.55	5	0.45	5.02 - 3.87	1.15
1.7 จำนวนชั่วโมงที่เรียนวิชาพลศึกษาในระดับประถมศึกษาควรเรียน 1-2 คาบต่อสัปดาห์	4	4	0	4.38 - 3.61	0.77

ตารางที่ 8 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 2 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
1.8 การเลือกกิจกรรมพลศึกษาควรมีความหลากหลายและเหมาะสมต่อนักเรียน	4.72	5	0.28	5.11 - 4.20	0.91
1.9 ชั่วโมงการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาควรมีการจัดให้เหมาะสมโดยมีทั้งภาคเช้าและภาคบ่าย	3.95	4	0.05	4.37 - 3.52	0.85
1.10 กิจกรรมทางพลศึกษาที่กำหนดไว้ ควรเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนด้านระเบียบวินัยมีน้ำใจนักกีฬาและมีคุณธรรมจริยธรรม	4.79	5	0.21	5.14 - 4.35	0.79
1.11 ควรส่งเสริมสุขปฏิบัติของนักเรียน	4.15	4	0.15	4.65 - 3.72	0.93
1.12 ควรมีครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา	4.65	5	0.35	5.07 - 4.10	0.97
1.13 จำนวนครูพลศึกษาต่อจำนวนนักเรียน ควรมีอัตรา ส่วนที่เหมาะสม	4.11	4	0.11	4.65 - 3.63	1.02
1.14 ควรจัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับการสอนพลศึกษาให้กับครูพลศึกษาอย่างต่อเนื่อง	4.11	4	0.11	4.65 - 3.63	1.02
1.15 ควรปลูกฝังให้นักเรียนเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา	4.79	5	0.21	5.14 - 4.31	0.83

ตารางที่ 8 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 2 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
1.16 ผู้บริหารควรเห็นความ สำคัญและสนับสนุนการสอนพลศึกษาในโรงเรียน	4.05	4	0.05	4.47 - 3.62	0.85
1.17 ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอกับการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา	4.40	5	0.60	4.96 - 3.55	1.41
1.18 ควรจัดสถานที่และอุปกรณ์ให้มีความปลอดภัยและเหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา	4.05	4	0.05	4.47 - 3.62	0.85
1.19 ครูผู้สอนควรอธิบายการสอนด้วยภาษามลายูเสริมเป็นบางครั้งเพื่อช่วยให้นักเรียนบางคนเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น	4.65	5	0.35	5.07 - 4.10	0.97
1.20 ควรวัดและประเมินผลความรู้ความสามารถของนักเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้	4.25	4	0.25	4.79 - 3.82	0.97
1.21 ควรประเมินผลให้ครบทุกด้าน ทั้งด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะ และด้านคุณธรรม จริยธรรม	4.72	5	0.28	5.11 - 4.15	0.96
2. การจัดโครงการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน					

ตารางที่ 8 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 2 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
2.1 ควรจัดให้มีการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	4.84	5	0.16	5.17 - 4.51	0.66
2.2 ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	4.09	4	0.09	4.47 - 3.70	0.77
2.3 ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	3.93	4	0.07	4.46 - 3.31	1.15
2.4 บุคลากรของโรงเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	4.15	4	0.15	4.65 - 3.72	0.93
2.5 นักเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	4.55	5	0.45	5.02 - 3.75	1.27
2.6 ผู้ปกครองควรสนับสนุนการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนของนักเรียน	4.05	4	0.05	4.47 - 3.62	0.85
2.7 ควรให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมของการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	4.89	5	0.11	5.19 - 4.58	0.61
2.8 กิจกรรมกีฬาที่จัดควรสอดคล้องกับกิจกรรมพลศึกษาที่จัดสอนในชั้นเรียน	4.55	5	0.45	5.02 - 3.75	1.27

ตารางที่ 8 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 2 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
2.9 กิจกรรมที่จัดควรตรงกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน	4.65	5	0.35	5.07 - 3.81	1.26
2.10 ควรจัดสถานที่และอุปกรณ์ให้มีความปลอดภัยและเหมาะสมกับการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	4.72	5	0.28	5.11 - 4.20	0.91
2.11 ระยะเวลาที่ใช้จัดการแข่งขันควรมีความเหมาะสม ไม่มากหรือน้อยเกินไป	3.88	4	0.12	4.36 - 3.35	1.01
2.12 งบประมาณที่ใช้จัดการแข่งขันกีฬาภายในควรมีความเหมาะสม	4.55	5	0.45	5.02 - 3.87	1.15
2.13 ควรขอความช่วยเหลือจากบุคลากรหรือหน่วยงานภายนอกโรงเรียน ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	4.40	5	0.60	4.96 - 3.55	1.41
2.14 ควรมีการประเมินผลการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	4	4	0	4.38 - 3.61	0.77
3. การจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน					
3.1 ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	4.84	5	0.16	5.17 - 4.51	0.66

ตารางที่ 8 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 2 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
3.2 บุคลากรของโรงเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	3.80	4.50	0.70	4.65 - 3.04	1.61
3.3 นักเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	4.11	4	0.11	4.65 - 3.63	1.02
3.4 ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	3.93	4	0.07	4.46 - 3.31	1.15
3.5 ผู้ปกครองควรสนับสนุนการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนของนักเรียน	4.11	4	0.11	4.65 - 3.63	1.02
3.6 ควรมีผู้ฝึกสอนตามชนิดกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน และมีความพร้อมในการเข้าร่วมการแข่งขัน	4.65	5	0.35	5.07 - 4.10	0.97
3.7 ควรมีเบี้ยเลี้ยงให้กับผู้ฝึกสอนและนักกีฬา ในการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	4.25	4	0.25	4.79 - 3.82	0.97
3.8 ควรจัดสถานที่ให้มีความปลอดภัยและเหมาะสม สำหรับการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	3.90	4	0.10	4.29 - 3.52	0.77

ตารางที่ 8 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 2 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
3.9 ระยะเวลาในการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนควรมีความเหมาะสม โดยนักกีฬามีเวลาพักก่อนการแข่งขันครั้งต่อไป	4	4	0	4.38 - 3.61	0.77
3.10 ช่วงเวลาในการฝึกซ้อมและจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนควรมีความเหมาะสม ไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน	4.84	5	0.16	5.17 - 4.51	0.66
3.11 ควรมีการประเมินผลของการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	3.93	4	0.07	4.46 - 3.31	1.15
4. การจัดโครงการบรรดิการทางพลศึกษา					
4.1 โรงเรียนควรมีการจัดบรรดิการทางพลศึกษา	4.55	5	0.45	5.02 - 3.75	1.27
4.2 ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนการจัดบรรดิการทางพลศึกษา	3.96	4	0.04	4.26 - 3.66	0.60
4.3 ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ ในการจัดบรรดิการทางพลศึกษา	4.15	4	0.15	4.65 - 3.72	0.93

ตารางที่ 8 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 2 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
4.4 ควรมีผู้เชี่ยวชาญด้านบรรดิการทางพลศึกษา	4.72	5	0.28	5.11 - 4.15	0.96
4.5 ผู้ปกครองควรมีส่วนช่วยเหลือให้ความร่วมมือในการจัดบรรดิการทางพลศึกษา	4	4	0	4.38 - 3.61	0.77
4.6 นักเรียนปกติควรมีส่วนช่วยเหลือนักเรียนพิเศษ	3.88	4	0.12	4.36 - 3.35	1.01
4.7 ควรจัดสถานที่และอุปกรณ์ให้มีความปลอดภัยและเหมาะสม ในการจัดบรรดิการทางพลศึกษา	4.04	4	0.04	4.39 - 3.68	0.71
4.8 ควรมีเกณฑ์การวัดและประเมินของการจัดบรรดิการทางพลศึกษาโดยเฉพาะ	4.41	5	0.59	4.96 - 3.70	1.26
5. การจัดโครงการจัดกิจกรรมนันทนาการ					
5.1 ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียน	4.55	5	0.45	5.02 - 3.75	1.27
5.2 ควรเลือกกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะตามที่นักเรียนสนใจ	3.95	4	0.05	4.37 - 3.52	0.85

ตารางที่ 8 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 2 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
5.3 ควรจัดกิจกรรมนันทนาการให้มีความหลากหลาย	4.72	5	0.28	5.11 - 4.15	0.96
5.4 บุคลากรในโรงเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมนันทนาการ	4.05	4	0.05	4.47 - 3.62	0.85
5.5 ควรให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกการบริหารภายในชมรม โดยมีครูเป็นที่ปรึกษา	4.03	4	0.03	4.33 - 3.73	0.60
5.6 ควรเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคม	4.15	4	0.15	4.65 - 3.72	0.93
5.7 ควรมีการประเมินผลการจัดกิจกรรมนันทนาการภายในโรงเรียน	3.40	4	0.60	4.65 - 2.55	2.10

ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามรอบที่ 3

ตารางที่ 9 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 3

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
1. การจัดโครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน					
1.1 หลักสูตรพลศึกษาควรมีความสอดคล้องกับ สถานการณ์ปัจจุบันและความต้องการของท้องถิ่น	4	4	0	4.28 - 3.71	0.57
1.2 สาระการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	3.96	4	0.04	4.26 - 3.66	0.60
1.3 กิจกรรมพลศึกษาที่จัดควรคำนึงถึงประเพณีและวัฒนธรรมของสังคม	4.03	4	0.03	4.29 - 3.76	0.53
1.4 หลักสูตรที่กำหนดไว้ควรมีความเหมาะสมกับพัฒนาการของนักเรียนแต่ละช่วงวัย	5	5	0	5.25 - 4.75	0.50
1.5 การจัดการเรียนการสอนควรคำนึงถึงความแตกต่างทางด้านร่างกายและทักษะของนักเรียน	4.03	4	0.03	4.29 - 3.76	0.53
1.6 ควรสอนวิชาพลศึกษาให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้	4.44	4	0.44	4.96 - 3.97	0.99
1.7 จำนวนชั่วโมงที่เรียนวิชาพลศึกษาในระดับประถมศึกษาควรเรียน 1-2 คาบต่อสัปดาห์	4.10	4	0.10	4.41 - 3.80	0.61

ตารางที่ 9 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 3 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
1.8 การเลือกกิจกรรมพลศึกษาควรมีความหลากหลายและเหมาะสมต่อนักเรียน	5	5	0	5.25 - 4.75	0.50
1.9 ชั่วโมงการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาควรมีการจัดให้เหมาะสมโดยมีทั้งภาคเช้าและภาคบ่าย	4	4	0	4.25 - 3.75	0.50
1.10 กิจกรรมทางพลศึกษาที่กำหนดไว้ ควรเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนด้านระเบียบวินัยมีน้ำใจนักกีฬาและมีคุณธรรมจริยธรรม	5	5	0	5.25 - 4.75	0.50
1.11 ควรส่งเสริมสุขปฏิบัติของนักเรียน	4	4	0	4.25 - 3.75	0.50
1.12 ควรมีครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา	4.96	5	0.04	5.23 - 4.70	0.53
1.13 จำนวนครูพลศึกษาต่อจำนวนนักเรียน ควรมีอัตรา ส่วนที่เหมาะสม	4.06	4	0.06	4.35 - 3.78	0.57
1.14 ควรจัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับการสอนพลศึกษาให้กับครูพลศึกษาอย่างต่อเนื่อง	4.44	4	0.44	4.96 - 3.97	0.99
1.15 ควรปลูกฝังให้นักเรียนเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา	5	5	0	5.25 - 4.75	0.50

ตารางที่ 9 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 3 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
1.16 ผู้บริหารควรเห็นความ สำคัญและสนับสนุนการสอนพลศึกษาในโรงเรียน	4	4	0	4.25 - 3.75	0.50
1.17 ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอกับการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา	4.03	4	0.03	4.29 - 3.76	0.53
1.18 ควรจัดสถานที่และอุปกรณ์ให้มีความปลอดภัยและเหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา	4	4	0	4.25 - 3.75	0.50
1.19 ครูผู้สอนควรอธิบายการสอนด้วยภาษามลายูเสริมเป็นบางครั้งเพื่อช่วยให้นักเรียนบางคนเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น	4.96	5	0.04	5.23 - 4.70	0.53
1.20 ควรวัดและประเมินผลความรู้ความสามารถของนักเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้	4.03	4	0.03	4.29 - 3.76	0.53
1.21 ควรประเมินผลให้ครบทุกด้าน ทั้งด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะ และด้านคุณธรรม จริยธรรม	5	5	0	5.25 - 4.75	0.50
2. การจัดโครงการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน					

ตารางที่ 9 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 3 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
2.1 ควรจัดให้มีการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	4.96	5	0.04	5.23 - 4.70	0.53
2.2 ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	4	4	0	4.25 - 3.75	0.50
2.3 ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	4.15	4	0.15	4.48 - 3.82	0.66
2.4 บุคลากรของโรงเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	4	4	0	4.25 - 3.75	0.50
2.5 นักเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	4.55	5	0.45	5.02 - 4.03	0.99
2.6 ผู้ปกครองควรสนับสนุนการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนของนักเรียน	4	4	0	4.25 - 3.75	0.50
2.7 ควรให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมของการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	5	5	0	5.25 - 4.75	0.50
2.8 กิจกรรมกีฬาที่จัดควรสอดคล้องกับกิจกรรมพลศึกษาที่จัดสอนในชั้นเรียน	4.55	5	0.45	5.02 - 4.03	0.99

ตารางที่ 9 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 3 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
2.9 กิจกรรมที่จัดควรตรงกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน	4.79	5	0.21	5.14 - 4.35	0.79
2.10 ควรจัดสถานที่และอุปกรณ์ให้มีความปลอดภัยและเหมาะสมกับการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	5	5	0	5.25 - 4.75	0.50
2.11 ระยะเวลาที่ใช้จัดการแข่งขันควรมีความเหมาะสม ไม่มากหรือน้อยเกินไป	4.06	4	0.06	4.35 - 3.78	0.57
2.12 งบประมาณที่ใช้จัดการแข่งขันกีฬาภายในควรมีความเหมาะสม	4.44	4	0.44	4.96 - 3.97	0.99
2.13 ควรขอความช่วยเหลือจากบุคลากรหรือหน่วยงานภายนอกโรงเรียน ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	4.44	4	0.44	4.96 - 3.97	0.99
2.14 ควรมีการประเมินผลการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	4.10	4	0.10	4.41 - 3.80	0.61
3. การจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน					
3.1 ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	5	5	0	5.25 - 4.75	0.50

ตารางที่ 9 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 3 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
3.2 บุคลากรของโรงเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	4.55	5	0.45	5.02 - 3.31	1.71
3.3 นักเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	4.03	4	0.03	4.29 - 3.76	0.53
3.4 ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	3.96	4	0.04	4.26 - 3.66	0.60
3.5 ผู้ปกครองควรสนับสนุนการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนของนักเรียน	4.06	4	0.06	4.35 - 3.78	0.57
3.6 ควรมีผู้ฝึกสอนตามชนิดกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน และมีความพร้อมในการเข้าร่วมการแข่งขัน	4.96	5	0.04	5.23 - 4.70	0.53
3.7 ควรมีเบี้ยเลี้ยงให้กับผู้ฝึกสอนและนักกีฬา ในการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	4.03	4	0.03	4.29 - 3.76	0.53
3.8 ควรจัดสถานที่ให้มีความปลอดภัยและเหมาะสม สำหรับการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	4.03	4	0.03	4.29 - 3.76	0.53

ตารางที่ 9 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 3 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
3.9 ระยะเวลาในการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนควรมีความเหมาะสม โดยนักกีฬามีเวลาพักก่อนการแข่งขันครั้งต่อไป	3.72	4	0.28	4.11 - 3.20	0.91
3.10 ช่วงเวลาในการฝึกซ้อมและจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนควรมีความเหมาะสม ไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน	5	5	0	5.25 - 4.75	0.50
3.11 ควรมีการประเมินผลของการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	4.15	4	0.15	4.48 - 3.82	0.66
4. การจัดโครงการบรรดิการทางพลศึกษา					
4.1 โรงเรียนควรมีการจัดบรรดิการทางพลศึกษา	4.89	5	0.11	5.19 - 4.58	0.61
4.2 ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนการจัดบรรดิการทางพลศึกษา	4	4	0	4.25 - 3.75	0.50
4.3 ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ ในการจัดบรรดิการทางพลศึกษา	4.20	4	0.20	4.65 - 3.85	0.80

ตารางที่ 9 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 3 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
4.4 ควรมีผู้เชี่ยวชาญด้านบรรดิการทางพลศึกษา	4.96	5	0.04	5.23 - 4.70	0.53
4.5 ผู้ปกครองควรมีส่วนช่วยเหลือให้ความร่วมมือในการจัดบรรดิการทางพลศึกษา	4.10	4	0.10	4.41 - 3.80	0.61
4.6 นักเรียนปกติควรมีส่วนช่วยเหลือนักเรียนพิเศษ	4.10	4	0.10	4.41 - 3.80	0.61
4.7 ควรจัดสถานที่และอุปกรณ์ให้มีความปลอดภัยและเหมาะสม ในการจัดบรรดิการทางพลศึกษา	4	4	0	4.25 - 3.75	0.50
4.8 ควรมีเกณฑ์การวัดและประเมินของการจัดบรรดิการทางพลศึกษาโดยเฉพาะ	4.33	4	0.33	4.89 - 3.86	1.03
5. การจัดโครงการกิจกรรมนันทนาการ					
5.1 ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียน	4.89	5	0.11	5.19 - 4.58	0.61
5.2 ควรเลือกกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะตามที่นักเรียนสนใจ	4.03	4	0.03	4.33 - 3.73	0.60

ตารางที่ 9 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 3 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
5.3 ควรจัดกิจกรรมนันทนาการให้มีความหลากหลาย	4.79	5	0.21	5.14 - 4.35	0.79
5.4 บุคลากรในโรงเรียนควรให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมนันทนาการ	4.27	4	0.27	4.79 - 3.88	0.91
5.5 ควรให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกการบริหารภายในชมรม โดยมีครูเป็นที่ปรึกษา	3.96	4	0.04	4.23 - 3.70	0.53
5.6 ควรเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคม	4	4	0	4.25 - 3.75	0.50
5.7 ควรมีการประเมินผลการจัดกิจกรรมนันทนาการภายในโรงเรียน	4.4	5	0.60	4.96 - 3.55	1.41

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายอัสรี สะอีดี เกิดเมื่อวันที่ 27 มกราคม พ.ศ. 2530 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อิสลามวิทยาลัยแห่งประเทศไทย จังหวัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาศาสตรบัณฑิต (วิทยาศาสตร์การกีฬา) สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2553 จากนั้นเข้ารับการศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2553